XXX. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. NOVEMBER 7.

Ludas Matyi

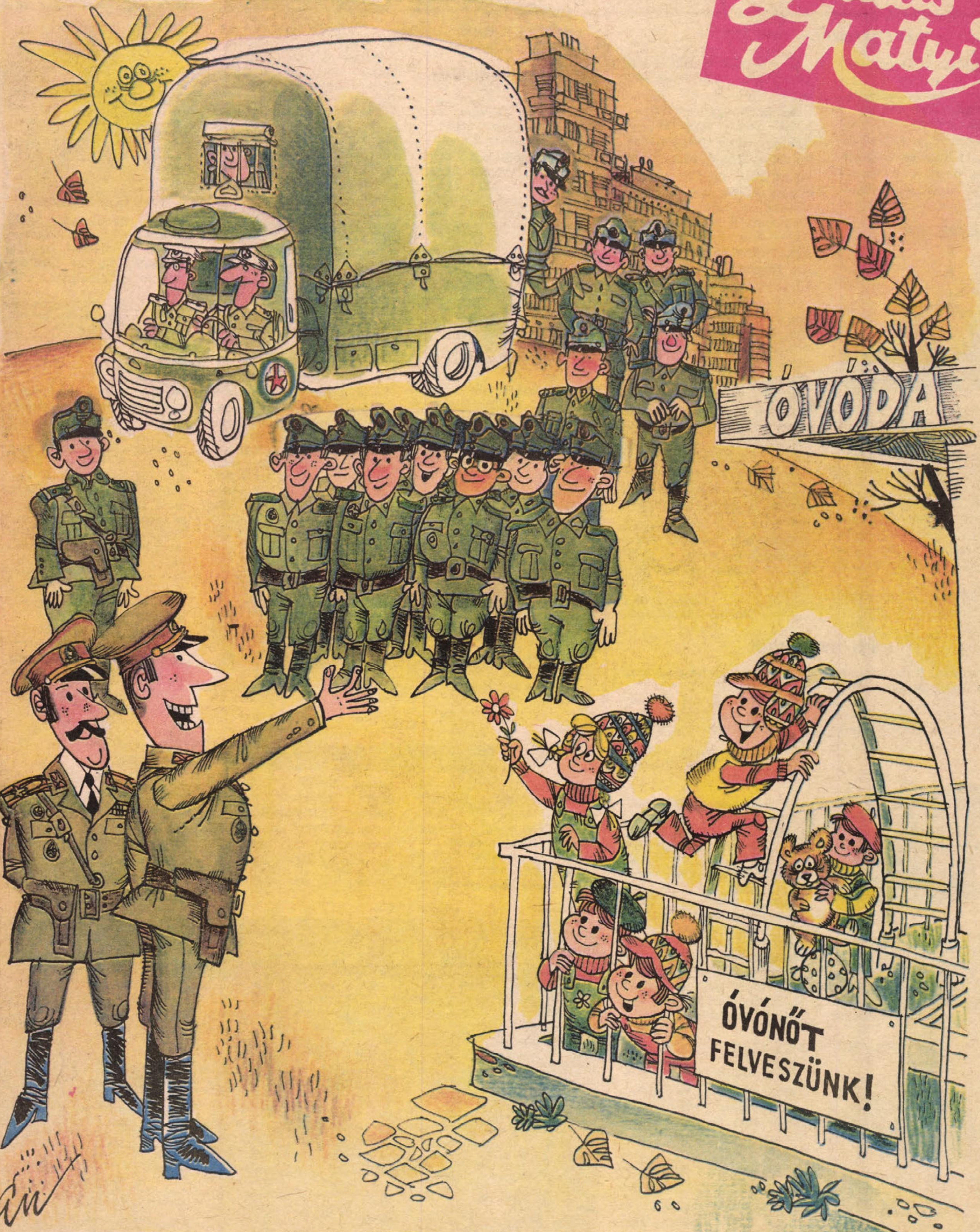
ÓVODA
ÓVÓNŐT FELVESZÜNK!
Endrődi István rajza

— *Fiúk! A cukorrépa betakarításával végeztünk, most elmennek óvónőnek!*

KEDVES LUDAS!

TARTHATATLAN TARTÁLY

Júniusban csepegni kezdett a 80 literes villanyboylerem, majd csakhamar üzemképtelenné vált. A GELKA Villányi úti szervizéből példás gyorsasággal kiszálltak és megállapították, hogy a boyler garanciális idejét a gyár meghosszabbította, tehát a cserére jogosult vagyok. Július 6-án megkaptam a javítási számlát, bemutattam a garancialevelet és ennek alapján előjegyzésbe vettek.

Most következett a telefonbeszélgetések korszaka. Ezek a kéthetenként ismétlődő beszélgetések mind teljesen egyformán mentek végbe.

Én: Mikor lenne esedékes a javítás?

Ők: Sajnos, a Hajdúsági Iparművek nem küld 80 literes tartályt.

Az egyik ilyen párbeszéd során végre megszánt a GELKA egyik munkatársa és azt a tippet adta, hogy forduljak egyenesen a gyártó céghez, kérjek külön tartályt, a saját nevemre. Megírtam a bánatos levelet — 3 éves gyerek, boylercentrikus háztartás, hosszú türelem — és nemsokára megjött a válasz is. A Hajdúsági Iparművek közölte, hogy a tartályt a GELKA megjavítja, keressem fel ez ügyben a Nagymező utcai szervizt. Gondoltam, előbb odatelefonálok. A szerviz nagyon udvariasan végighallgatott, majd közölte, hogy náluk még rosszabb a helyzet, mint a Villányi úton, ők sem kapnak 80 literes tartályt, körülbelül kilencvenediknek vehetnek előjegyzésbe.

Most már csak az lenne a kérdésem, mint szól ehhez a Hajdúsági Iparművek?

Harina Olga
Bp. XII., Dániel út 5/b.

FEDETT VÁRÓT A VÉGÁLLOMÁSRA!

A 70-es trolibuszra vártam az Erzsébet királyné útjánál levő végállomáson. Vártam és közben bőrig áztam, mert zuhogott az eső. Sehol egy zug, sehol egy fedél, ahol meghúzhatná magát az ember. Álltunk az esőben — nők, férfiak, gyerekek — és lestük a trolit: jön-e már?

Ha mindez nem tűnt volna fel az illetékeseknek, akkor ezúttal hívjuk fel szíves figyelmüket arra, hogy legalább a végállomásokon gondoskodjanak váróhelyiségről.

Megnyugtató érzés viszont, hogy a BKV a saját dolgozóiról apailag gondoskodik. Az indítófülkében jegyárusítással is foglalkozó szaktársnő részvéttel tekintett az ázott ürgékre hasonlító utasokra. Jólesett az együttérzés, de nem tagadom, hogy mi utasok többet várunk. Ha nem vagyunk túl igényesek: fedett várótermet!

(f. i.)

ÁROK IS VAN, GÖDÖR IS VAN

Ez év májusában tervbe vették, hogy mi is vízvezetéki hálózatot kapunk. Június 10-ére az utcai hálózat el is készült, mi betömtük az árkot, de az aknát mai napig nem temették be. Mi zsákutcában lakunk, az előttem lakó két szomszéd azt mondta, hogy felesleges betemetni az aknát, amíg a vizet be nem kötötték. Az akna tehát most is ott tátong az utca végén, semmiféle járművel nem lehet bejönni. Pedig hát szenet is kéne venni, hiszen tél jön, meg a kukoricát sem tudom letörni a hétvékás háztájiról. Szeptember 21-én jártam Szolnokon, a csatornázási vállalatnál, ott azt mondták, legyünk türelemmel. Jó, de meddig?

Vadkerti József
Jászalsószentgyörgy,
József Attila út 28/a.

AZ ORVOS DILEMMÁJA

Megrendeltem egy szakkönyvet, címe: Frank: „A körzeti orvos gyermekgyógyászati teendői". Júliusban meg is kaptam a kötetet a 19. sz. Semmelweis Könyvesbolttól. Mivel a könyv nyomdahibás volt (nyolc oldal teljesen üres!) július 25-én visszaküldtem a bolt címére, s kértem, hogy cseréljék ki. Most hosszabb szünet következett, s aztán megint én.

Szeptember 18-án ajánlott levelet írtam a boltnak, gyorsabb intézkedésért esedezve. Válasz most sem jött, se könyv, se levél. A könyv árát kifizettem, a 30 forintos kötet portókkal, bélyegekkel most már 45 forintomban lenne — ha lenne. Természetesen nem a pénz bosszant elsősorban, hanem, hogy erre a könyvre — akár hiszik, akár nem — szükségem van. Talán most már meg is dolgoztam érte.

Dr. Szabó Éva
Páka (Zala m.)

A FÉL NYUGTÁZZA

Köszönöm fáradozásukat, a reklamált összeget megkaptam.

Most már értem, miért oly lassú nálunk az ügyintézés. Egy hónapja, hogy a pénzt megkaptam és azóta minden nap készülök ezt a levelet megírni. Csak mindig közbejött valami. Gondolom, a hivatalokban is mindig közbejön valami, ami fontosabb.

De azért jól esik panaszkodni és szidni a másikat. Hiába, ilyenek vagyunk.

Tamás Lajosné
Kismaros

A szerkesztőség leszögezi: *szívünk szerint valamiféle Oscar-díjjal tüntetnénk ki ezt a levelet, mint sok kedves közül is egyedülállót. Hiszen olyasvalamit rak elibénk, ami napjaink érzelmi leltárában igencsak hiánycikk: a megértést. „Képzeld magad a Hivatal helyébe" — talán taktikának sem utolsó, mert könnyen elképzelhető, hogy ettől most már a Hivatal is gyakrabban képzeli magát majd a fél helyébe.*

CSUSZKA KERESTETIK

Van nekem egy B 58-as Tesla magnóm, de sajnos, két hónapja semmi örömöm sincs benne. Ugyanis a magnó hosszabbik „csuszkája" eltörött és sajnos ilyen alkatrészt sehol sem kapni, pedig már bejártam érte majdnem az egész országot. Ha valaki megszánna egy alkatrésszel . . .

Balogh Zoltán
Miskolc, Park. u. 16. 3. em.

TOLÓMÉRCE

Gyerekünk Győrbe jár szakközépiskolába. Azt kérték tőle és a többi diáktársától is, hogy a gyakorlati foglalkozásra vigyenek magukkal 1/20-as tolómércét. Ám bejártuk Győr, Tatabánya, Budapest összes szaküzleteit, de ilyen mércét sehol sem kaptunk. Egyes boltvezetők azzal „vigasztaltak" bennünket, hogy ne is keressük, mert ilyet már nem gyártanak. Ha nem gyártanak ilyen tolómércét, akkor miért kérik az iskolában? Ha az iskolai oktatásban szükség van rá, akkor miért nem gyártja az ipar?

Erős Sándor
2067 Szárliget, István u. 4.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Damacsek Józsefné olvasójuk panasza jogos volt. Valóban nem volt kielégítő a kereskedelem főzőlappal történő ellátása, mivel az öntödei vállalatok öntvényigényünket csak részben elégítették ki. Időközben anyagellátási problémánk megoldódott és már minden típusból tudunk a kereskedelem részére szállítani.

Elekthermax Gyár
Pápa

Az „Idill a Nagydiófa utcában" című közleményre válaszolva az alábbiakról tájékoztatom a szerkesztőséget.

A VII. ker. Ingatlankezelő Vállalat megbízása alapján a VII., Nagydiófa u. 12. szám alatti lakóépület bontási munkálatait a Főv. 2. sz. Építőipari Vállalat végezte 1974-ben. A bontási engedély azt a kikötést is tartalmazta, hogy a bontási munkálatok elvégzését a műszaki osztályon be kell jelenteni és a bontás elvégzése után *a telket be kell keríteni.*

A VII. ker. Ingatlankezelő Vállalat vezetőjének tájékoztatása alapján a kerítés építését a Fővárosi 2. sz. Építőipari Vállalat kapacitáshiány miatt nem vállalta.

A lebontott épület helyén ismeretlenek által odahordott szemét és törmelék elszállítása tárgyában az Ingatlankezelő Vállalat intézkedett. A telek kerítését (lezárását) a vállalat megrendelte. A kerítés előreláthatólag november 15-ig megépül.

Kővári Csabáné
főmérnök
VII. kerületi Tanács

Lapjukban megjelent panasszal kapcsolatban közöljük, hogy a VII., Hevesi Sándor tér 5. szám alatt lakó Molnár Györgyné pincéjében a szennyvízlevezető csatornát megjavítottuk, így a pince újból rendeltetésszerűen használható.

Pus László
igazgató
VII. ker. Ingatlankezelő V.

ESŐS ŐSZ

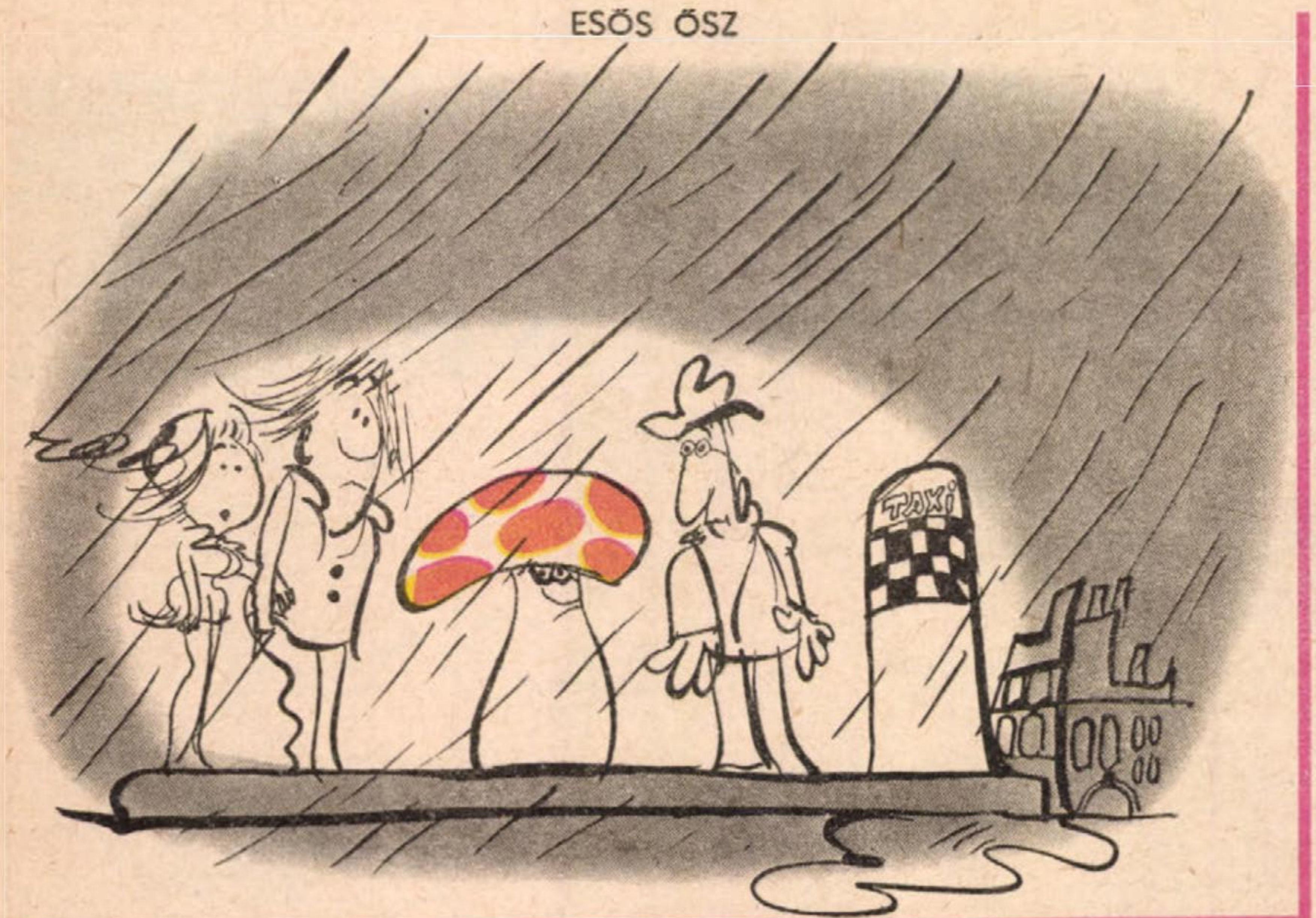

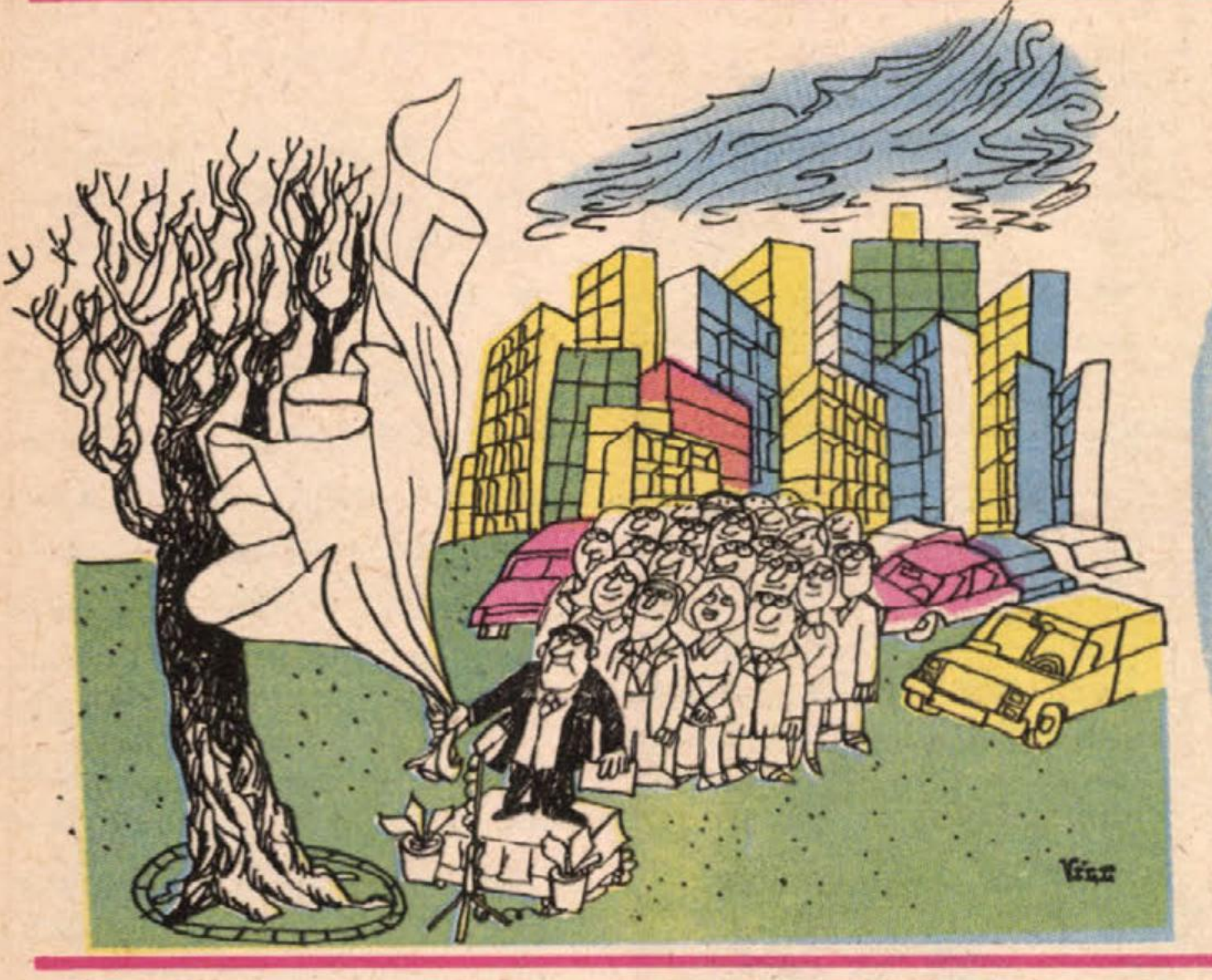

ÜNNEPÉLYES ÁTADÁS

NEHÉZ ÚTVISZONYOK

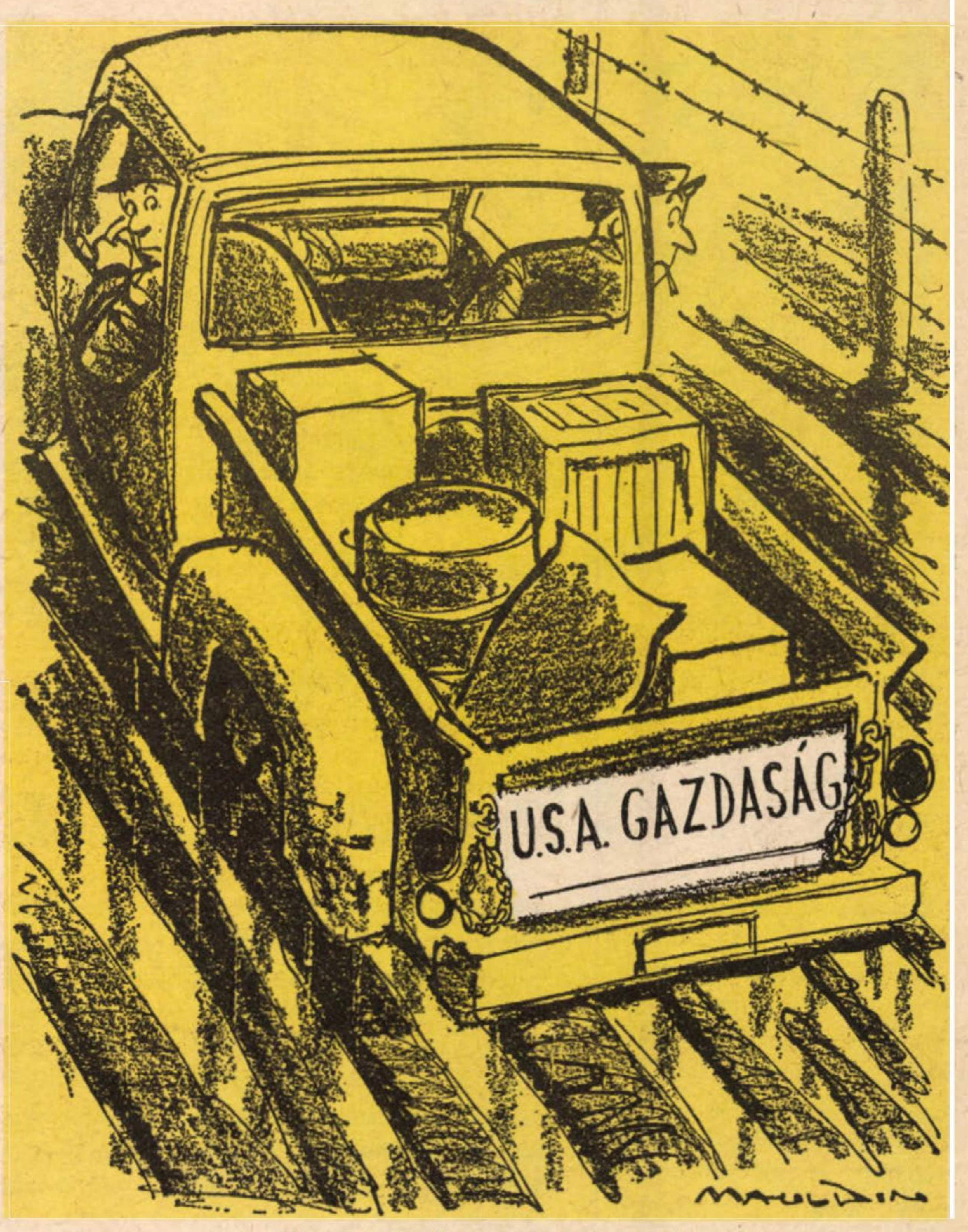

– Elakadtunk! Beleragadtunk a sárba!!

(„International Herald Tribune")

ESETEIM MOSZKVÁVAL

Ha minden jól megy, hat év múlva a Luzsnyiki uszoda partján kiabálhatom a mikrofonba, hogy ilyen világcsúcs, meg olyan olimpiai rekord. Ez most már nem az úszókon múlik. Mégkevésbé Moszkván. Ez most már egyedül rajtam múlik. Meg kell érni és kész.

Sportügyben mindig is érdemes volt Moszkvába ruccanni. Ha csak azt veszem például, hogy mekkora dugót lőtt Machos Feri harminc méterről Jasinnak. Na, de ez nem mostanában történt... Viszont sosem felejtem el, amikor egy végtelenül buzgó mazsola módjára igyekeztem az 1957-es VIT megnyitójáról vissza a szállóba. A stadionban még folyt a szép hacacáré, engem viszont várt a telefon. Leslattyogok hát a végállomáshoz, aztán ott elém áll egy nagydarab kalauz. Hogy a metró most nem közlekedik befelé, összegyűjtik a kocsikat a nyitány végére, amikor majd egyszerre zúdul ide vagy százezer ember. Kicsikét megroggyantam, kínos lesz, ha életem első külföldi tudósításával rögtön leégek. Próbáltam mutogatni, hogy Budapest, meg telefon, de pantomimban mindig gyenge voltam. Viszont módfelett szerencsétlen képet vághattam, mert a nagydarab kalauz egyszerre csak belesípolt az alagútba, mire elődübörgött egy óriási szerelvény. Csattogott, fékezett, fényárban úszott, ötszázhúsz ajtó mennydörögve nyílt ki s aztán intettek, ugorjak be szaporán, ha már olyan sürgős.

Esküszöm, az öreg Viktória királynő teljes pompájában sem utazott így. Egy teljes metrószerelvény csak engem fuvarozott be a stadionból a Moszkva szállóig. Akkor éreztem utoljára, hogy vagyok valaki.

Pár évre rá vízipóló ürügyén bukkantam fel újra a Luzsnyikiban. Hatos torna volt, Trofeo Italia. A mecscseket este játszották, napközben lehetett hát csámborogni.

Akkor már volt valami fogalmam a rettentő méretű sportpark műsoráról. Vasárnap délelőttönként itt piknikezett fél Moszkva. A pályákon több tucat kosárlabda-meccs folyt egyszerre, alkalmi szereplőkkel, oldalt szakállas apókák hajigálták a gorodki-játék husángjait, a bokrokon túl masszív leányzók lejtettek valamiféle fogyasztó gimnasztikát.

A Népsport munkatársával kószáltam akkor, ő még nem látott ilyesmit, hát vállaltam, hogy öreg habitüé módjára megmutogatok mindent.

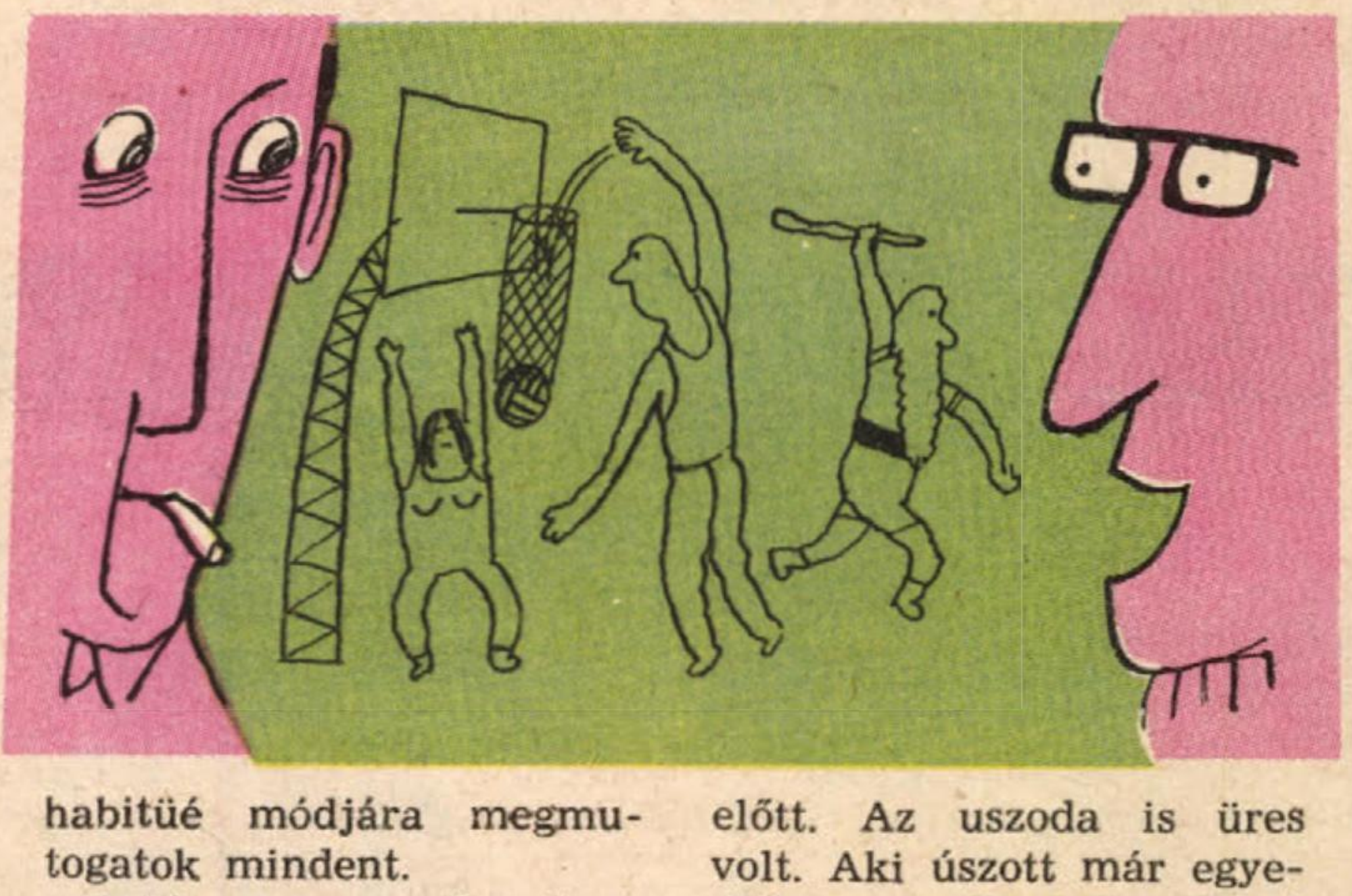

Aztán nem mutogattam meg semmit.

Luzsnyiki üres volt aznap, mint egy magyar turista zsebe Olaszországból hazatérőben. Egy kóbor macska sem járt az elegáns bokrok alján. Csak néhány galamb totyogott a szökőkutak között s a rádió szólt minden oszlopról. Izgatott férfihang magyarázott valamit illő pátosszal, amiből egy szót sem értettünk.

— Jól van — mondta a Népsport embere, nem minden kajánság nélkül. — A szakállas apókákat mégcsak mellőzném. De legalább a masszív lányokat mutasd meg!

Otthagytam és átmentem az uszodába, hogy legalább megfürödjek még a meccs előtt. Az uszoda is üres volt. Aki úszott már egyedül egy olimpiai méretű medencében, az tudhatja: valami egészen pogány gyönyörűség az ilyesmi.

Nos, alig vergődök végig egy-két hosszt, szól a hangszóró. A nevemet mondják, meg, hogy Pest keres. Csodálkoztam. Az már megesett, hogy egy pesti telefon két órával később jött be Moszkvában, de, hogy két órával előbb...

Odamegyek, a Képes Sport szerkesztősége keres.

— Majd este hívunk a meccs miatt, most adj valamit Tyitovról.

— Pardon — mondom. — Kiről adjak most valamit?

— Tyitovról, na.

Rémlett, hogy van egy Tyitov nevű szovjet férfitornász, de hogy jön az most ide?

— Várjatok csak — mondom. — Egyet tisztázzunk. Ki az a Tyitov?

Pest akkor már egy kicsit ideges volt:

— Ott vagy Moszkvában és nem tudod? German Tyitov. Reggel óta kering az űrben.

Félóra múlva újra hívtak. Adtam valamit Tyitovról. Nem volt ez semmifajta riporteri bravúr. Már gyülekeztek a csapatok az esti meccsre, mindenki szívesen és áhítattal nyilatkozott. Olaszok, hollandok, jugoszlávok, románok.

Most már legalább tudtam, miről beszélt az izgatott férfihang a park rádióiban. Hiába, oroszul tudni kell.

Peterdi Pál

BELSŐ ÉPITESZET

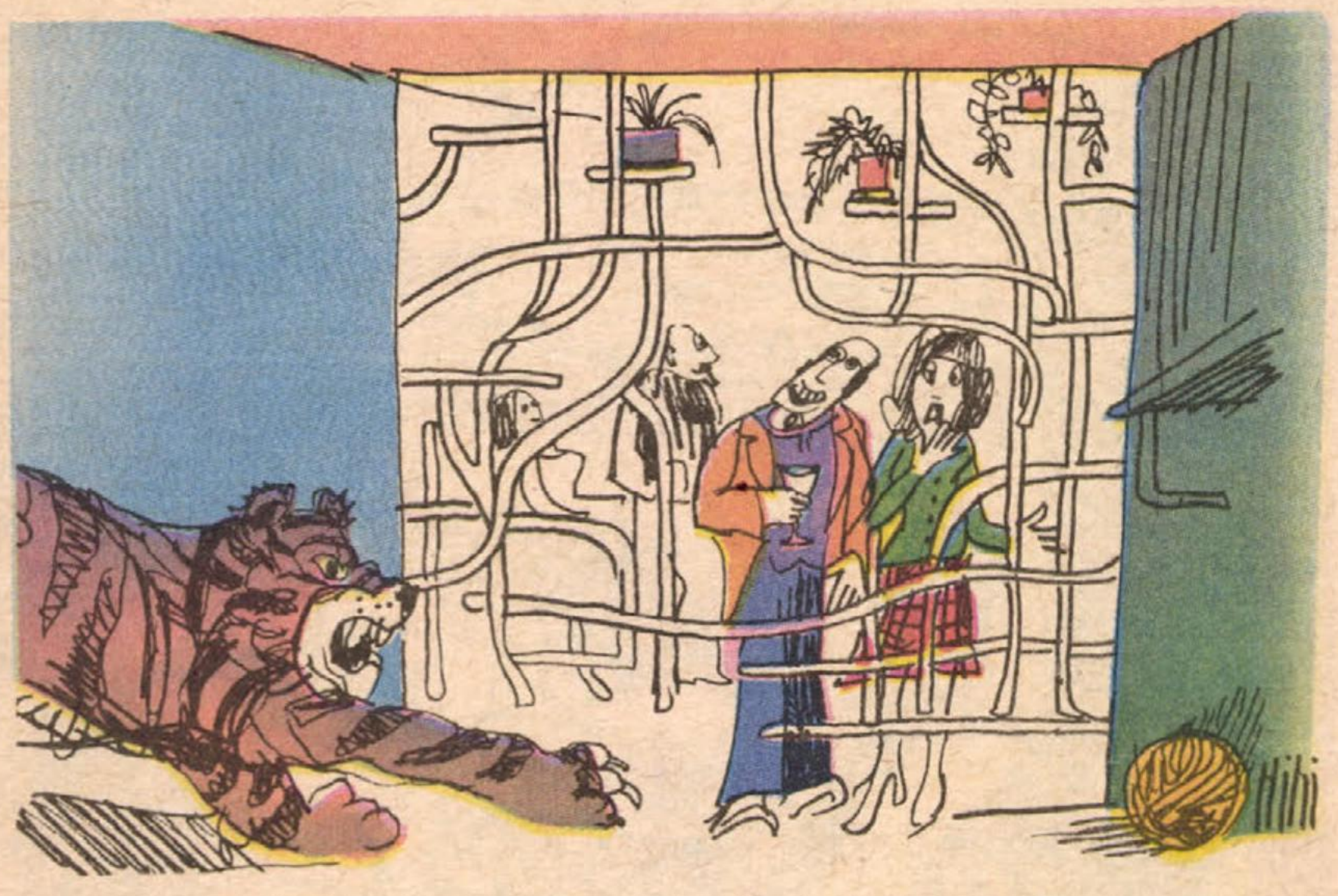

– Nezd, milyen guszta ez a térelválasztó rács!...

MEGLEPŐ LELET

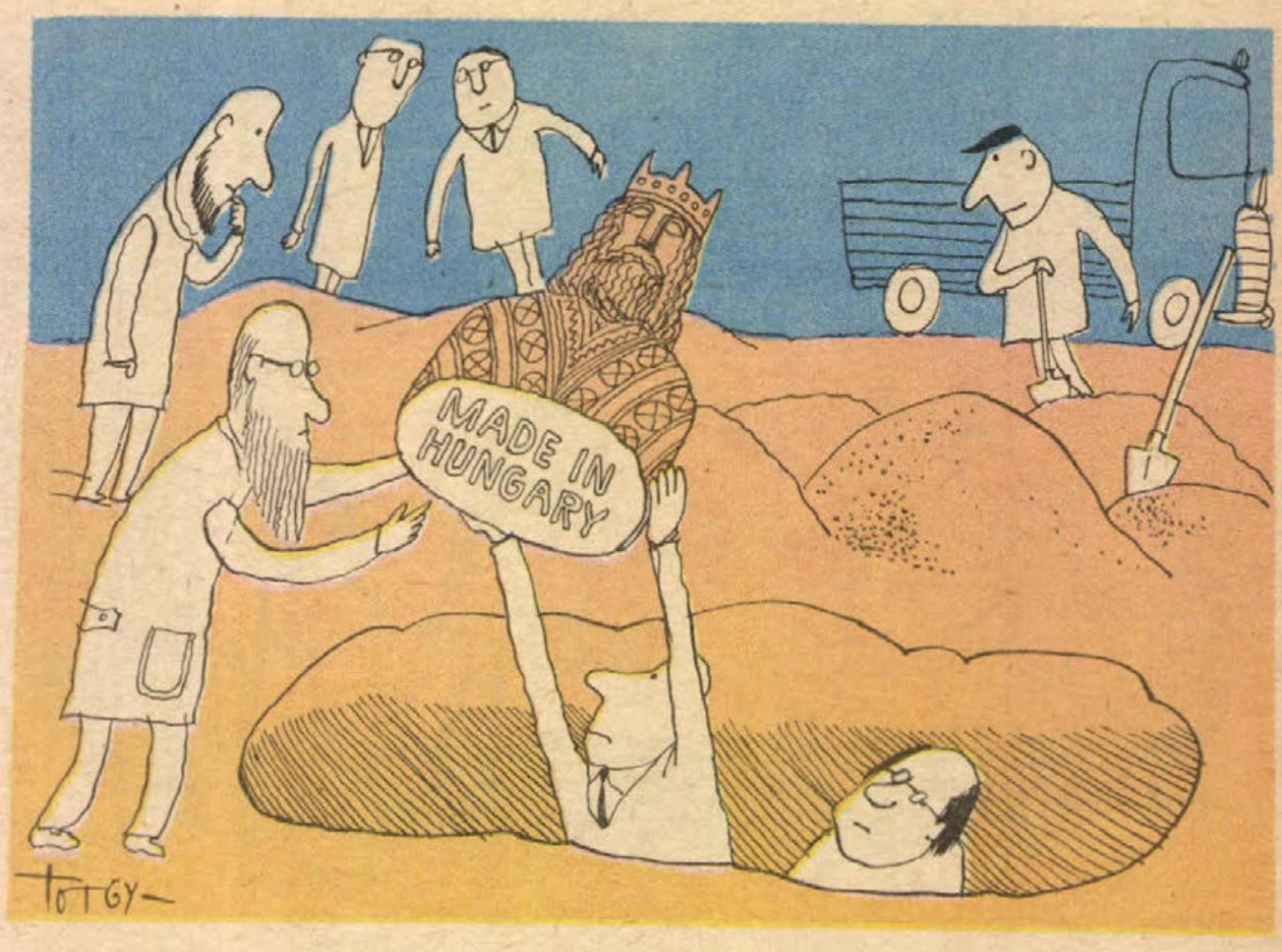

Levélváltás az analfabéta sikkasztóról

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy 53 ezer forintot sikkasztott egy vendéglátóipari üzletvezető-helyettes egy Balaton-parti csárdában. Ilyesmi előfordult már máskor is és máshol is. Ami nekem a sikkasztás tényén túlmenően feltűnt, az nem egyéb, mint hogy a sikkasztó üzletvezető-helyettes írástudatlan.

Csak egyetlen kérdésem volna: hogyan lehet üzletvezető-helyettes abból, aki nem tud írni?

Kedves Olvasónk!

Néhány héttel ezelőtt, még a rendőri nyomozás idején, olvasóink (Veszprémből, Keszthelyről) felhívták a figyelmemet az analfabéta üzletvezető-helyettes sikkasztási ügyére. Volt, aki beküldte a Veszprém megyei „Napló"-nak e témával foglalkozó cikkét. Azt válaszoltam a levélíróknak, hogy a Napló cikke (Józsa Benő veszprémi kollégám írta) megfelelően foglalkozott az üggyel, tehát eltekintek attól, hogy én is tollhegyre tűzzem. Most, hogy a pesti lapok is hírt adtak az analfabéta üzletvezető-helyettes sikkasztásáról, ismét jónéhány olvasó fordult hozzám az önéhez hasonló kérdéssel. Így jutottam arra az elhatározásra, hogy mélyebben eltűnődöm a szóbanforgó üzletvezető-helyettes ügyén.

Nagyon szomorú, hogy nálunk már az analfabétának is módja van sikkasztani. De bármilyen furcsa is, mégsem a sikkasztásra helyezem a hangsúlyt, hanem a sikkasztó analfabétizmusára. Az említett veszprémi újságcikkből tudom, hogy az üzletvezető-helyettes három kereszttel hitelesítette rendőrségi vallomásának a jegyzőkönyvét. Arról, hogy az üzletvezető-helyettes analfabéta, a vendéglátóipari vállalat igazgatója nyilván akkor szerzett tudomást, amikor a rendőrség kérdésére utánanézett és levélben megírta, hogy a leltárhiány tisztázására a leltár egyeztetését nem lehetett elvégezni, mert az üzletvezető-helyettes analfabéta. Addig tehát, ez év júniusáig, amikor az igazgató a levelét megírta, senki sem tudott arról, hogy az üzletvezető-helyettes nem tud írni, olvasni. (Mint az újság megírta, a konyhalányt kérte meg, hogy számoljon helyette, mert otthon felejtette a szemüvegét.)

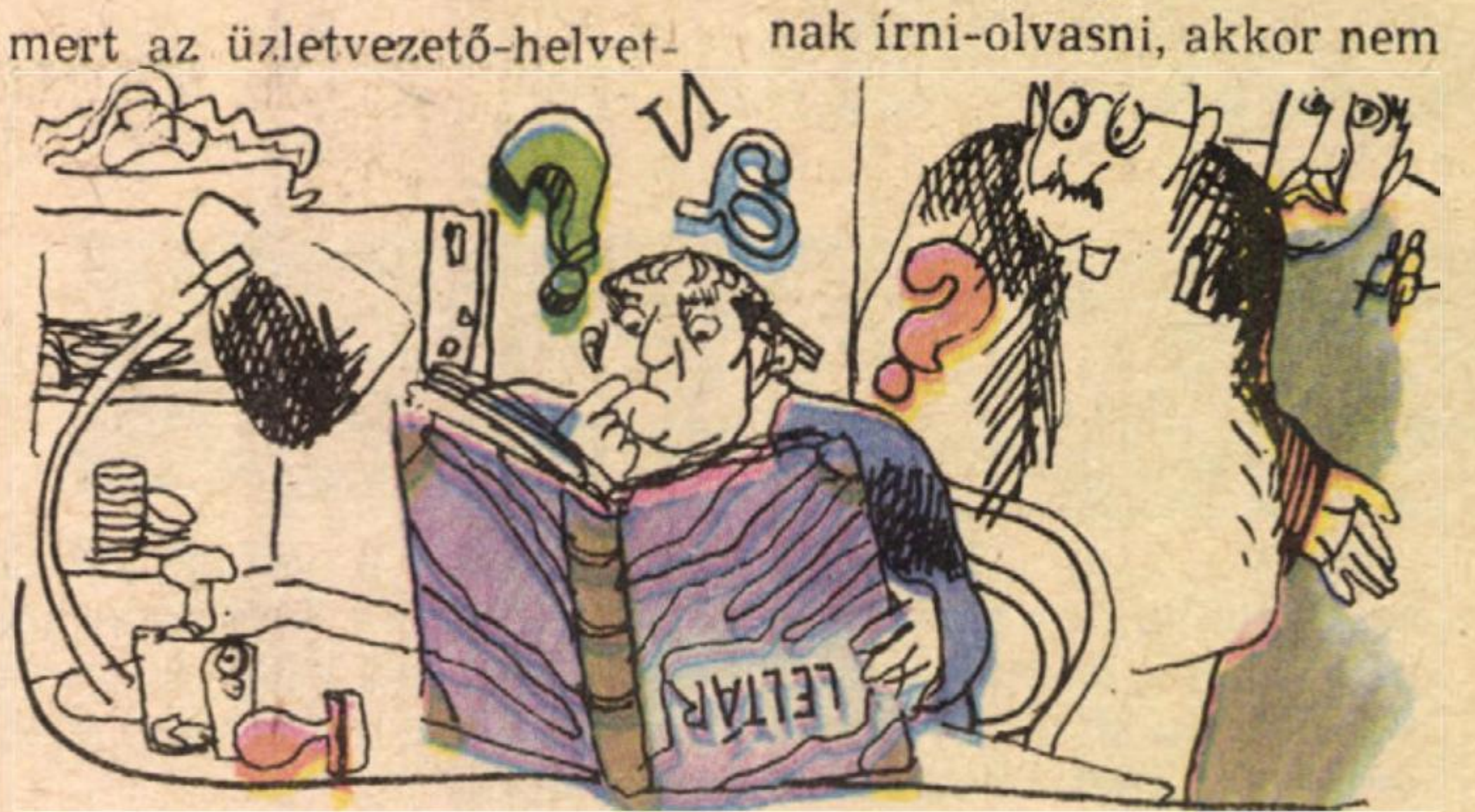

Megértem, ha a levélírókat az nyugtalanítja, hogy hány analfabéta lehet még az országban, aki a vendéglátóiparban vagy máshol üzletvezető-helyettes? Vagy talán egyes vállalatvezetők a vendéglátóiparban vagy máshol elegendőnek vélik, hogy ha ők tudnak írni-olvasni, akkor nem baj, ha az üzletvezető-helyettes analfabéta? Az üggyel kapcsolatban levelében még azt is kérdezte egy olvasónk, hogy mit gondolok, hogyan lehetne kiküszöbölni vállalati szinten az analfabétizmust? Jó kérdés, azt hiszem meg tudok rá felelni.

Minden üzletvezető-helyettessel, kellő ellenőrzés mellett, sajátkezűleg, azaz kézírással életrajzot kellene íratni. A helyszínt úgy kellene berendezni, mint az írásbeli érettségin szokásos. Puskázni nem lehet, idegen nem segíthet! De van egy még egyszerűbb módszer: az üzletvezető-helyettesnek kiszemelt dolgozótól iskolai bizonyítványt, legalább nyolc általánost kellene követelni. Akár csárdáról, akár más vállalkozásról van szó! Aki ezzel nem rendelkezik, ne lehessen üzletvezető-helyettes.

Igaz, hogy nem mindenki sikkaszt, aki analfabéta, de analfabéta ne vezethessen üzletet akkor se, ha egyébként becsületes.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

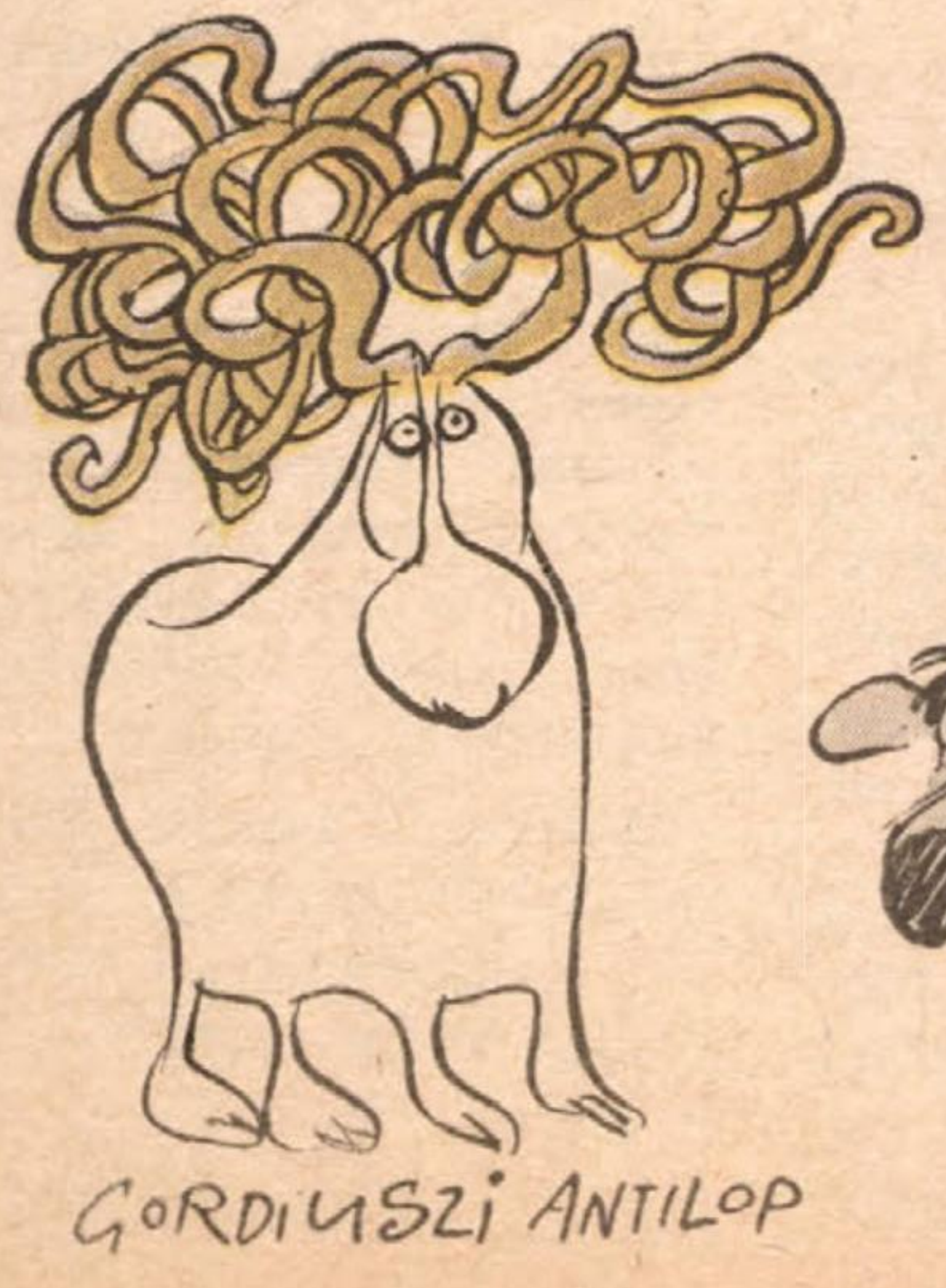

GORDIUSZI ANTILOP

GÖRÉNY, ÖNVÉDELEMBŐL PÁLPUSZTAI MÓDRA

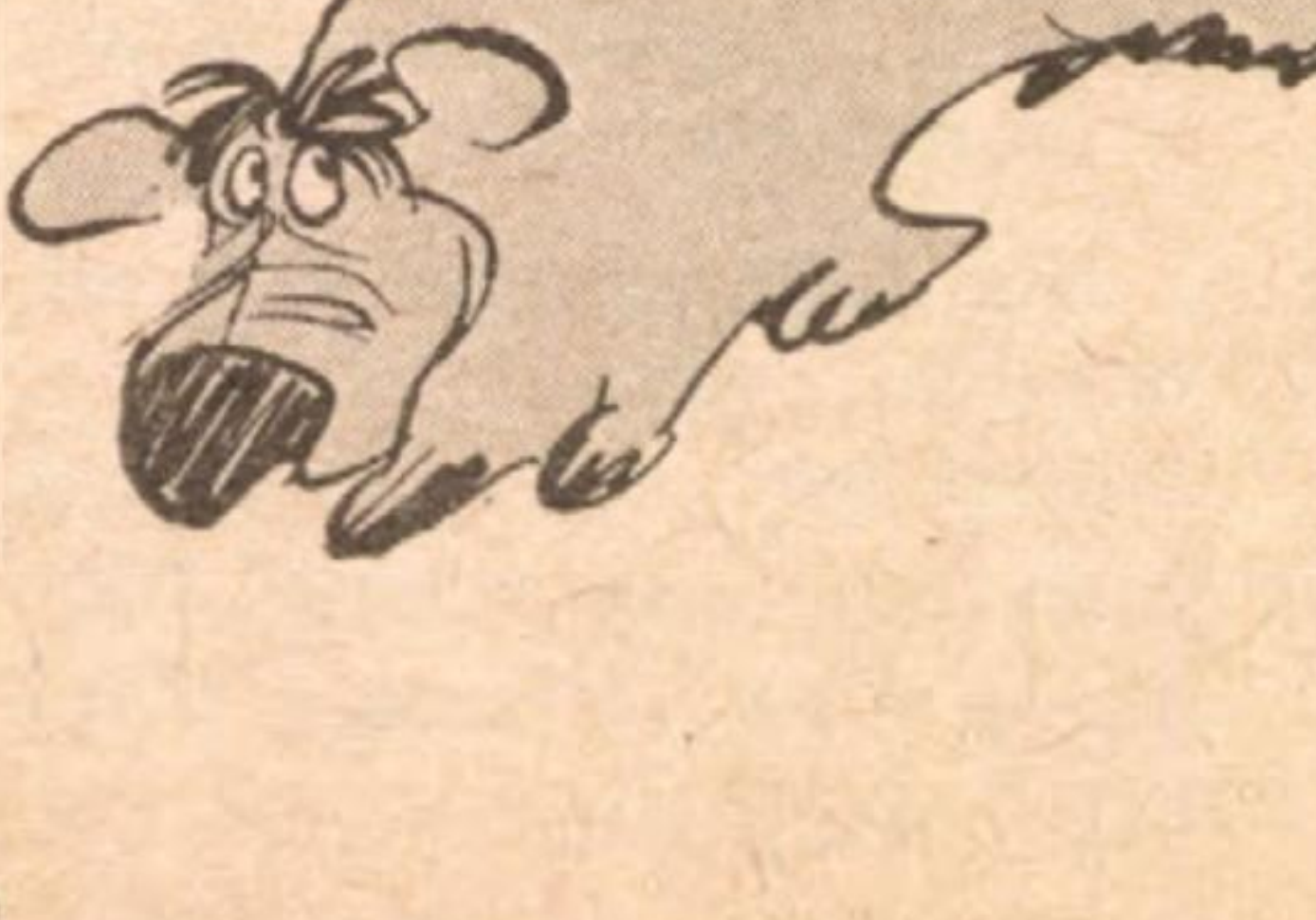

HÁTVAKARÓ PAPAGÁJ

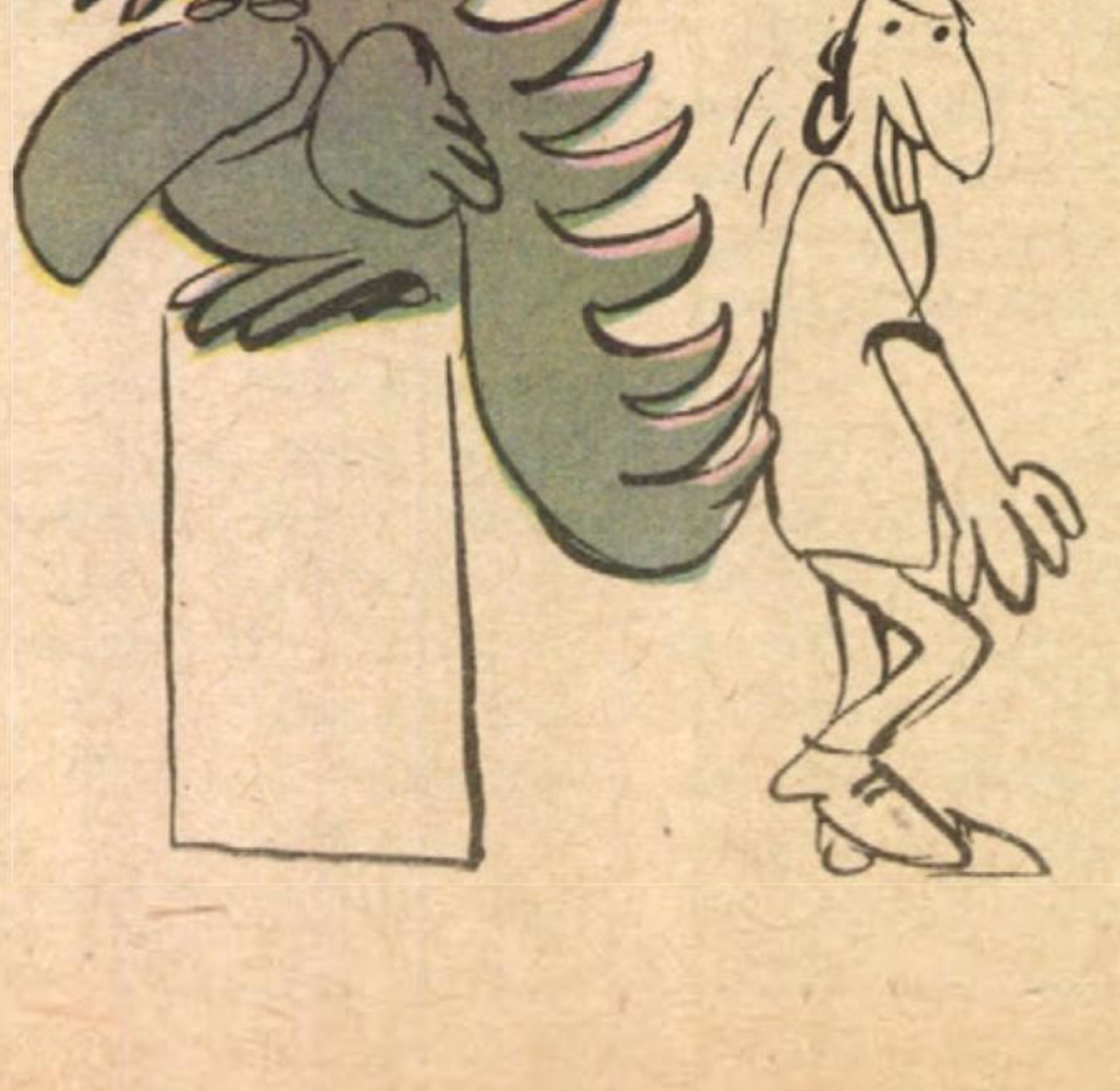

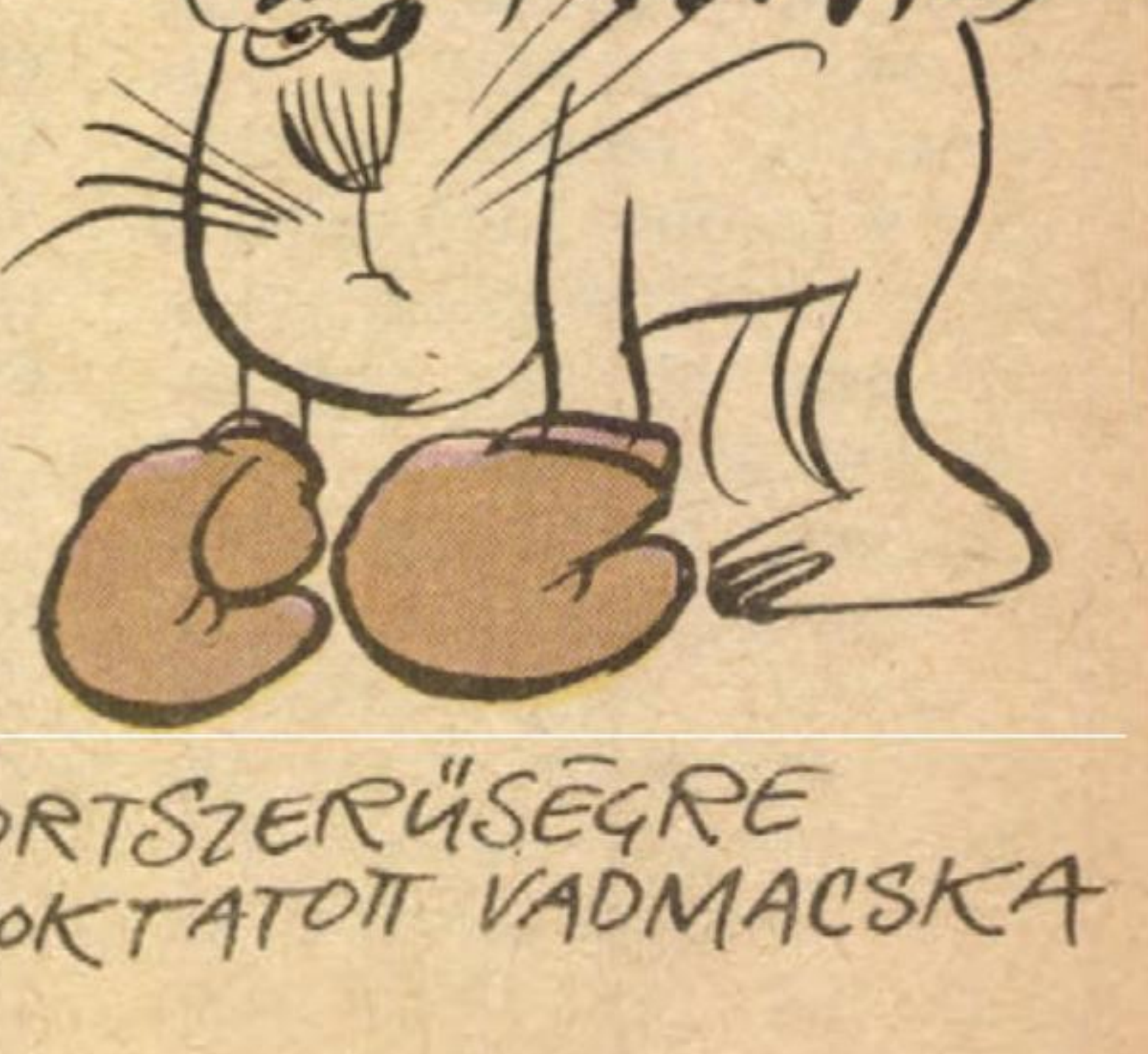

SPORTSZERŰSÉGRE SZOKTATOTT VADMACSKA

MIT MEG NEM TESZ EGY SZÜLŐ

Az egyik pesti szórakozóhelyen a külföldön vendégszereplő táncos helyett a papája táncolt.

(Hétfői Hírek)

Miközben a cikket olvastam, elképzeltem magamban, hogyan is történhetett a dolog. Valahogy így:

MAMA: Telefonáltak a gyerek munkahelyéről.

PAPA: Mit akartak? Hiszen tudják, hogy a fiunk külföldön van...

MAMA: Éppen ez a baj. Valakinek helyettesíteni kell.

PAPA: De kinek?

MAMA: Én rád gondoltam. Mégiscsak te vagy az apja...

PAPA: Dehiszen én nem tudok táncolni...

MAMA: Tudsz. Fiatal korodban nagyon szépen tangóztál...

PAPA: Te megőrültél! A fiam partnernője, a szép Evelyn kitűnő táncosnő.

MAMA: Ma este nem ő táncol, hanem a mamája.

PAPA: Miért?

MAMA: Mert a nagymamája, aki helyettesíteni szokta, nem ér rá.

PAPA: Akkor se vállalom!

MAMA: Meg kell tenned a gyerekért!

PAPA: Miért nem vállalod te?

MAMA: Férfi-táncos kell.

PAPA: Majd ragasztunk neked bajuszt.

MAMA: Ne beszélj zöldségeket. Ma este te fogsz táncolni és kész!

PAPA: Hányszor mondjam, hogy nem tudok táncolni?

MAMA: Mindjárt itt lesz a koreográfus... Estig betanulsz néhány lépést...
(csengetnek)
Ez ő lesz!

PAPA: Kicsoda?

MAMA: A koreográfus.
(A mama kimegy és egy hajlott hátú öregúrral jön vissza)

PAPA: Uram, azt hiszem, hiába jött. Én nem vállalom.

ÖREGÚR: Tanulnia kell! Azért jöttem, hogy bizonyos dolgokra megtanítsam. *(Térképet rak ki a falra)*

PAPA: Ez micsoda?

ÖREGÚR: Európa hegy és vízrajzi térképe.

PAPA: Maga nem tánctanár?

ÖREGÚR: Földrajz tanár vagyok. A fiam helyett jöttem, aki koreográfus.

PAPA: De nekem táncolnom kell!

ÖREGÚR: Csak tessék egész nyugodtan, mintha itt sem lennék...

PAPA: No, ebből nekem elegem van. Ismételten kijelentem, hogy...

MAMA: Meg kell tenned! Meg kell tenned a gyerekért! A rendező már nagyon izgatott.

PAPA: Ő izgatott? Én vagyok izgatott.

MAMA: Ő is az, mert még sohasem rendezett műsort.

PAPA: Hát az meg hogy lehet?

MAMA: Fiatal még. Az idén volt hétéves.
PAPA: A rendező?

MAMA: Nem. A kisfia. Ennél a műsornál ő helyettesíti az apját.

ÖREGÚR: Akkor talán lássunk neki a tanulásnak... Ezek itt az Alpok...

PAPA: Rendben van. Vállalom. Mit meg nem tesz egy szülő a gyerekért! *(táncolva ki)*

MAMA: Micsoda tehetség! A fiától örökölte!!!

(mikes)

BŐG A GYEREK

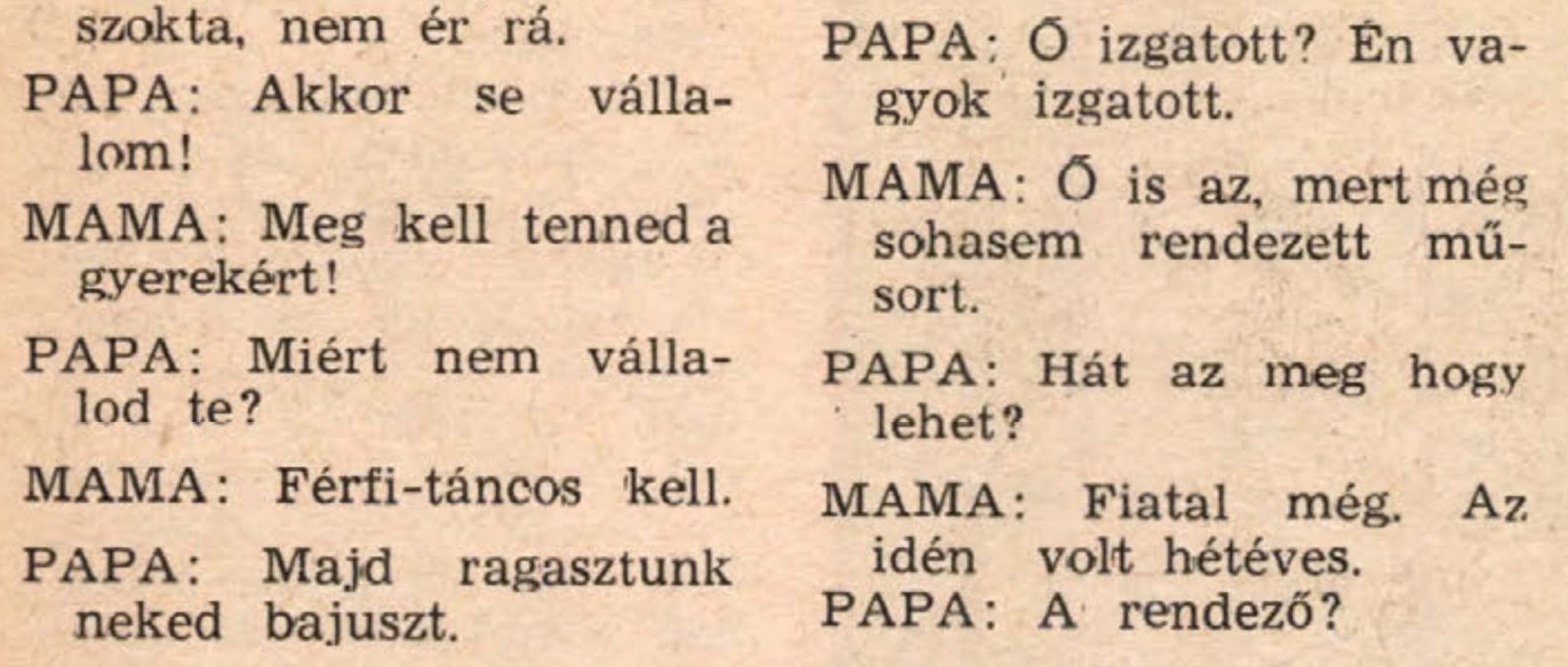

– Az ég szerelmére, vedd meg neki azt a FIAT 500-ast!

SZURKOLÁSAINK

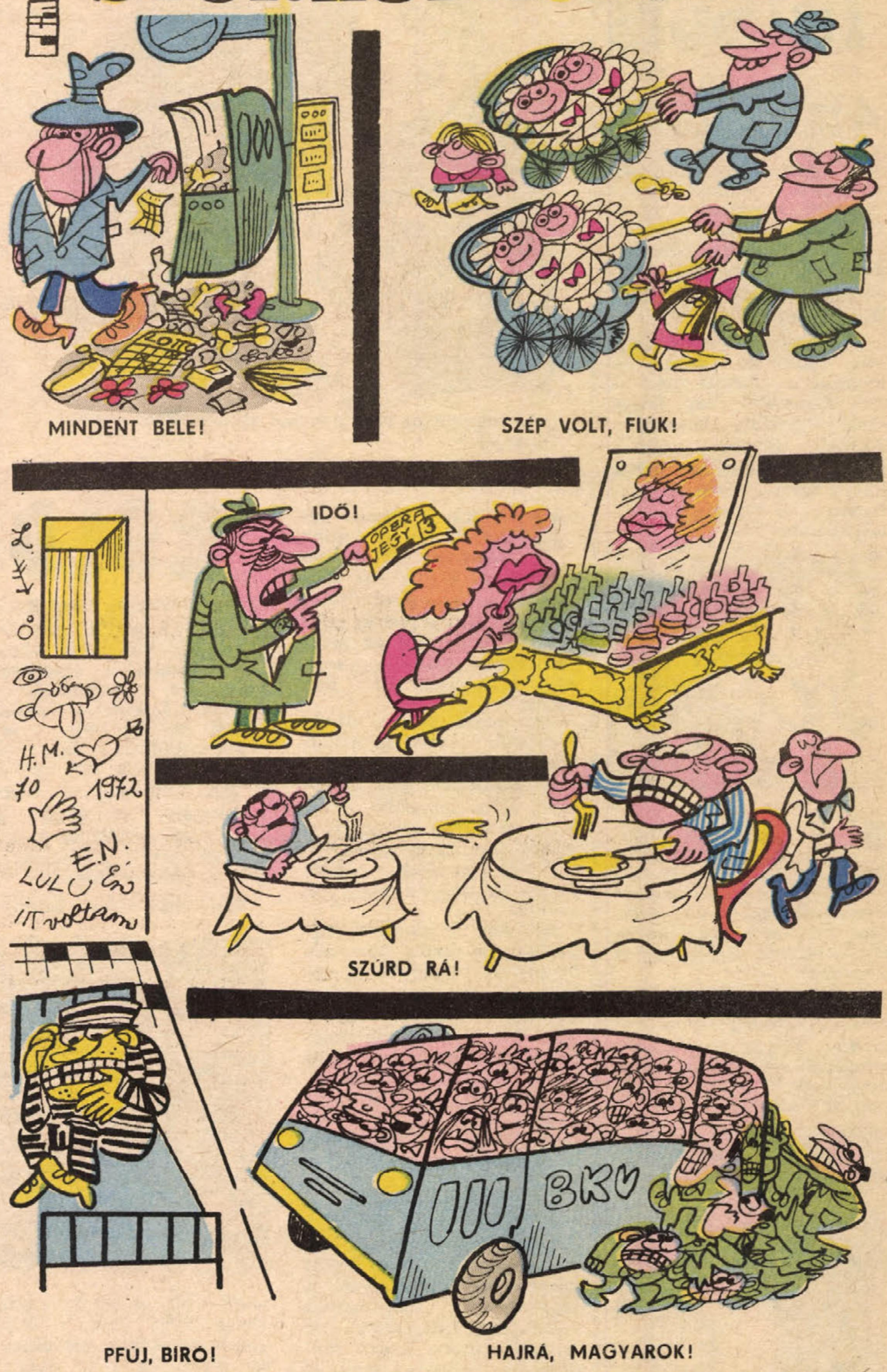

MINDENT BELE!

SZÉP VOLT, FIÚK!

SZÚRD RÁ!

PFÚJ, BÍRÓ!

HAJRÁ, MAGYAROK!

SZILÁNKOK

ÖNKRITIKA NÉLKÜL

Van, aki kizárólag az anyakönyvvezetőt hibáztatja a rossz házasságáért.

BUKOTT DARAB

— Előbb az asszonyok és a gyerekek meneküljenek! Én utolsónak hagyom el a színházat! — kiáltotta hősies elszántsággal a színigazgató.

SAJNOS

Ha a fiatalok viselkedését bírálják, én — sajnos — már nem érzem sértve magam.

REJTÉLY

H.-nak havi 2500 a fizetése. Ebből 2000-et betesz az ÓTP-be, 2000-et kosztra költ és 800 forintja marad szórakozásra.

ÉPÍTKEZÉS

Mire elkészül a társasház, az építtetők azt javasolták: legyen az épületből idegszanatórium.

IGAZGATÓK FIGYELMÉBE!

Szép szóval messzebre lehet jutni, mint egy űrhajóval.

KUTYABARÁT

— Kettőnknek kicsi a lakás, így Floki ott maradt, én meg elköltöztem albérletbe.

FŰTÉSI IDÉNY

— Én a férjemtől megkövetelem, hogy hetente kétszer hozzon fel egy mázsa brikettet a lakásunkba.
— De hiszen önöknek villanykályhájuk van.
— Igen, de jót tesz Lajos pocakjának egy kis fizikai munka.

GAVALLÉR

— Főúr, egészen biztos abban, hogy már nincs kiszolgálás? Záróra?

— Igen.

— Akkor mindenki a vendégem!

DERÉK SZÜLŐ

— Fiam, mielőtt átmennél az úttesten, alaposan nézz körül és csak aztán szabálytalankodj.

G. Sz.

TRIBÜN

A modern atlétika egyik különleges alakja Ian Thompson. Az angol távfutó eddig négy maratoni versenyen indult, valamennyit káprázatos teljesítménnyel nyerte. Christchurchben a Brit Nemzetközösségi Játékok győztese lett, Rómában pedig Európa-bajnok.

— Fogalmam sincs, hogy mit tudhatok igazán — mondta —, hiszen még sosem szorítottak meg. Eddig csak egyetlen versenyen voltam ideges néhány percig. Rómában egy kóbor kutya futott velem pár kilométert és féltem, hogy a lábikrámba harap.

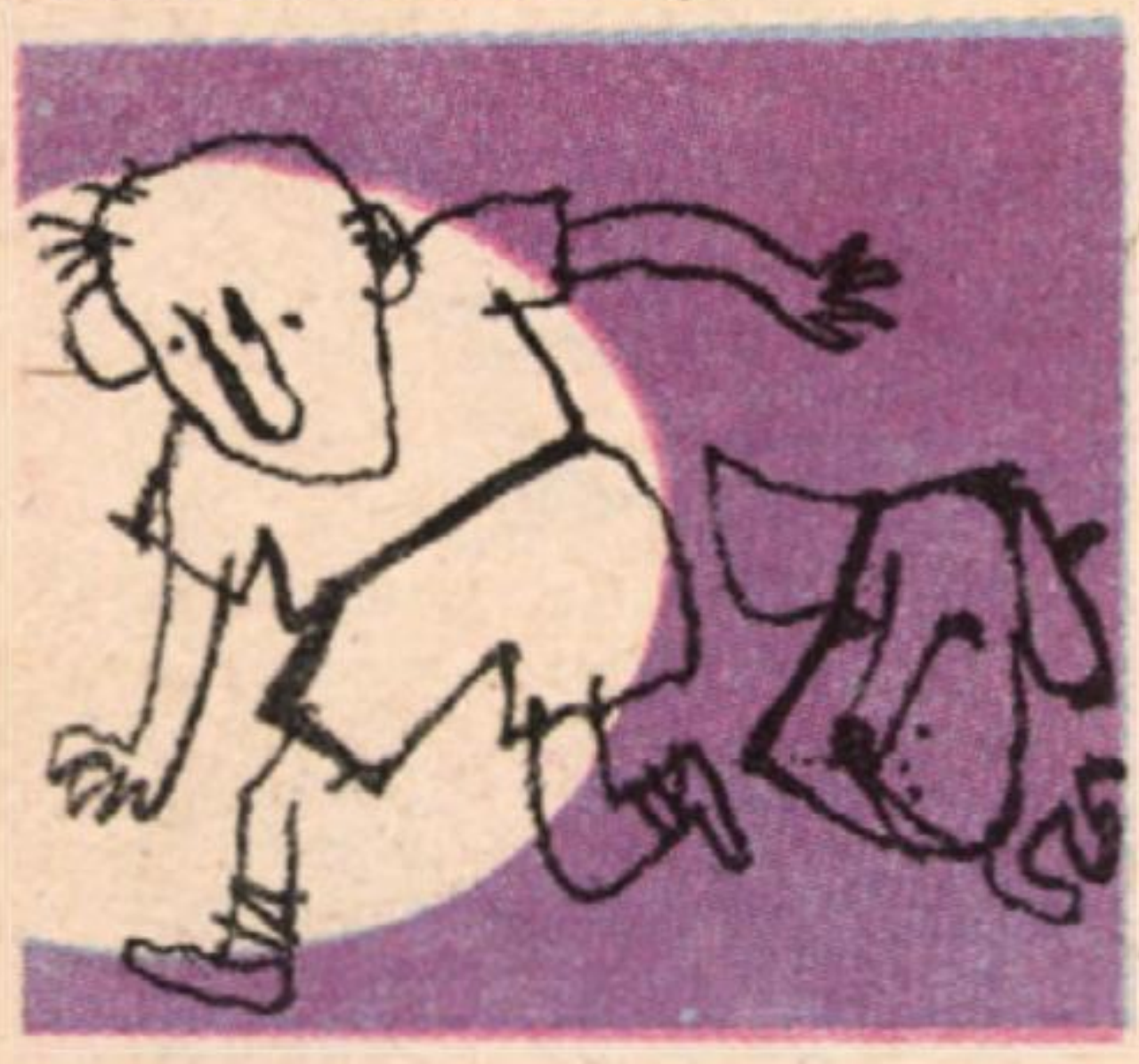

***B**ill Walton, a Los Angeles-i egyetem kosárlabdázó csillaga megszerezte a diplomát s aztán elment Portlandbe profinak. Nemrég megkérdezték: jelentett-e valami nehézséget az átmenet?*

— Egy nagy különbség van — mondta —, de ez olyan súlyos probléma, amellyel sehogysem tudok megbirkózni. Mit kezdjek a rengeteg szabad időmmel?

Roquefort-les-Pinsben két csapat kezdésre állt fel, a játékvezető a sípjába fújt, de a labda ott maradt a pálya közepén. Mert ebben a pillanatban egy juhnyáj jelent meg és békésen legelészni kezdett a gyepen. A vezetők azonnal tárgyalásokat kezdeményeztek a pásztorral, de az hajthatatlan maradt. Papírt mutatott:

— Nézzék, itt a szerződés. Évente három ízben jogom van itt legeltetni a nyájat. És ez még csak a második alkalom az idén.

(p. p.)

SZUPER-KARÓRA

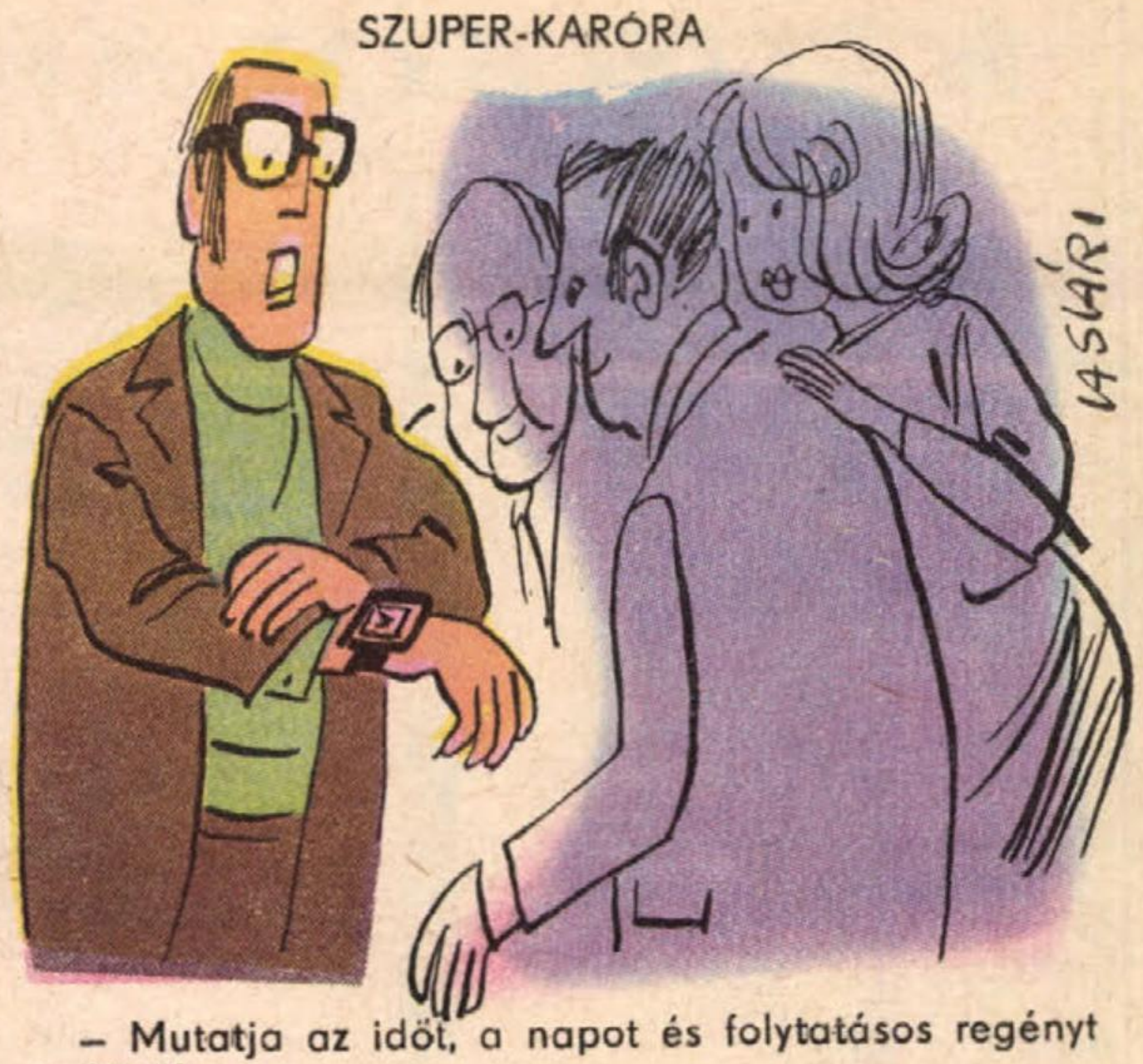

– Mutatja az időt, a napot és folytatásos regényt is közöl...

BELVÍZVESZÉLY

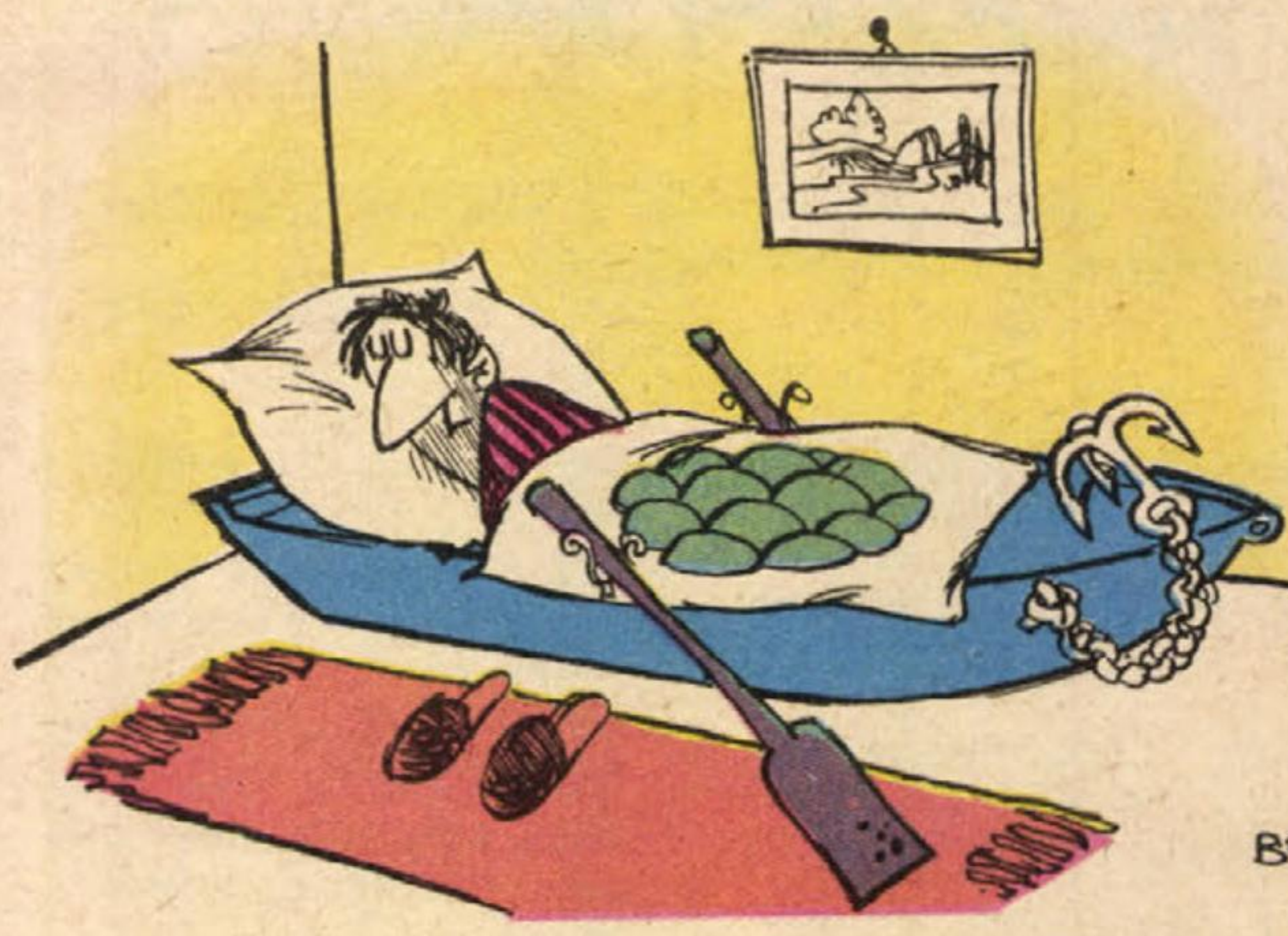

BOLDOGSÁG

Ha nekünk egyszer fedél lenne a fejünk felett és négy fal határolna el a kíváncsi szemektől... — ábrándozott Jóska és már a puszta gondolattól, valamint az őrült kamaszként száguldozó széltől könnybelábadt Éva szeme.

Egy napon aztán Jóska boldogan szorította magához kedvesét:

— Szereztem egy albérletet. Kicsi, az ablak a világító udvarra nyílik, de a miénk lesz. A kettőnké!

Összeházasodtak, beköltöztek és nagyon boldogok voltak.

Alig telt el azonban egy fél év, a szoba kicsinek bizonyult, reggelenként sokáig vitáztak, hogy ki mosakodjék először a lavórban. Éva kellemetlen megjegyzéseket tett, mert nem tudta elhelyezni a ruháit, összevesztek a főbérlővel, vagyis a fiatal pár egén megjelentek a közelgő vihar komor, sötét gomolyfelhői.

De a szerencse újból kézen fogta őket. Meghalt egy nagynénike. Jóska egy kis fondorlattal és némi készpénzzel megszerezte a lakását. Nem volt fényes rezidencia, mindössze egy szoba-komfort. Igaz, fürdőszobát csak az elhunyt néni leleménye teremtett a konyha sarkába, de a fiatalok újra boldogok voltak és az sem izgatta őket, hogy a szoba kicsi és az ablaka a körfolyosóra nyílik.

Aztán elmúlt újabb fél év.

— Ebbe az odúba az ember egy vendéget sem hívhat — zsémbelődött az asszony. Jóska, akiről elfelejtettem mondani, hogy kitűnő férj, kölcsönt vett fel és remek bútorokat vásárolt. Amikor a szépséges garnitúrát meghozták a szállítók, Éva sírt a boldogságtól, később pedig a tehetetlen dühtől. A bútornak ugyanis csak a fele fért el a pici szobában. A nagy kombinált szekrényt a konyhába rakták és a dohányzó-garnitúra ideiglenesen a pincébe került.

Éva tehát újfent boldogtalan volt és addig rágta Jóska fülét, míg a férfi újabb kölcsönök segítségével elcserélte a kis lakást egy csodálatosan szép, napfényes, lakótelepi kétszoba-összkomfortosra.

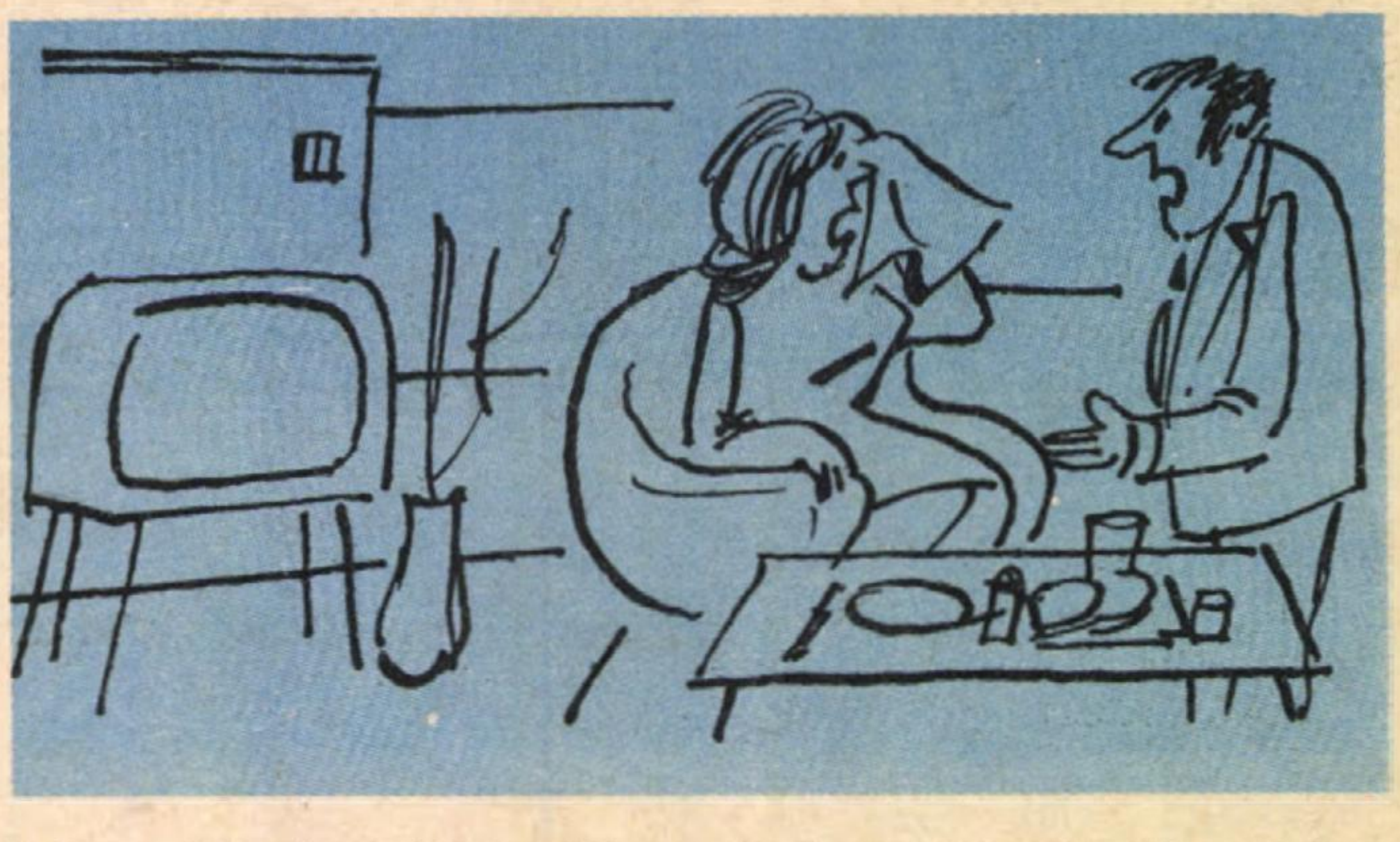

Sajnos, a bútor ide sem fért be, mert a nagy kombinált szekrénynek szűk volt a keskeny ajtó. De ilyenkor semmi sem számít. Fillérekért eladták a régi bútort és OTP-hitelre egy meseszép, modern garnitúrát vásároltak.

— Soha nem voltam még ilyen boldog — rebegte Éva az első estén, és Jóska hálásan nézte a plafont, közben arra gondolt, hogy megpihenhet végre.

Mindketten dolgoztak, az adósságokat két év alatt kifizették. Persze addig sok lemondásra volt szükség. Esténként zsíroskenyér és tévé, ez volt a testi és lelki táplálékuk. Emiatt Éva újfent ingerült lett. Színházba, moziba, szórakozóhelyekre vágyott, társadalmi élet után kívánkozott.

— Kisfiam! Zsíroskenyérre nem hívhatunk vendégeket — csillapította Jóska, de az asszony egyre nehezebben vígasztalódott.

A kölcsönök visszafizetése után mód nyílt a vendégfogadásra is. Éva kitűnő háziasszonynak bizonyult. Meleg szendvicsei híressé váltak, a vendégek estéről estére náluk tanyáztak.

Jóska egyre gyakrabban célozgatott arra, hogy most, miután mindenük megvan, jöhetne végre a gyerek...

— Csak nem gondolod, hogy tönkreteszem a fiatalságom legszebb napjait? — csattant fel az asszony és hallani sem akart a gyerekről. Egy este mégis könnyesen vallotta:

— Teljesült a kívánságod... Anyának érzem magam...

Véget ért a vendégjárás és amikor a kis Jóska gyerek megszületett, mindketten nagyon boldogok voltak. Csak egy év elteltével kezdte mondogatni az asszony:

— Legalább egy kocsink lenne. Nem bírom ezt a bezártságot.

Jóska különmunkát vállalt, esténként későn jött haza, fáradtan rogyott be az ágyba. Arcára szinte rászáradt a bőr, de meglett a kocsi. Sajnos csak Trabant, de azért Éva egy fél évig boldog volt és csak azután kezdte el szégyellni, hogy egy műanyag dobozban gurigáznak. De Jóska előteremtette a Zsigulit is, később kicserélték a lakást háromszobásra és az új lakásba új bútor is került.

Közben a kis Jóska féktelen kamasszá serdült, esténként ellepték a lakást a barátok, harsogott a magnó és rikoltozott a sok tizenéves.

Az öregek fáradtan ücsörögtek a lakás egy félreeső zugában és Éva könnyes szemmel kérdezte Jóskát:

— Emlékszel még az első albérletünkre? Istenem, milyen boldogok voltunk — mondta sóhajtozva —, de nem kapott feleletet. Jóska az ablakpárkányra dőlve aludt.

Ősz Ferenc

ÚJ GAZDAGÉK

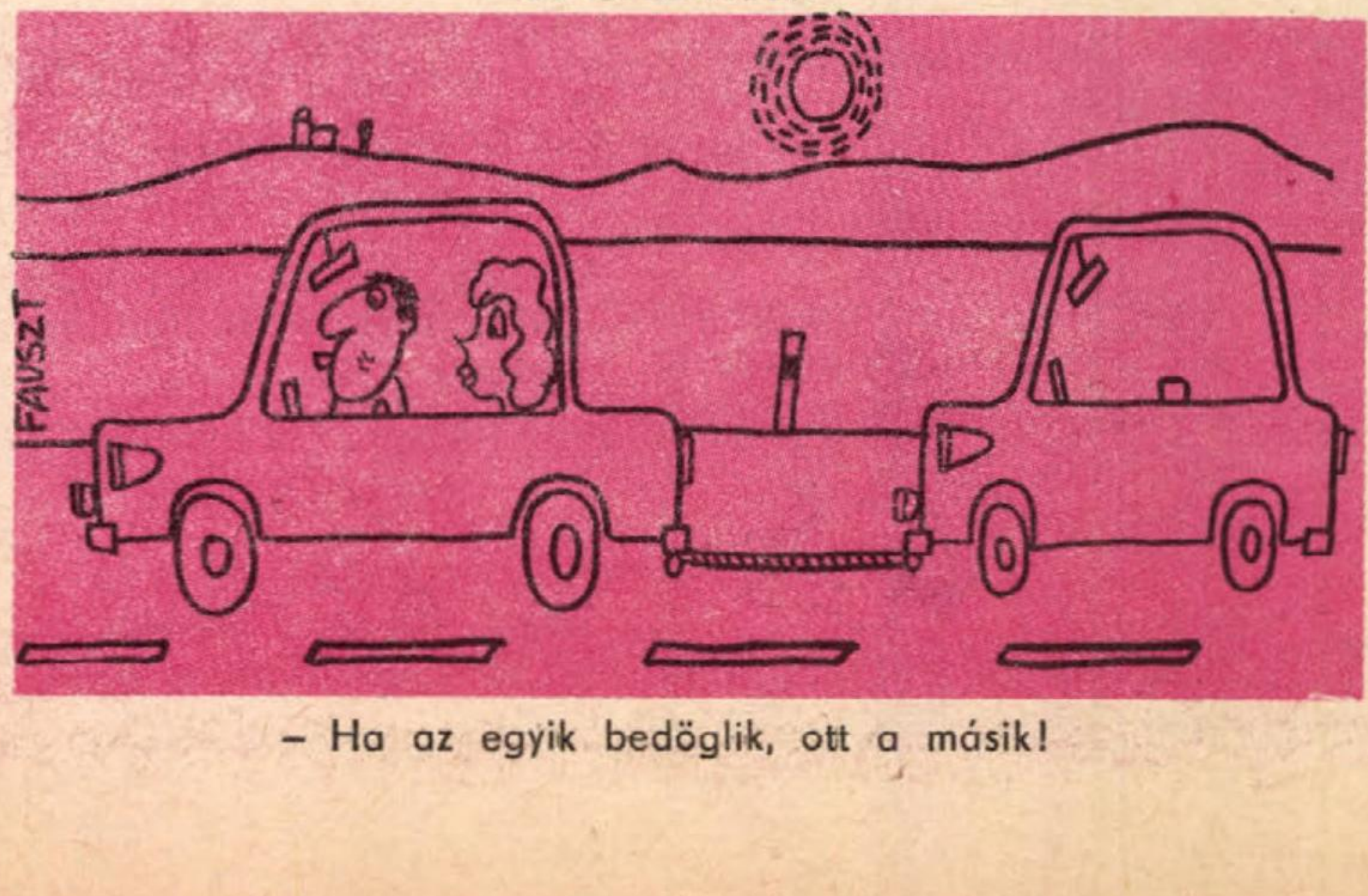

– Ha az egyik bedöglik, ott a másik!

A PROTEKCIÓS

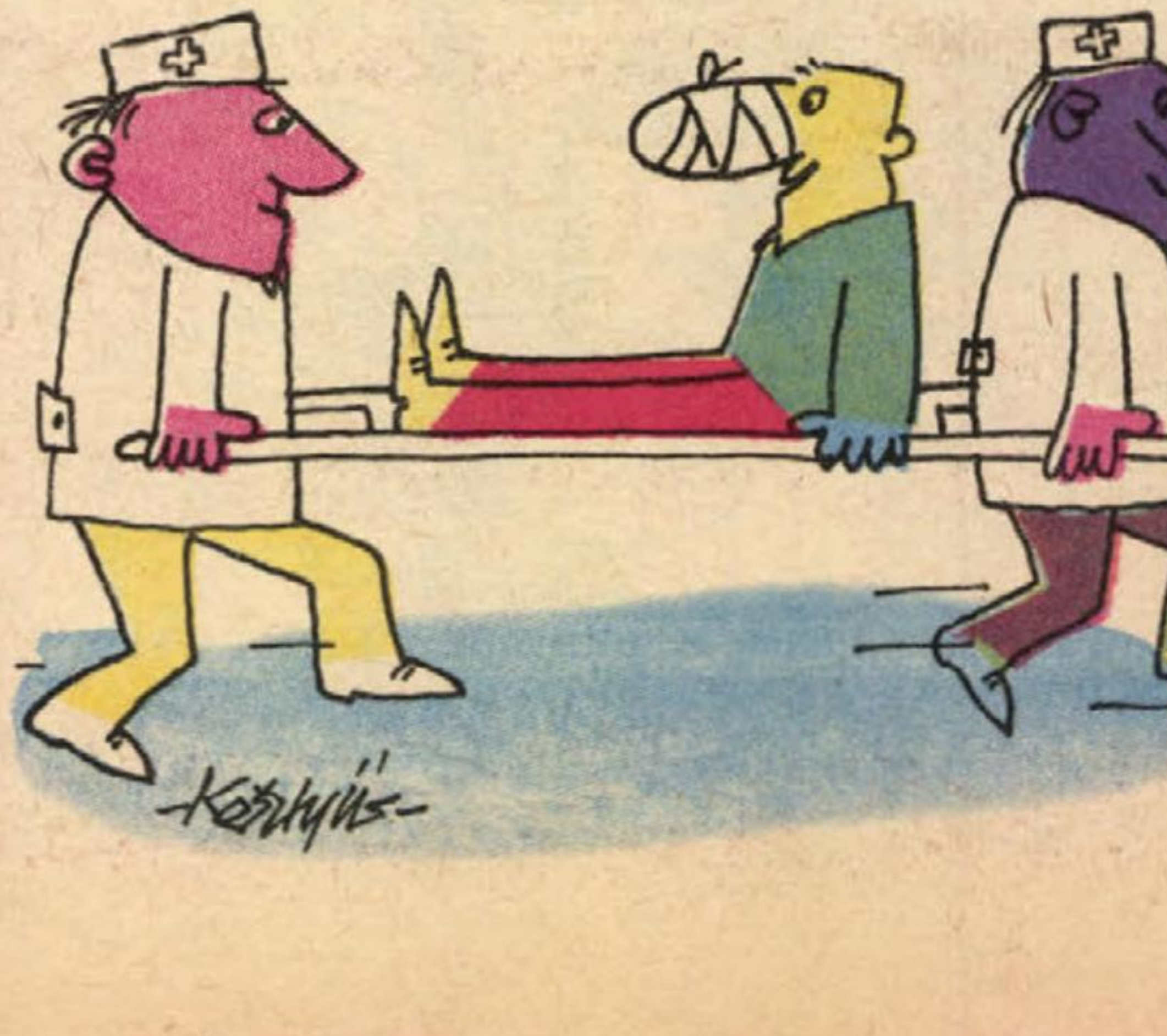

ÉHSÉG

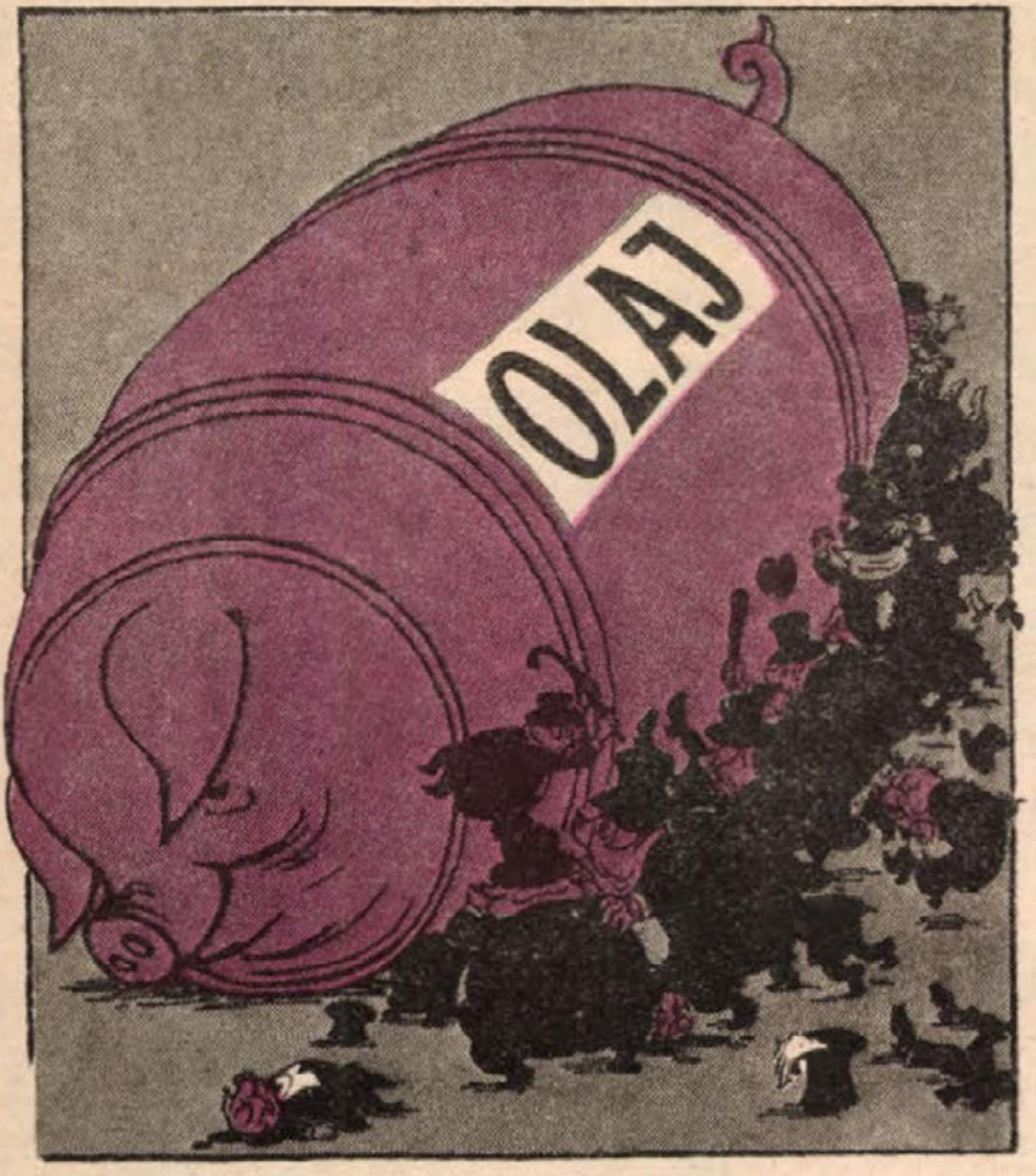

SZOVJET HUMOR

AKIT EZ IS A TARTÁSDIJRA EMLÉKEZTET

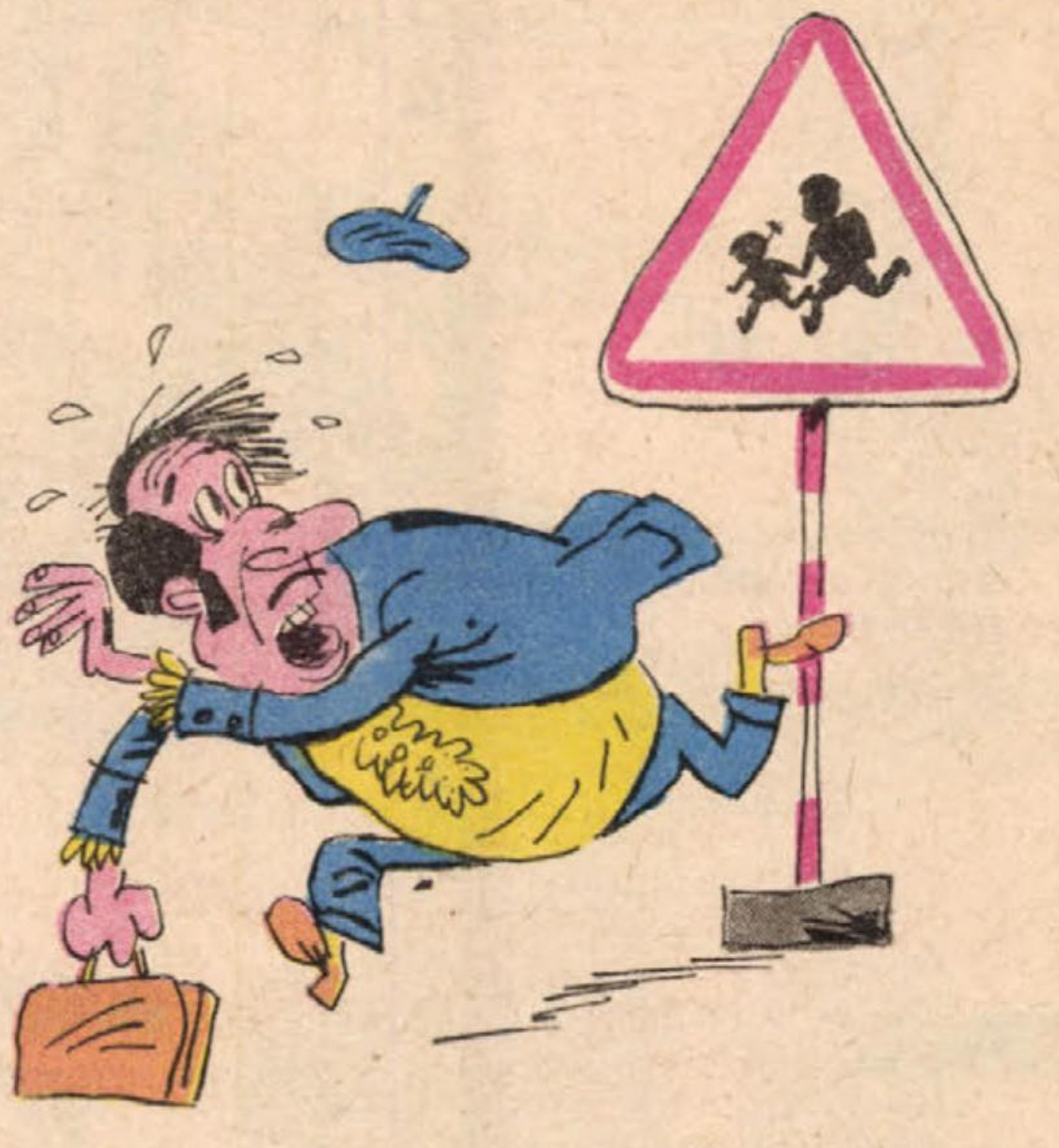

A MUZSA CSÓKJA

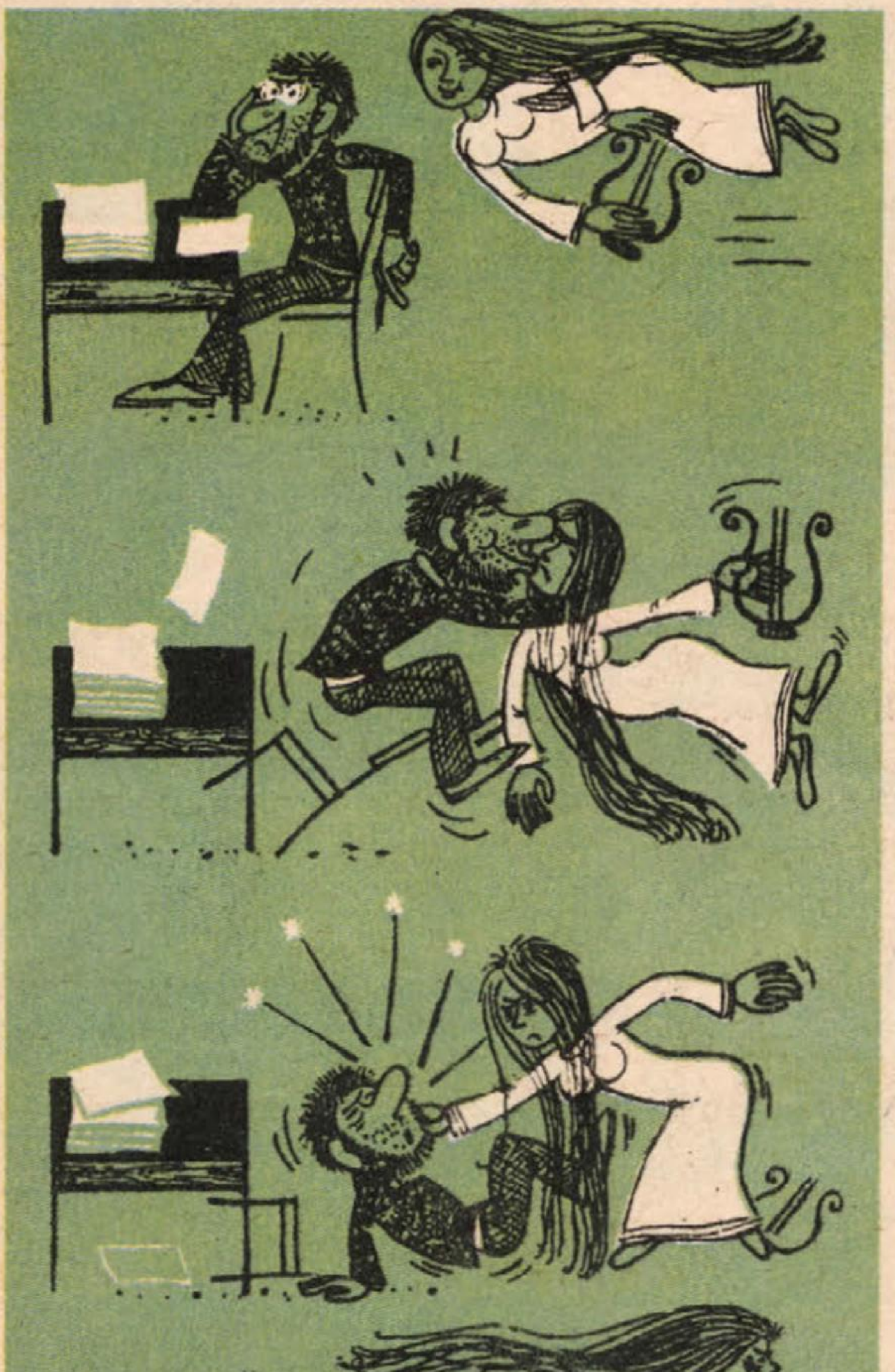

E. MEGAN

Szakáll

Ezen az estén Roszlanek, a költő, borotválatlanul jelent meg a Kókuszdiónak nevezett vendéglátóipari üzemegységben, a törzsasztalnál.

— Szakállt növesztel? — kérdezte Zuska.

— Azt — válaszolta Roszlanek, a költő.

— És miért? — ha szabad érdeklődnöm? — szólt közbe Szolovejcsik asszonyság.

— Véletlenül. — Roszlanek megvonta a vállát. — Haragos kis pattanás nőtt az államon. Két napig nem borotválkozhattam. Aztán megszoktam a borostát.

Zoszja, a felszolgálónő lépett hozzájuk. Sört és pogácsát tett az asztalra és megpillantotta a poétát.

— Jé! Micsoda szakállt növeszt! — csodálkozott.

— Úgy bizony — dörmögte Roszlanek.

— Biztosan azért teszi, hogy még hódítóbb legyen...

— Egyáltalán nem azért. Volt egy pattanás az államon, néhány napig nem borotválkozhattam.

— És most borotválkozik?

— Most sem. Így kényelmesebb. Takarékoskodom az idővel.

Ebben a pillanatban Kucinek úr telepedett a társasághoz.

— Mit látnak szemeim... Te szakállt növesztel? — álmélkodott.

— Igen — felelt Roszlanek, a költő. — De csak azért, mert egy pattanás miatt napokig nem borotválkozhattam. Ekkor rájöttem arra, hogy így sokkal kényelmesebb az élet és időt takarítok meg.

A poéta idegesen húzott egyet korsójából, majd hátat fordított Kucinek úrnak.

A szomszédos asztalnál Sandica ült, a zsilettpengegyár igazgatója. Borús ábrázattal átszólt.

— Hát már maga is szakállt növeszt...

Roszlanek felállt és távozott az étteremből.

Két napig a Kókuszdiónak még a környékét is elkerülte.

— Szakállt növesztel? — kérdezte a harmadik napon Kakulinszky, az ügyvéd, amikor a költő belépett a Kókuszdióba.

Válasz helyett Roszlanek egy levelezőlap nagyságú kartont vett elő zsebéből és átnyújtotta az ügyvédnek.

„Azért vagyok borostás, mert néhány napig az államon levő pattanás miatt nem tudtam borotválkozni. Ez alatt rájöttem arra, hogy abban az esetben, ha nem borotválkozom, időt nyerek. Az idő pedig közfudomásúlag — pénz." — olvasta az ügyvéd.

— Jó napot kívánok! — köszönt mély baritonján a helyiségbe bekukkantó Pemzlovics, s nyomban felkiáltott:

— Nicsak! Jól látok? Szakállt növeszt a mi lánglelkű poétánk. Igaz lenne ez?

Ezen az estén kézről-kézre járt a karton. De úgylátszik ez is az idegeire ment Roszlaneknek. Másnap ugyanis frissen borotváltan jelent meg az étteremben.

Asztaltársai csodálkozva bámultak rá.

— Leborotváltad a szakállad? — kérdezte Zuska.

— Leborotváltam — ismerte be Roszlanek.

— De miért? — firtatta Szolovejcsik asszonyság.

Roszlanek költő semmit sem válaszolt. Szalvétába csomagolta a félbehagyott vagdalthúst és keménytojást, felhörpintette maradék sörét és köszönés nélkül távozott.

Többé nem látták a Kókuszdióban. Állítólag elköltözött a városból.

(Fordította: K. I.)

– Tamara, kit hívjunk meg az autókirándulásra?

– Mindenképpen olyat, akinek van kocsija.

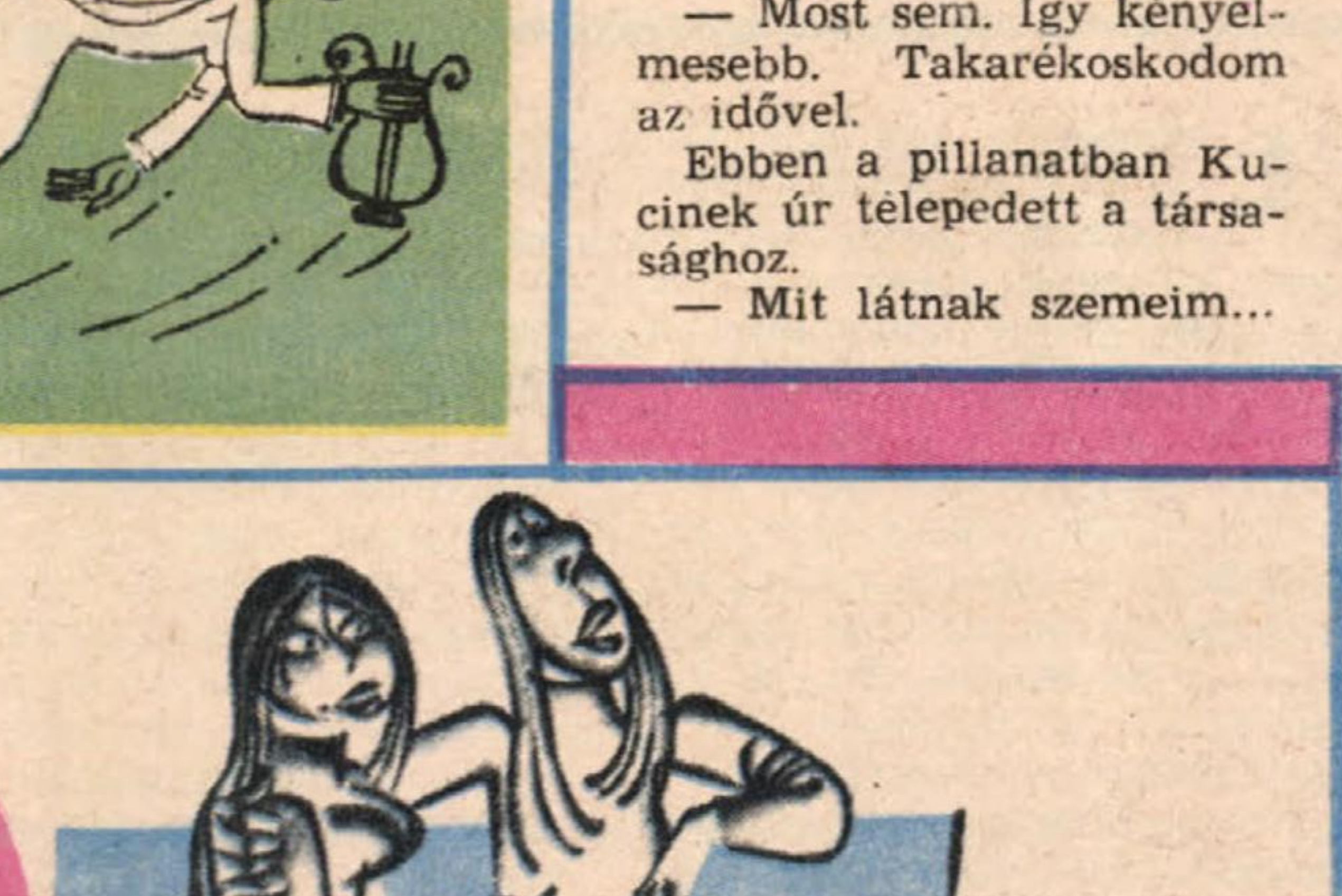

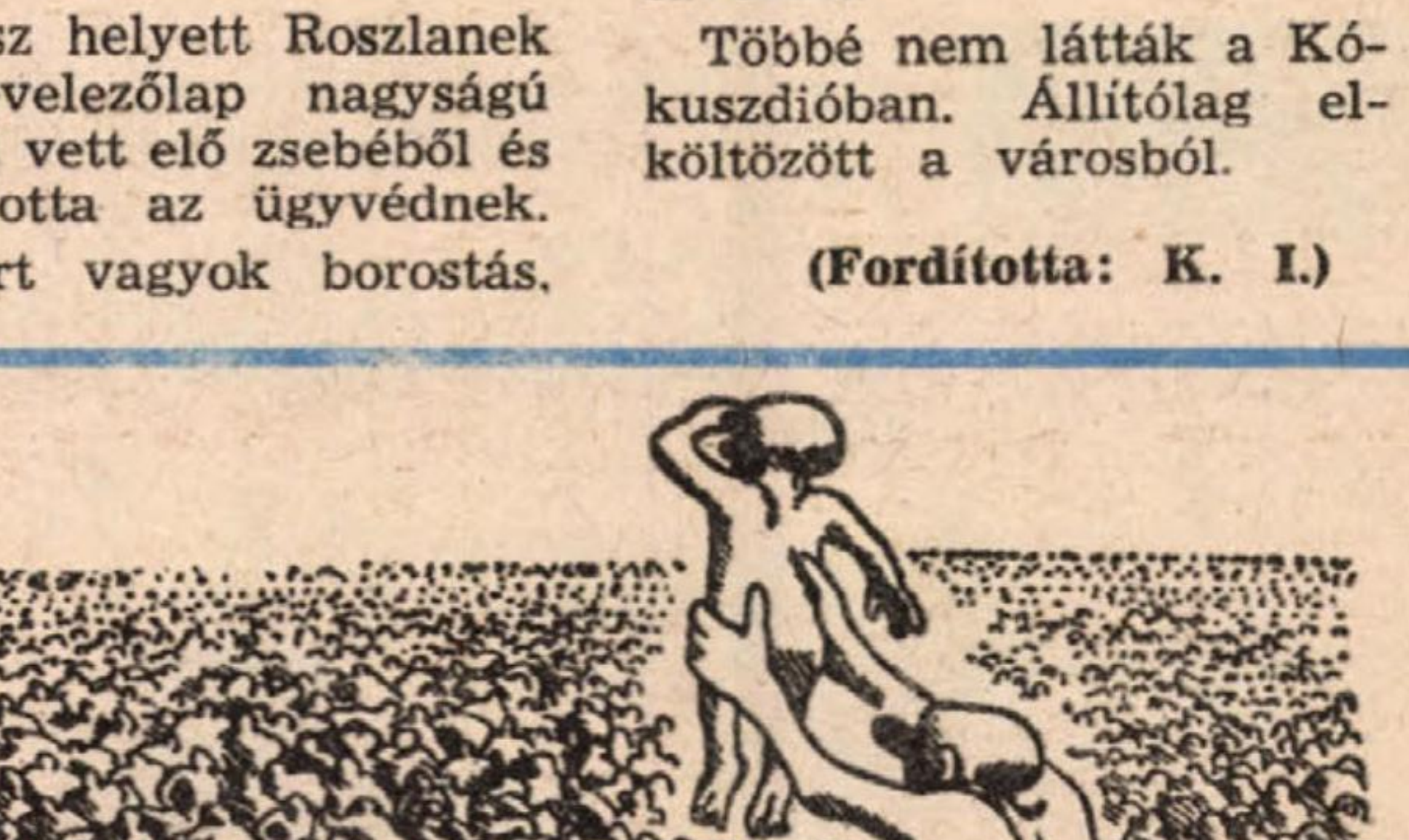

– Látod, fiam, a tengert?

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIT CSINÁLNÁNAK A HARMADIK KEZÜKKEL?

Erdei Sándor:

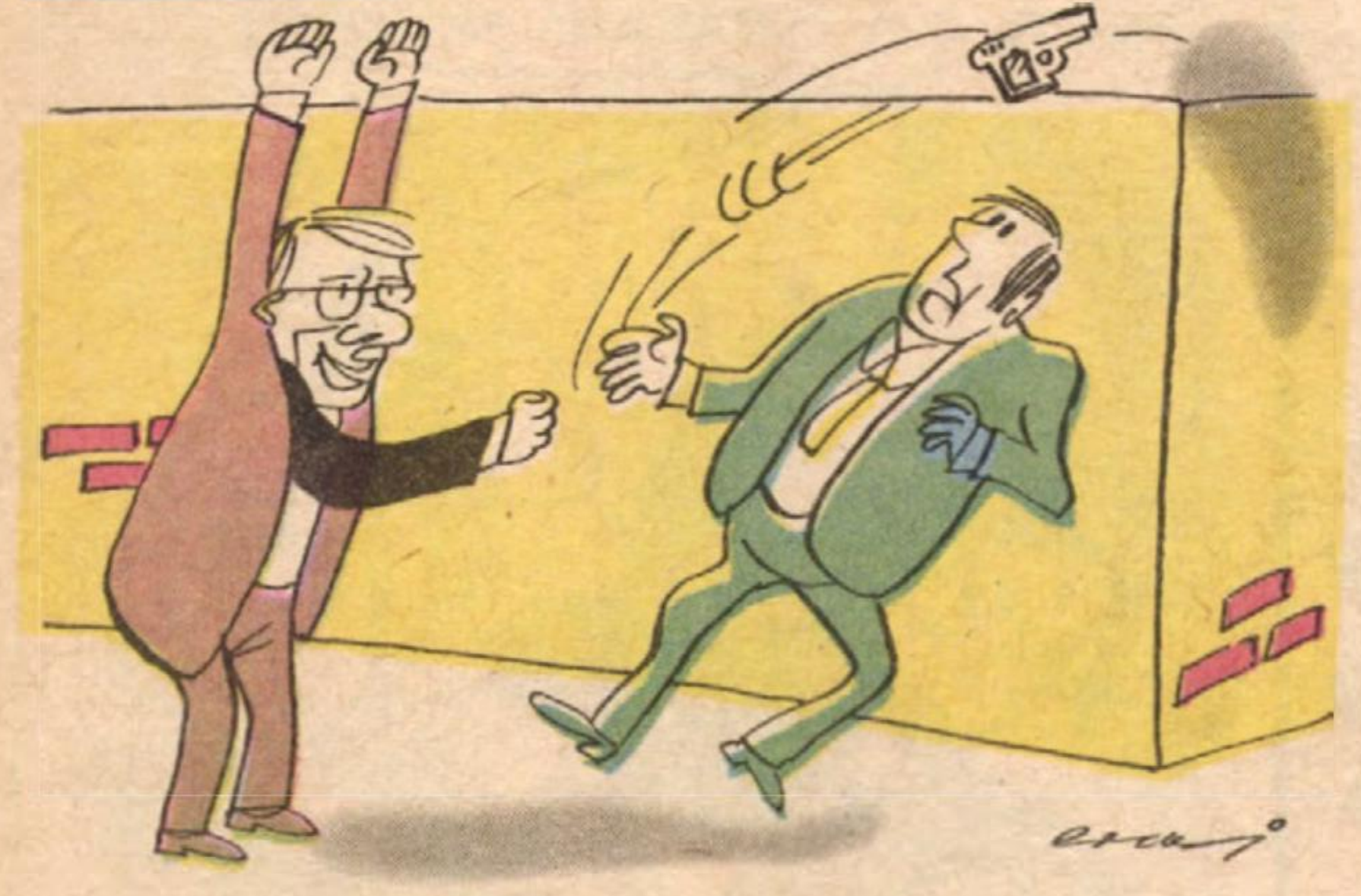

– Én játszanék főszerepet a krimiben.

Sajdik Ferenc:

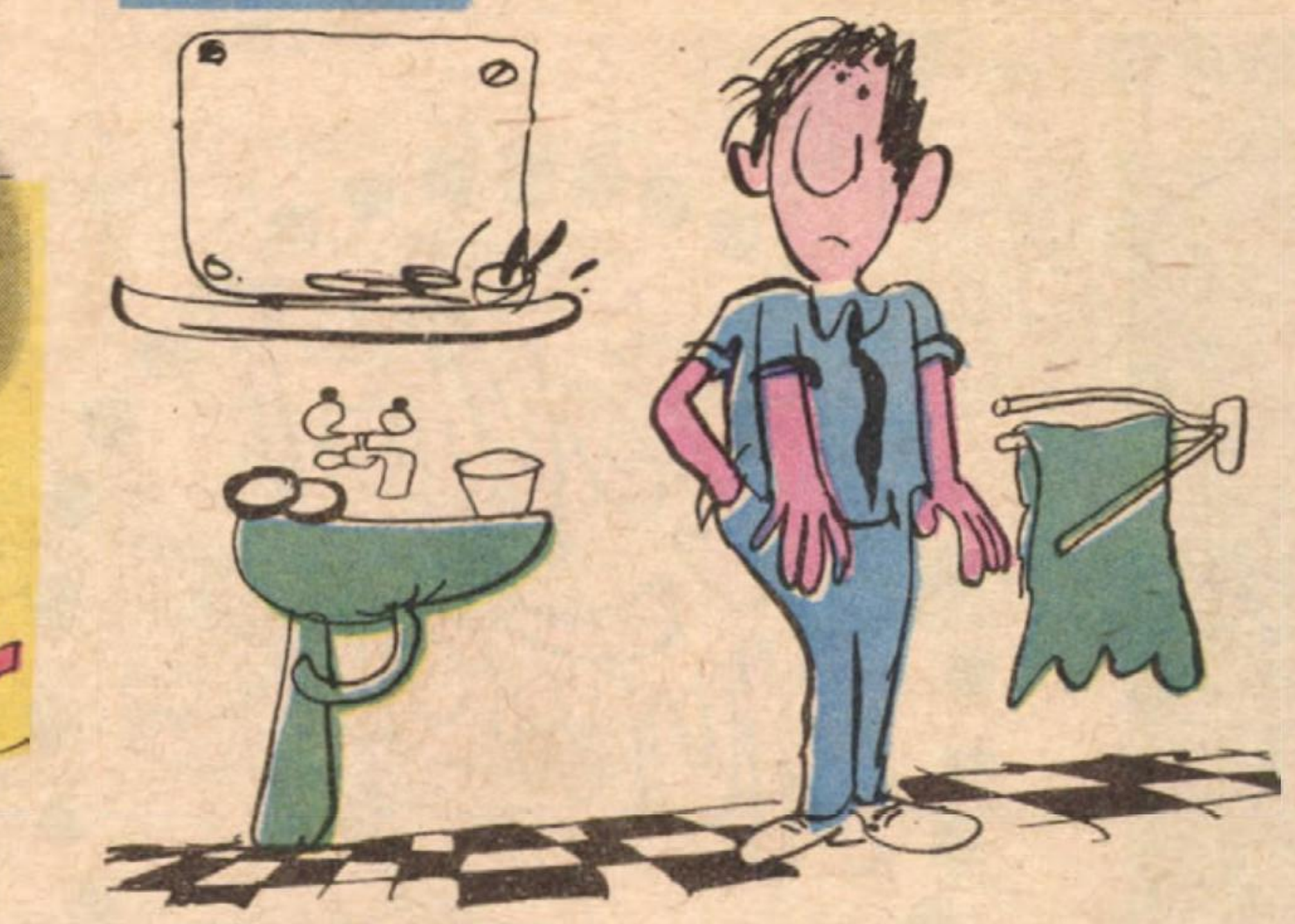

– Állandóan zsebben tartanám, untig elég kettőt is tisztán tartani.

Takács Imre:

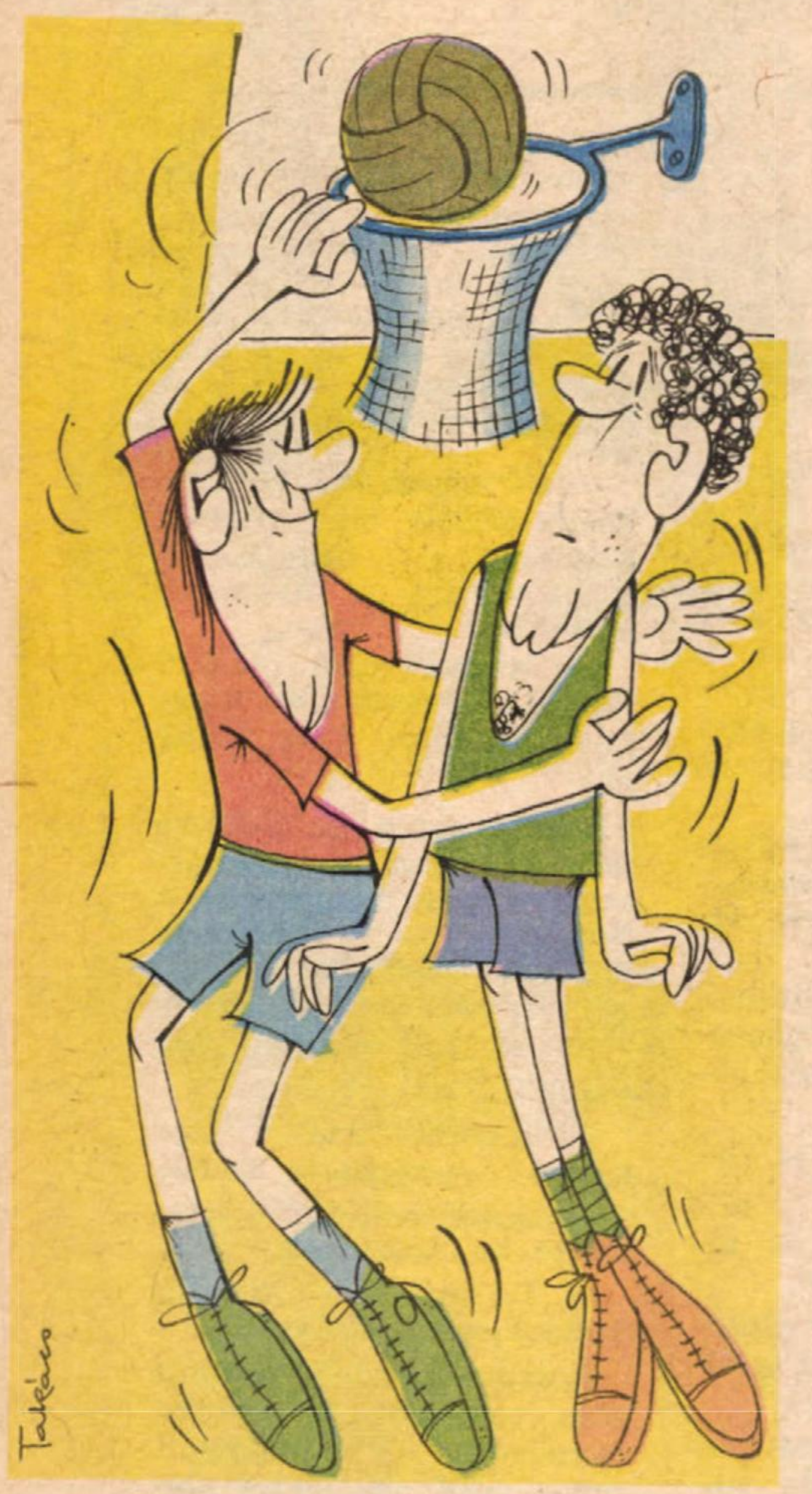

– Felcsapnék kosárlabda-játékosnak!

Brenner György:

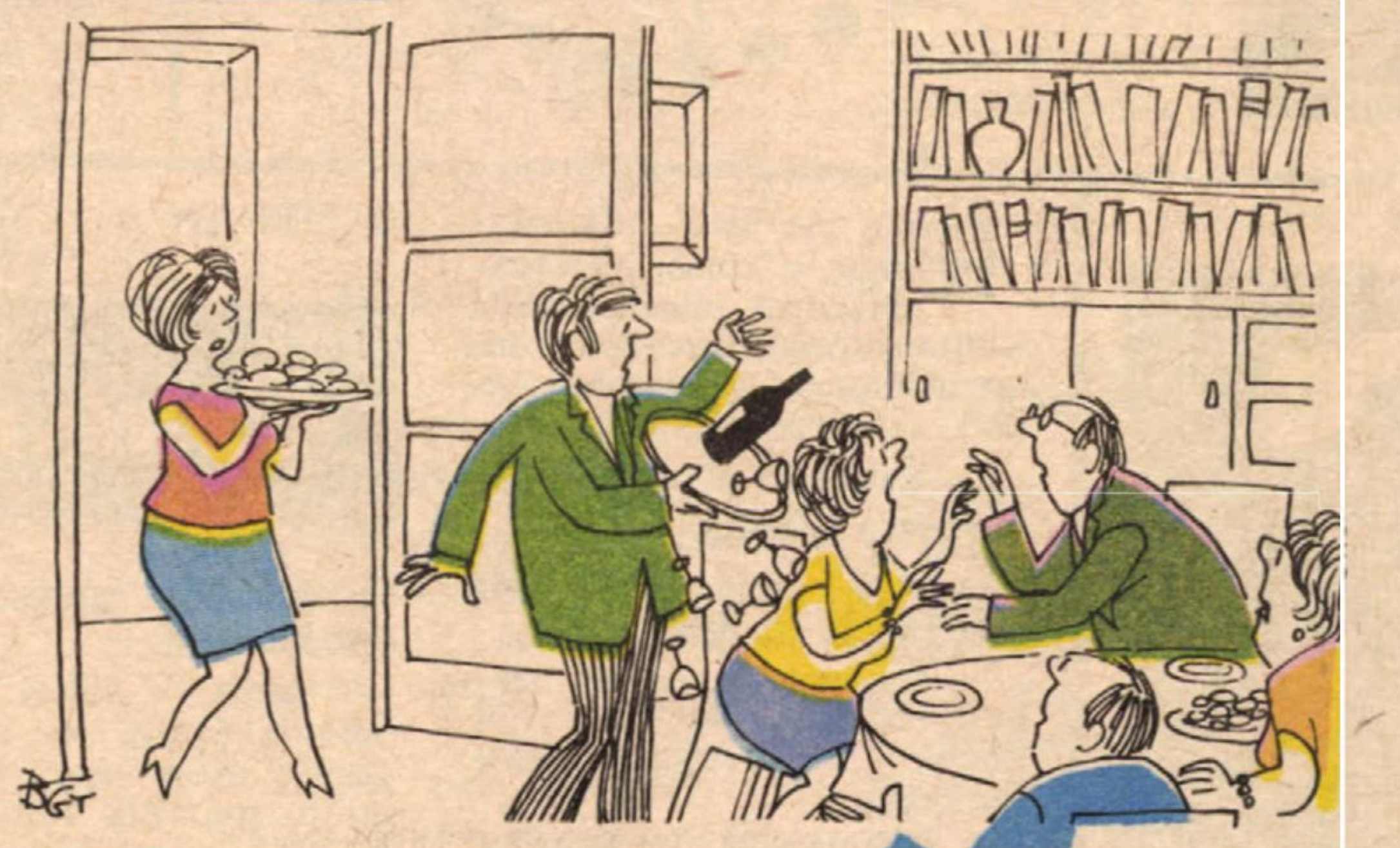

– Semmit. Akkor három bal kezem lenne...

Tót Gyula:

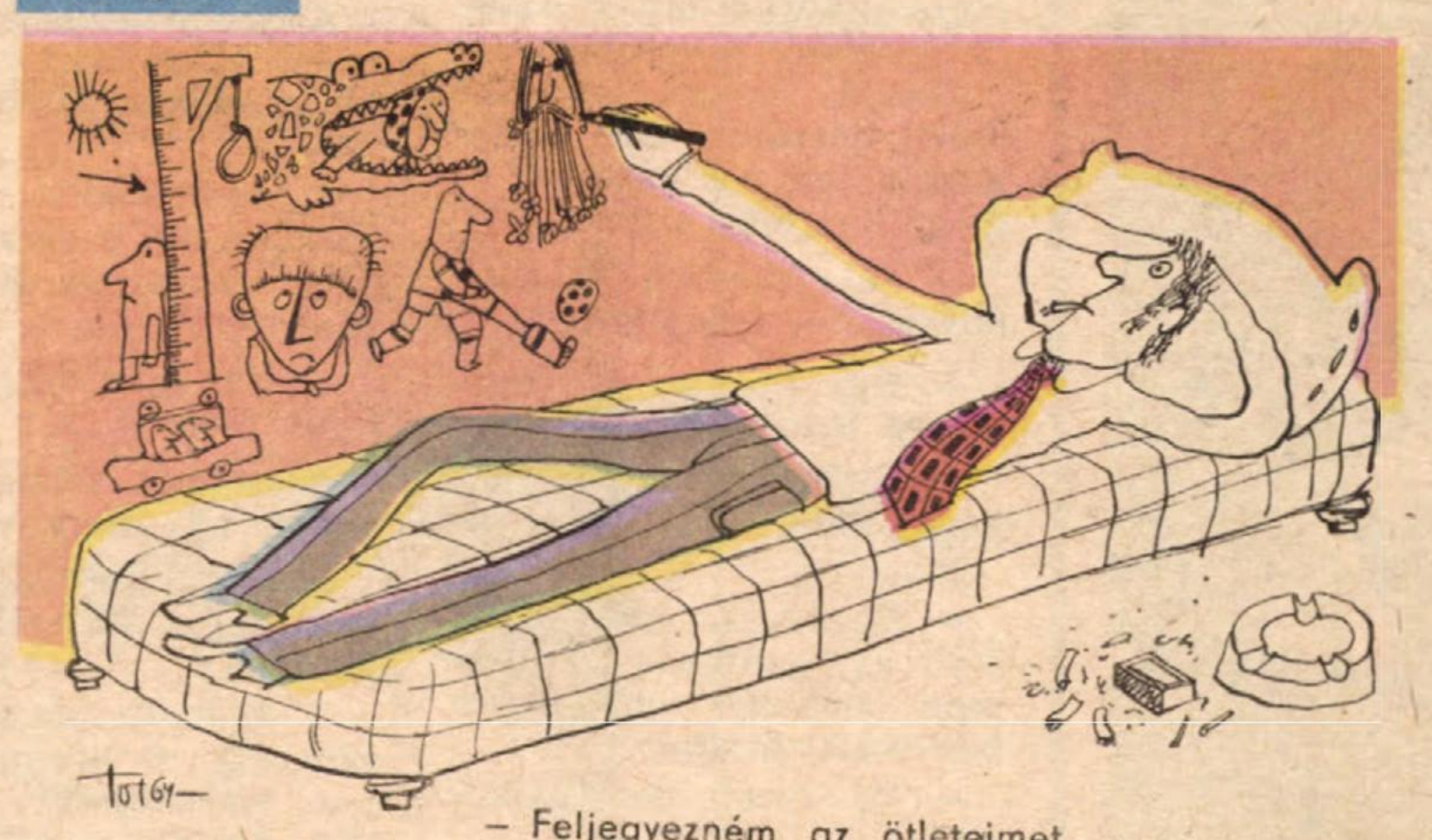

– Feljegyezném az ötleteimet...

Dallos Jenő:

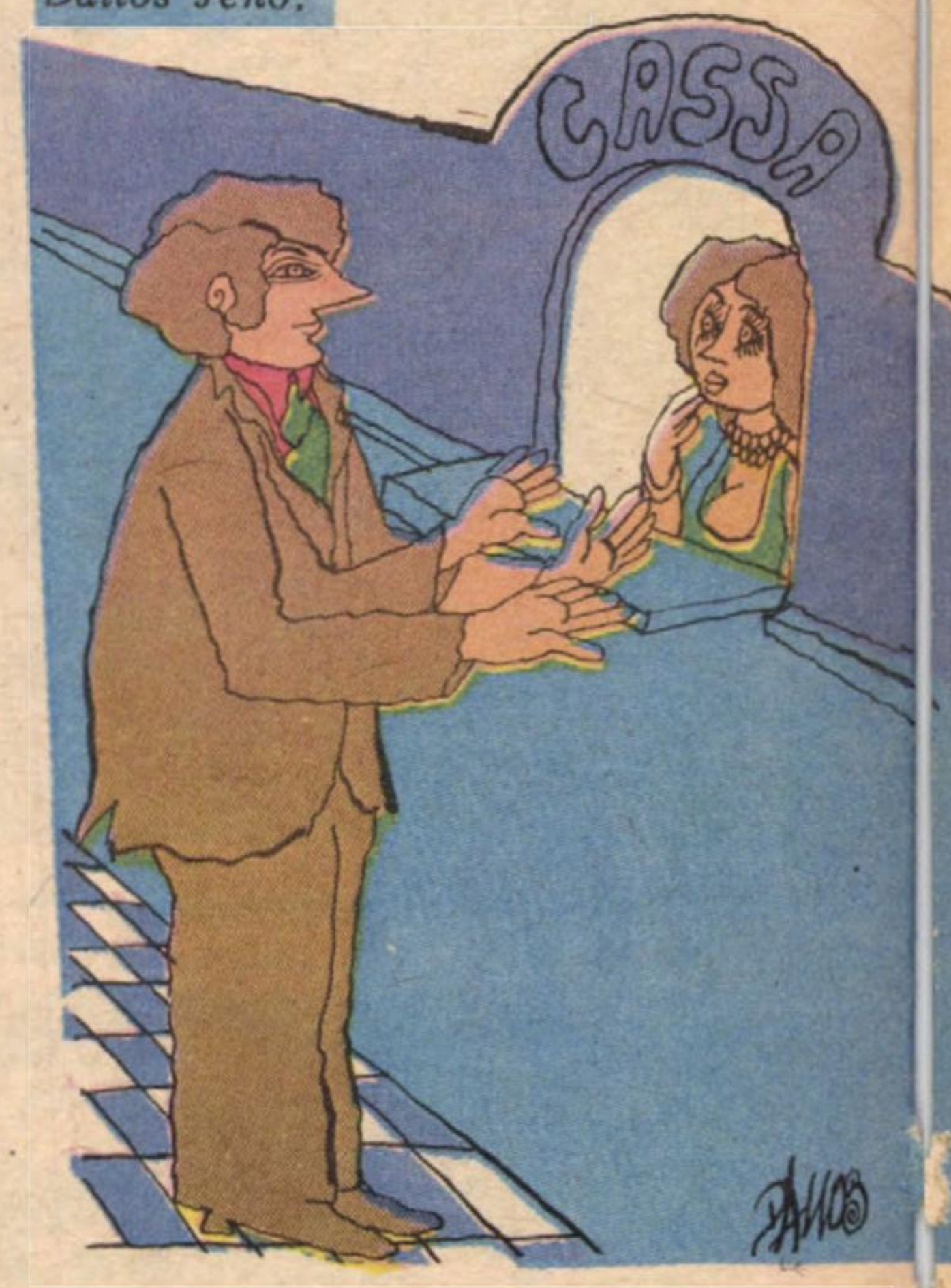

– Azzal is OTP-kölcsönt vennék fel.

Fülöp György:

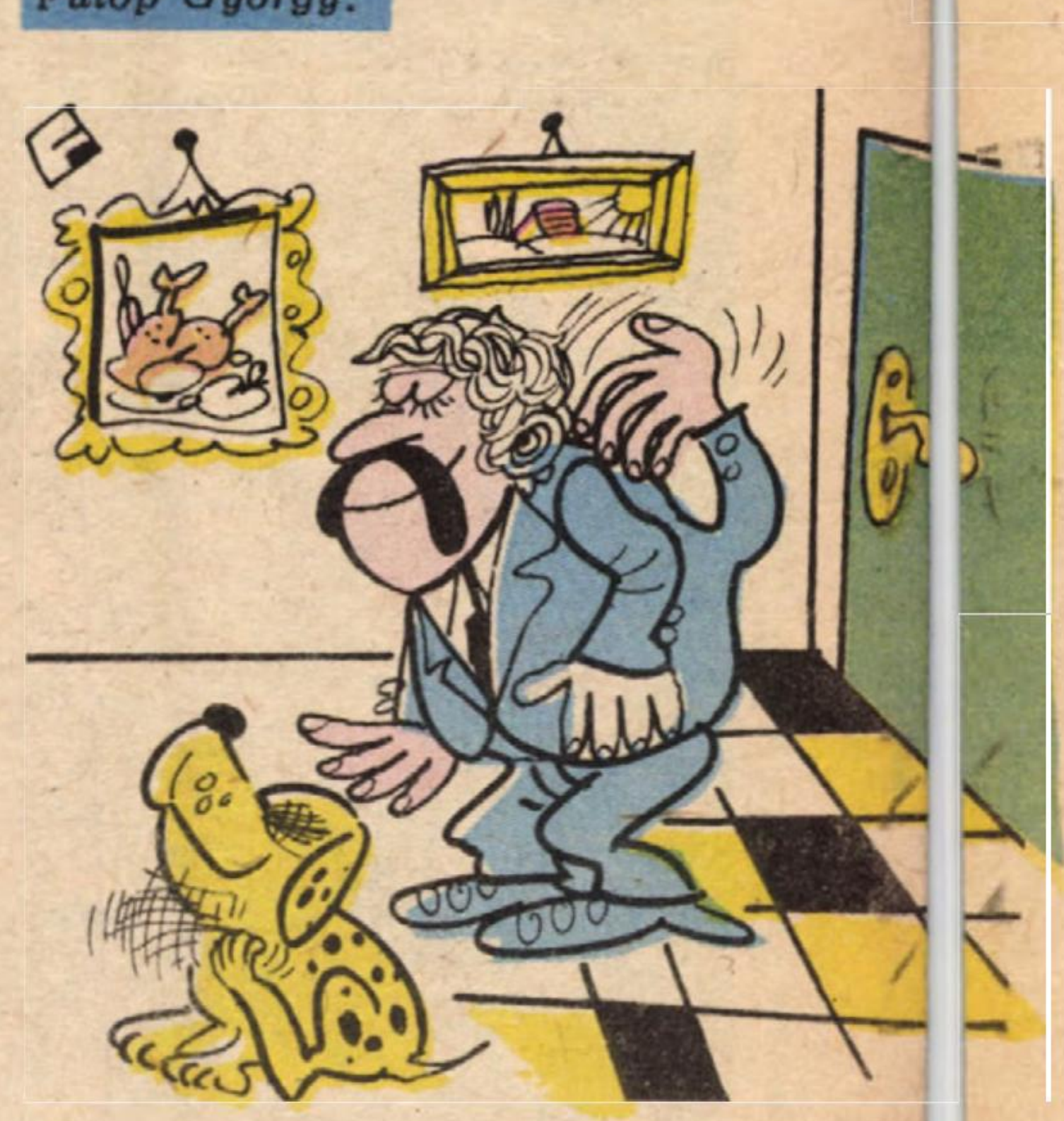

– Végre jól meg tudnám vakarni a hátamat...

Vasvári Anna:

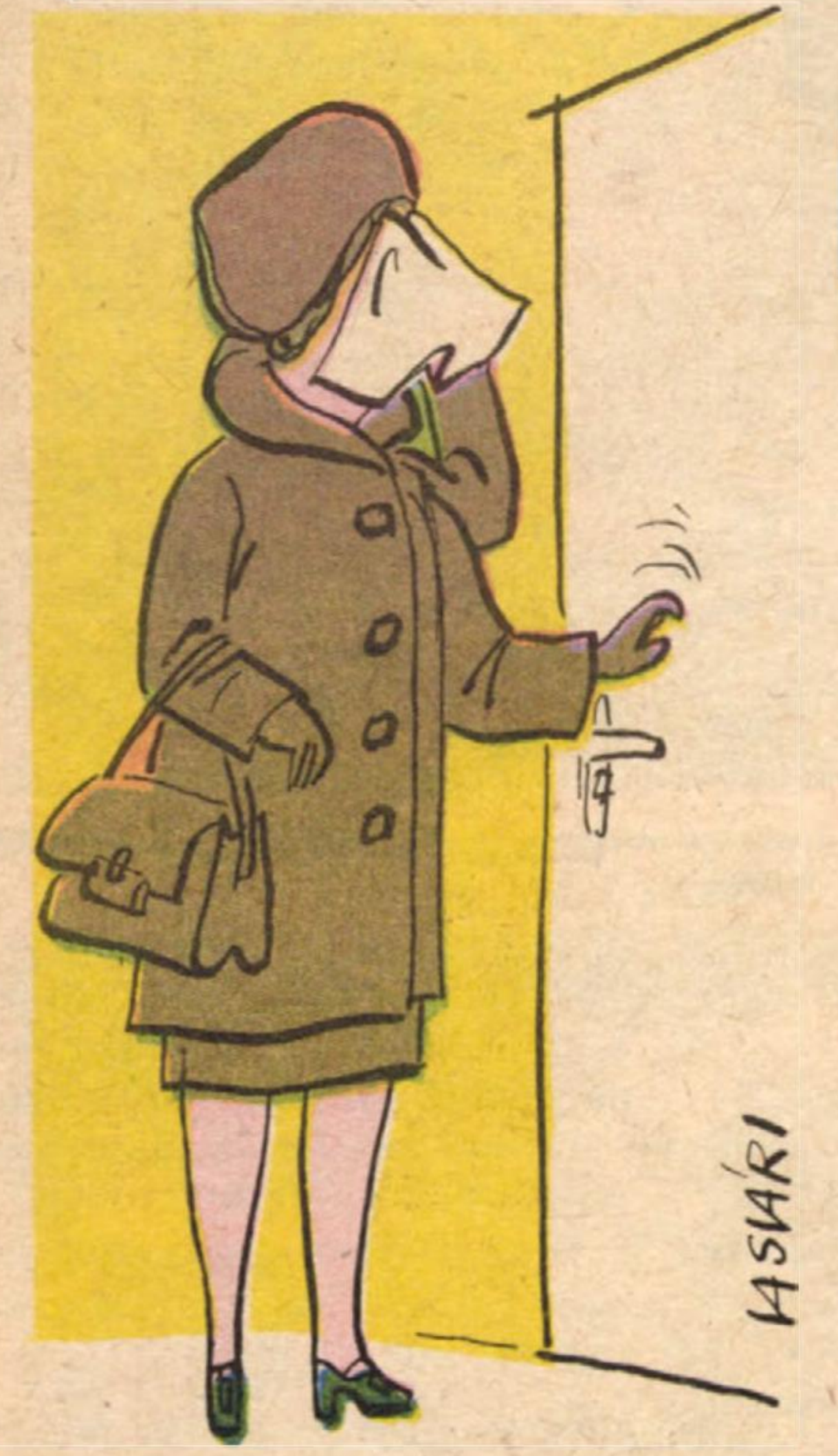

– Leszázalékoltatnám magam, mert a negyedik hiányzik.

Mészáros András:

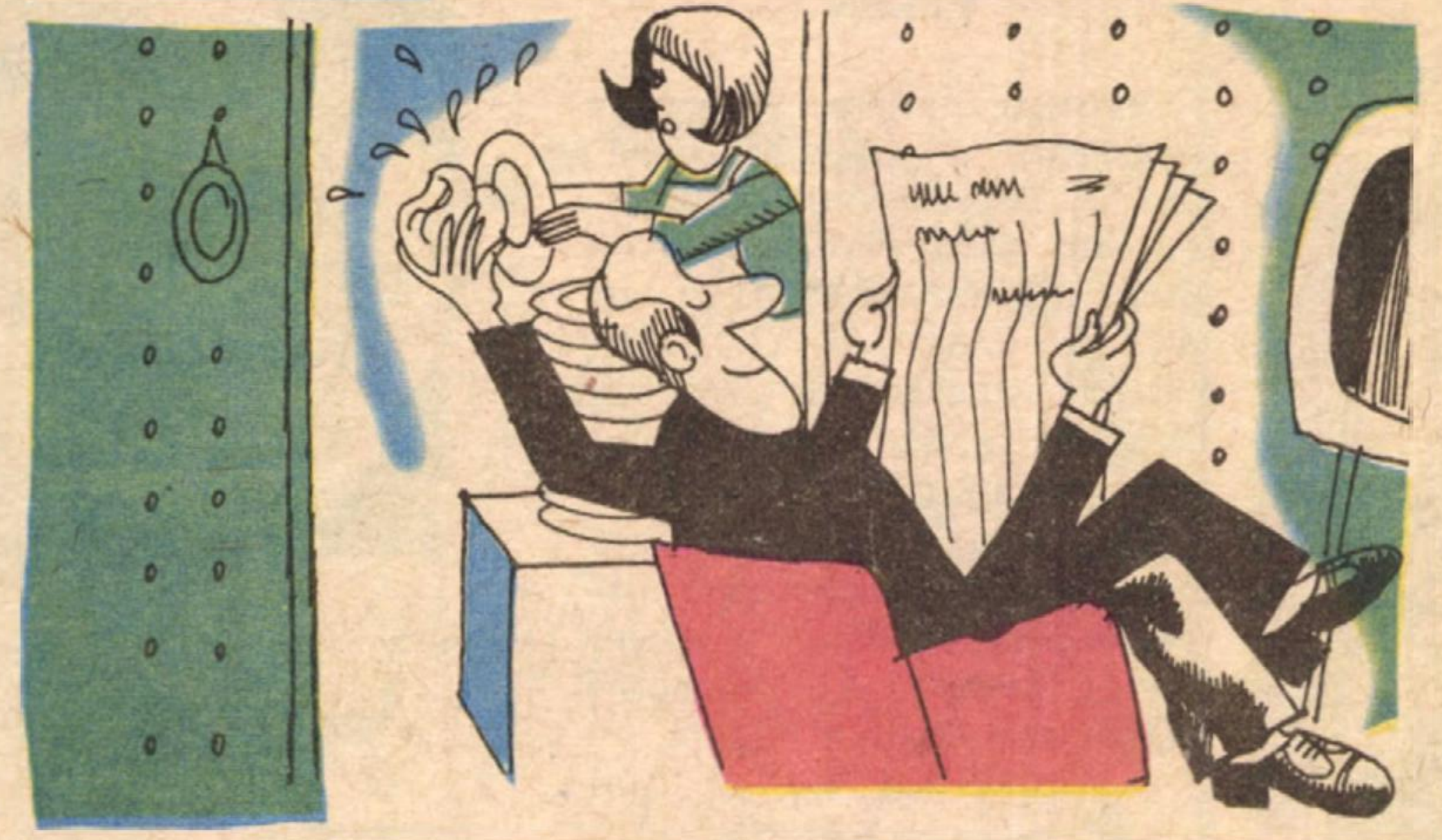

– Végre segíthetnék a feleségemnek törülgetni.

Hegedűs István:

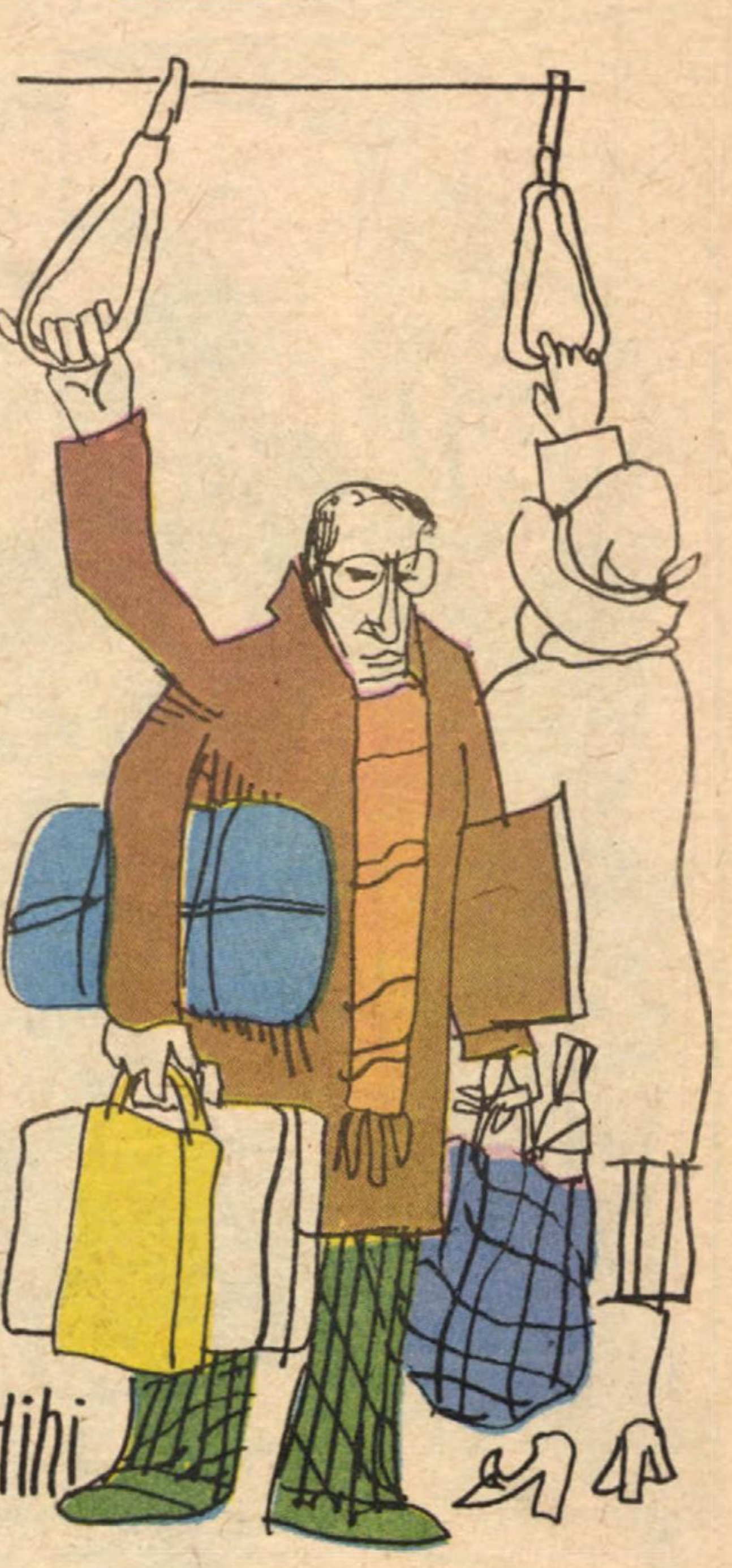

– Fogódzkodnék.

Lehoczki István:

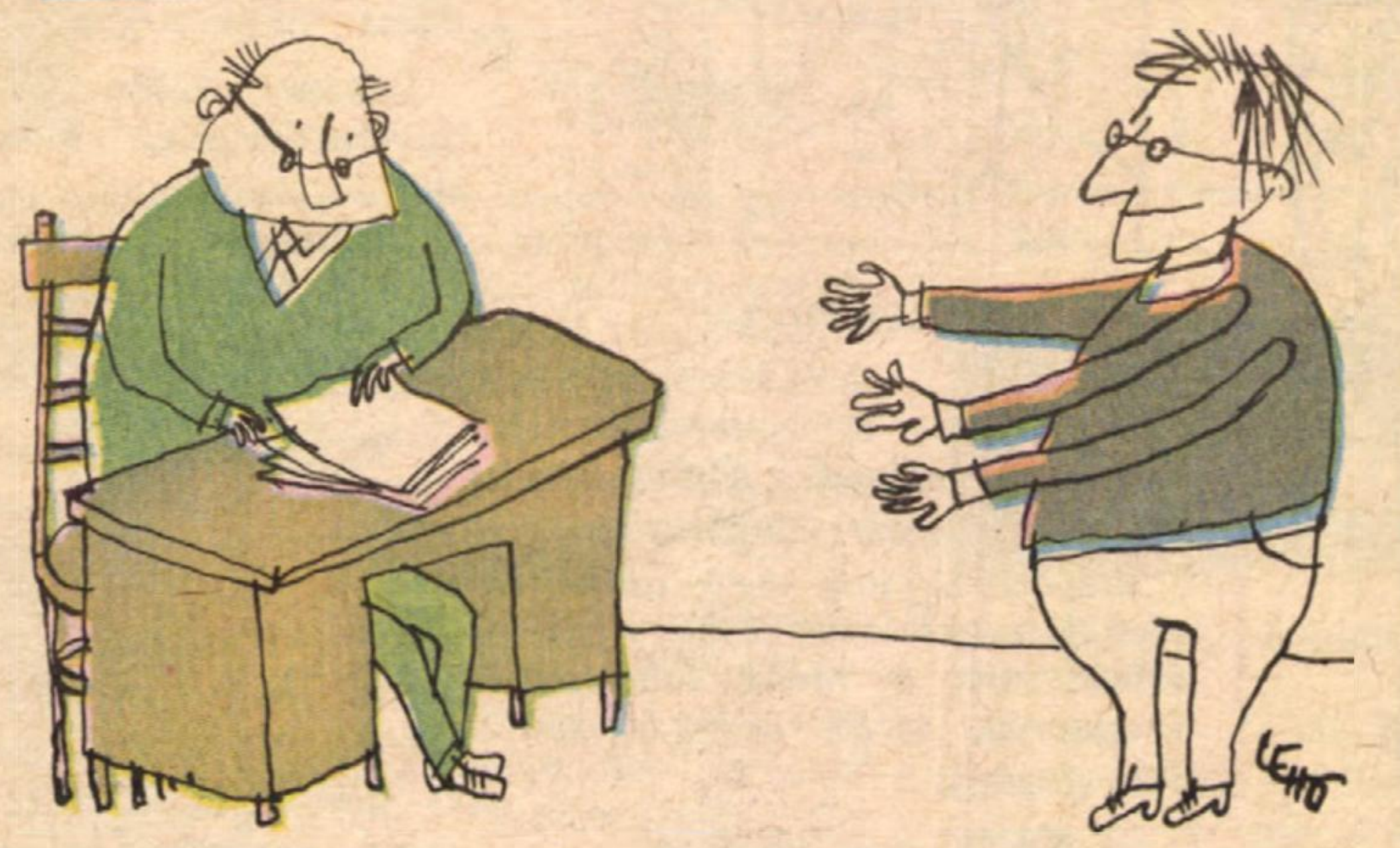

– Azt is tartanám prémiumosztáskor.

Barát József:

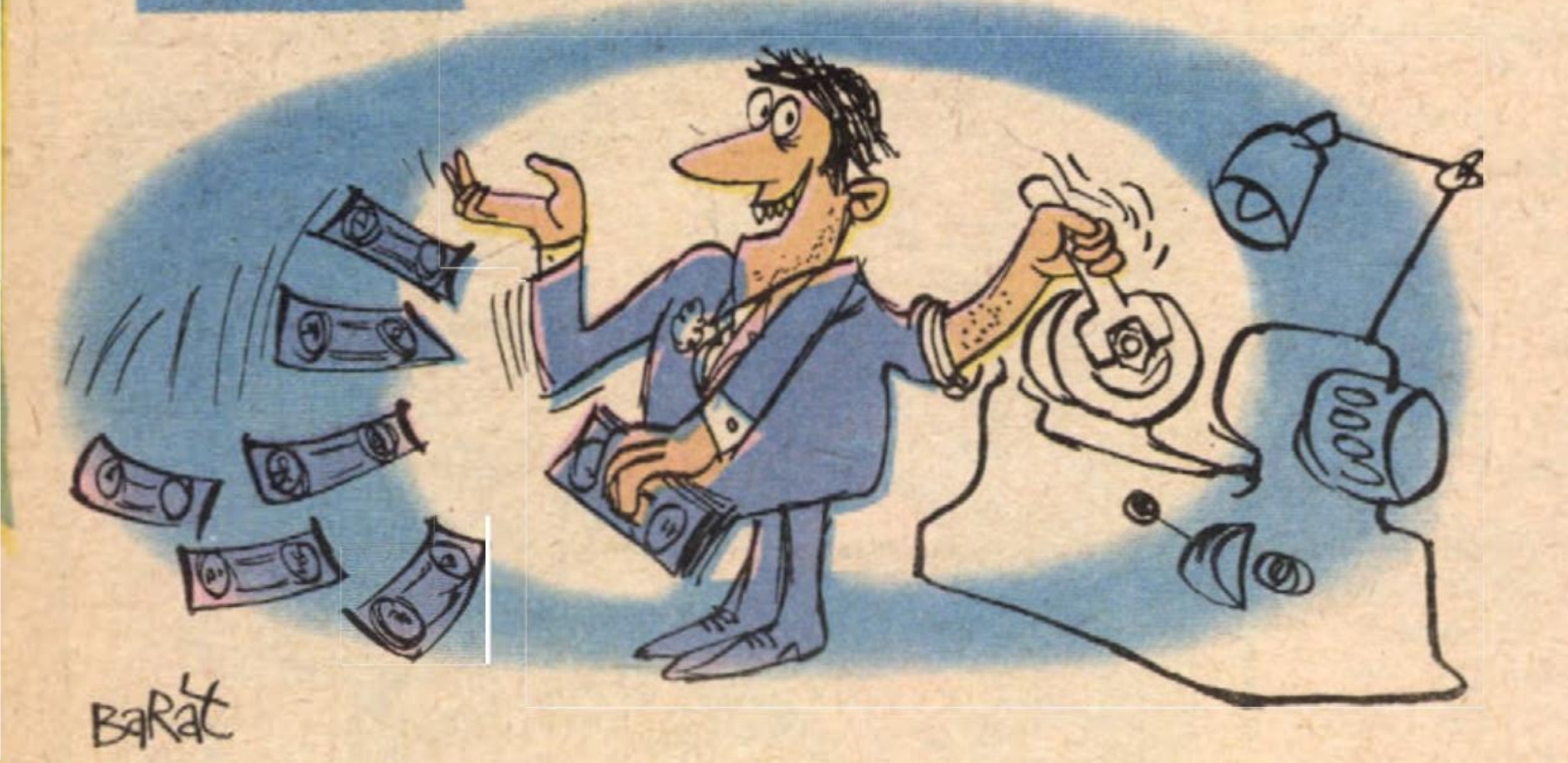

– Két kézzel szórnám azt a pénzt, amit a harmadik megkeres.

Endrődi István:

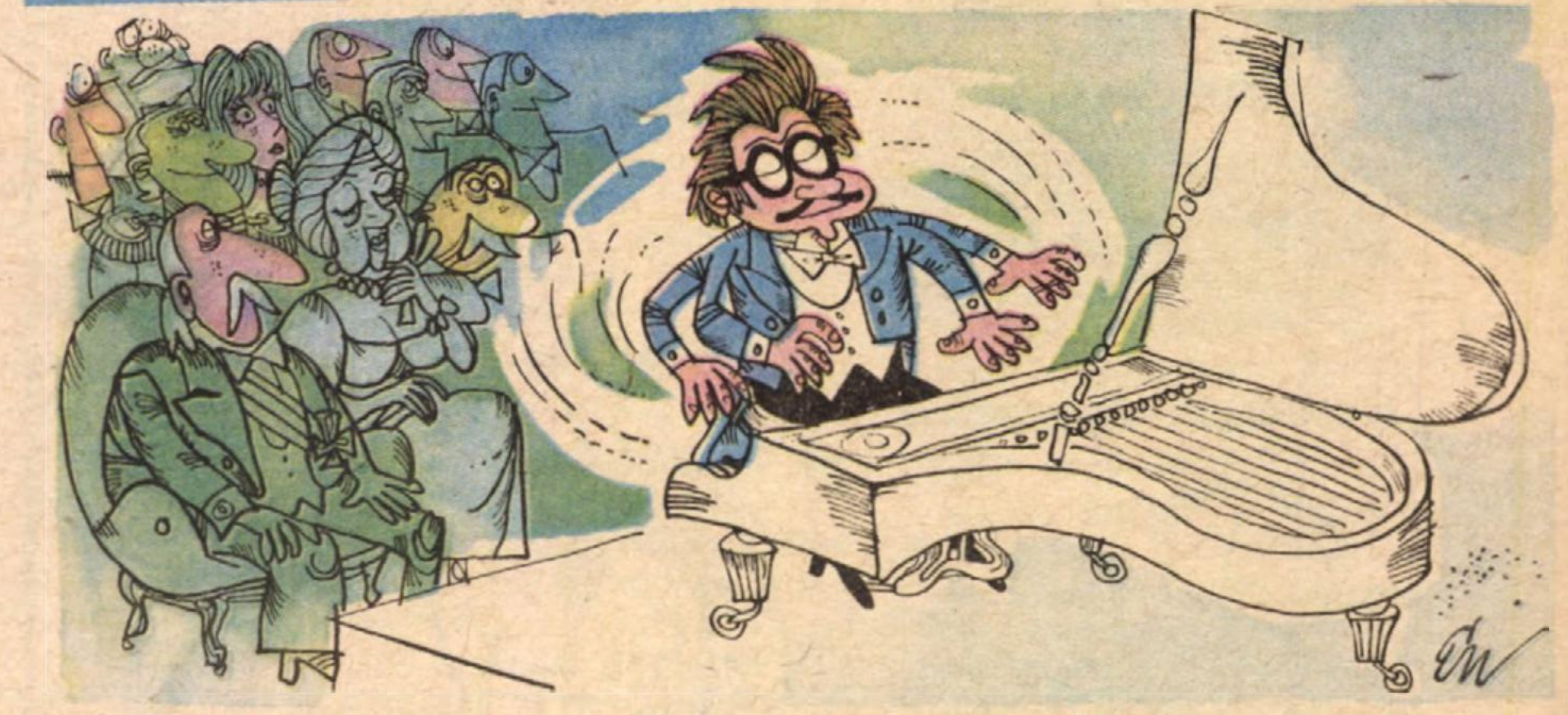

– Még egyet növesztenék hozzá, és elmennék zongoravirtuóznak!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Maga az első férfi, aki megcsókolt! — mondja szemét lesütve a lány.

Mire a férfi:

— Ez meglep. Akkor valószínűleg levelező-tanfolyamon vett részt...

A LÁTOGATÓ

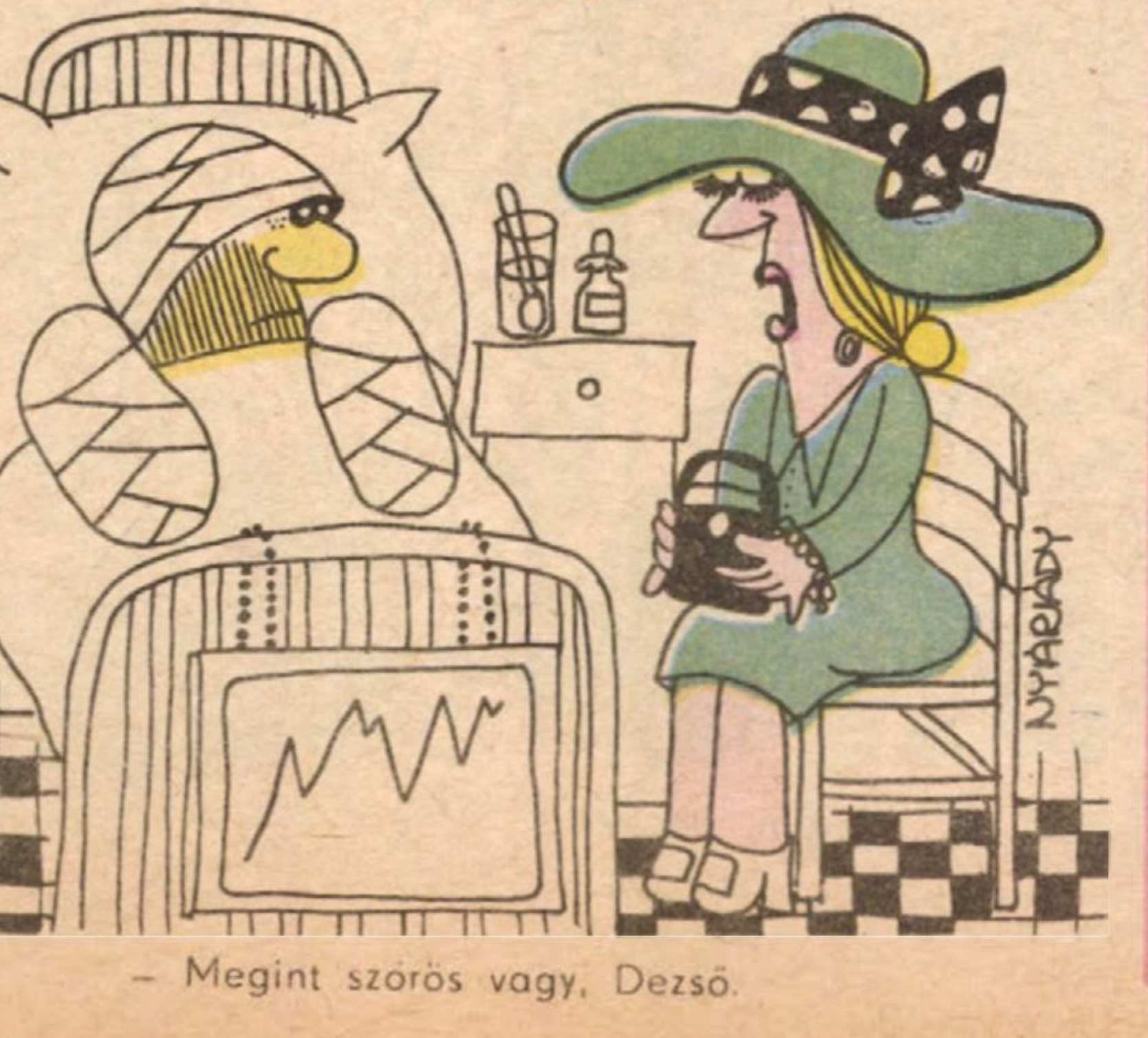

– Megint szőrös vagy, Dezső.

HORROR

Lakásomat egy fal választja el Abcúg Jenő lakásától, aki nemrégen költözött mellénk. Már az első napon elszabadult a pokol. Leányom építőkockákkal játszott, s ez Abcúg Jenőt annyira kihozta a sodrából, hogy először csak dörömbölt a falon, majd becsöngetett és kikérte magának a zajongást. Én is kikértem magamnak és mindkettőnknek vérben forgott a szeme. Másnap egy szöget kellett villanyfúróval a falba helyeznem: Abcúg nyomban az előszoba-ajtónk előtt termett, s mert nem nyitottam neki ajtót, fél órán át rugdosta azt kívülről, szitokkal, átokkal szórva tele a lépcsőházat. Ezt megsokallva, kezemben a villanyfúróval kimentem és bejelentettem, hogy a hasába fogok fúrni egy tizenkét collos, csavarmenetes szöget, ha nem távozik; ő pedig kijelentette, hogy még az este agyonver az árkádok alatt, ahogy elhagyom a lakást, de lesz türelme kivárni a holnapot is, ha ezek után nem lesz bátorságom elmenni hazulról.

A következő napokban viszonyunk Abcúg Jenővel fokozatosan rosszabbodott; a másik szomszédtól hallottam vissza, hogy Abcúg egy vasbottal kószál az utcán esténként, mire én egy boxerral és egy könnyfakasztó pisztollyal szereltem fel magamat.

Egy délután, házunk kapuján belépve, Mihályi nénit pillantottam meg a liftajtóban, intettem neki, hogy várjon meg és sietve beléptem utána. A következő pillanatban elsápadtam: Abcúg állt bent a liftben! Láttam, amint megvonaglik az arca, ő is tudta ugyanazt, amit én: Mihályi néni a harmadikon kiszáll, mi pedig tovább megyünk, kettesben, a tizenegyedikre!

És elkövetkezett a kritikus pillanat. A néni kiszállt, s mi, hátunkat megvetve a liftben, szemtől-szembe álltunk, két, leszámolásra kész fenevad. Moccanás nélkül álltunk, egymás mozdulatát lesve.

És a következő másodpercben minden fény kialudt! Koromsötét lett és a lift, valahol a hatodik és hetedik emelet között megállt! Áramszünet.

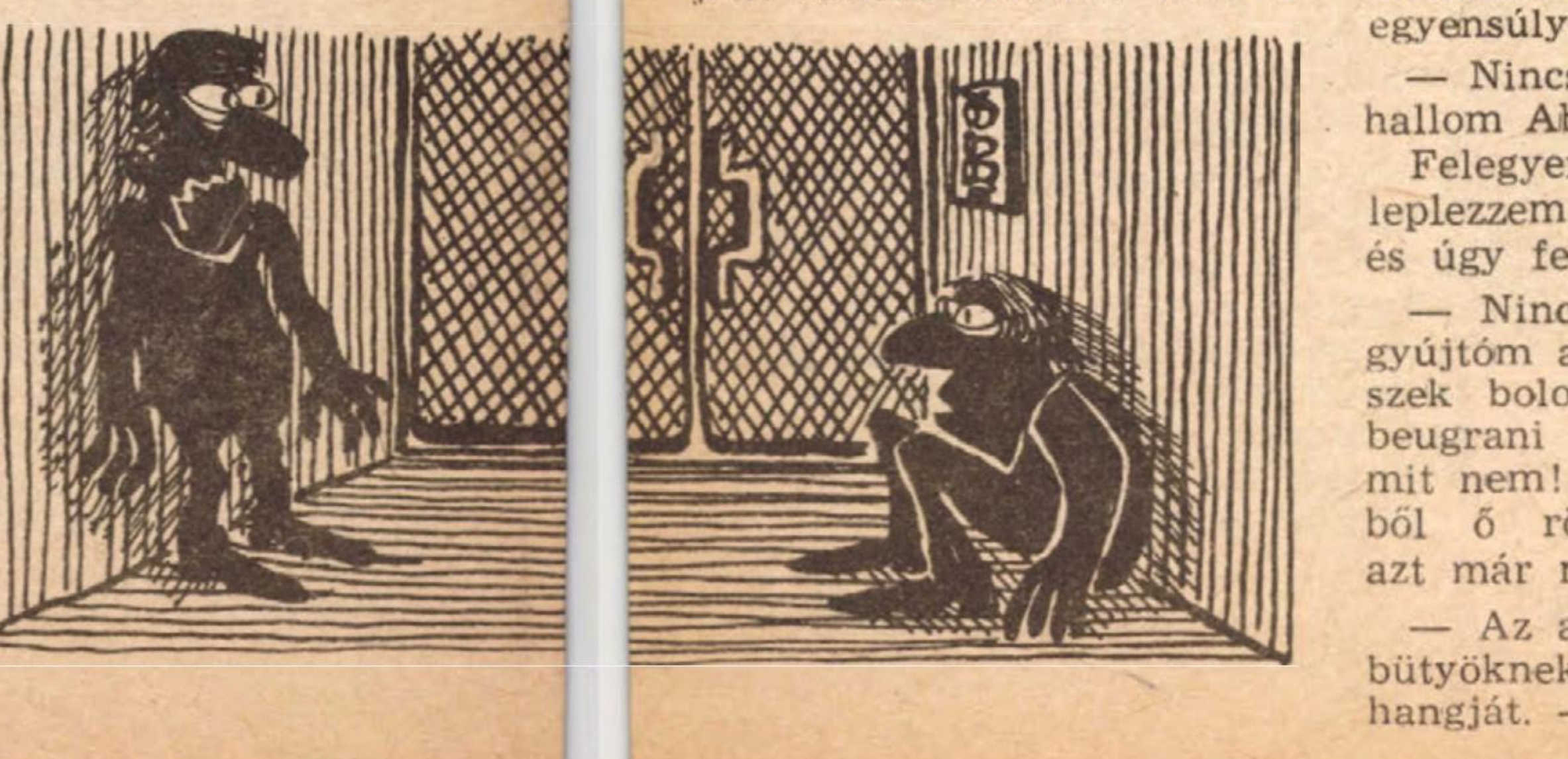

Az első reflex-mozdulatom: egy lépést óvatosan oldalra léptem. Ha Abcúg a sötétben lesújtana a vasrúdjával, hült helyemre csapjon! Amint húzódok félre a sötétben, egy kezet érintek meg: Abcúg is helyet változtatott a liftben, a ravasz róka! Elhúzódunk egymástól, a szívem hangosan dobog, próbálom visszafojtani a lihegésemet. Abcúg is próbálja, vajon mire készül? Jó ötletem támad: lejjebb csúszom a koromsötét liftketrecben, majdnem leguggolok, ha Abcúg a torkomnak próbál esni, nem találja meg a torkomat, s akkor én egy mozdulattal kibillentem az egyensúlyából.

— Nincs egy szál gyufája? hallom Abcúg hangját.

Felegyenesedem, hogy ne leplezzem le a taktikámat, és úgy felelem:

— Nincs gyufám! — Öngyújtóm az van, de nem leszek bolond ilyen ostobán beugrani Abcúgnak! Még mit nem! A felvillanó fényből ő rögtön tájékozódna, azt már nem!

— Az ajtón kell lenni egy bütyöknek — hallom Abcúg hangját. — Ha a bütyköt kiakasztjuk, nyitni lehet az ajtót!

Nem is felelek rá. Amíg én tapogatózom a bütyök után, védtelen maradok, sőt, háttal állnék neki. Azt várhatja!

Még húsz percig vagyunk a koromsötétben, aztán jön a segítség és kihúznak bennünket. Világítás még nincsen, felbotorkálok a lakásba, belépek és a sötétben mindjárt felrúgom az építőkockákat: egy teljes favár omlik össze, vészes robajjal a parkettán. Ez jó munka volt, Abcúg azonnal itt lesz! Már hallom is, hogy csapódik az ajtaja:

— Disznóság! — ordít Abcúg. — Hányszor kérjük még, hogy vészfényt szereljenek fel a lépcsőházba!

— Disznóság! — ordítom én is és kirohanok. — Az ember kitörheti a nyakát!

Kéz a kézben ordítozunk Abcúg Jenővel a koromsötét folyoson. Remek ember ez az Abcúg Jenő!

Somogyi Pál

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

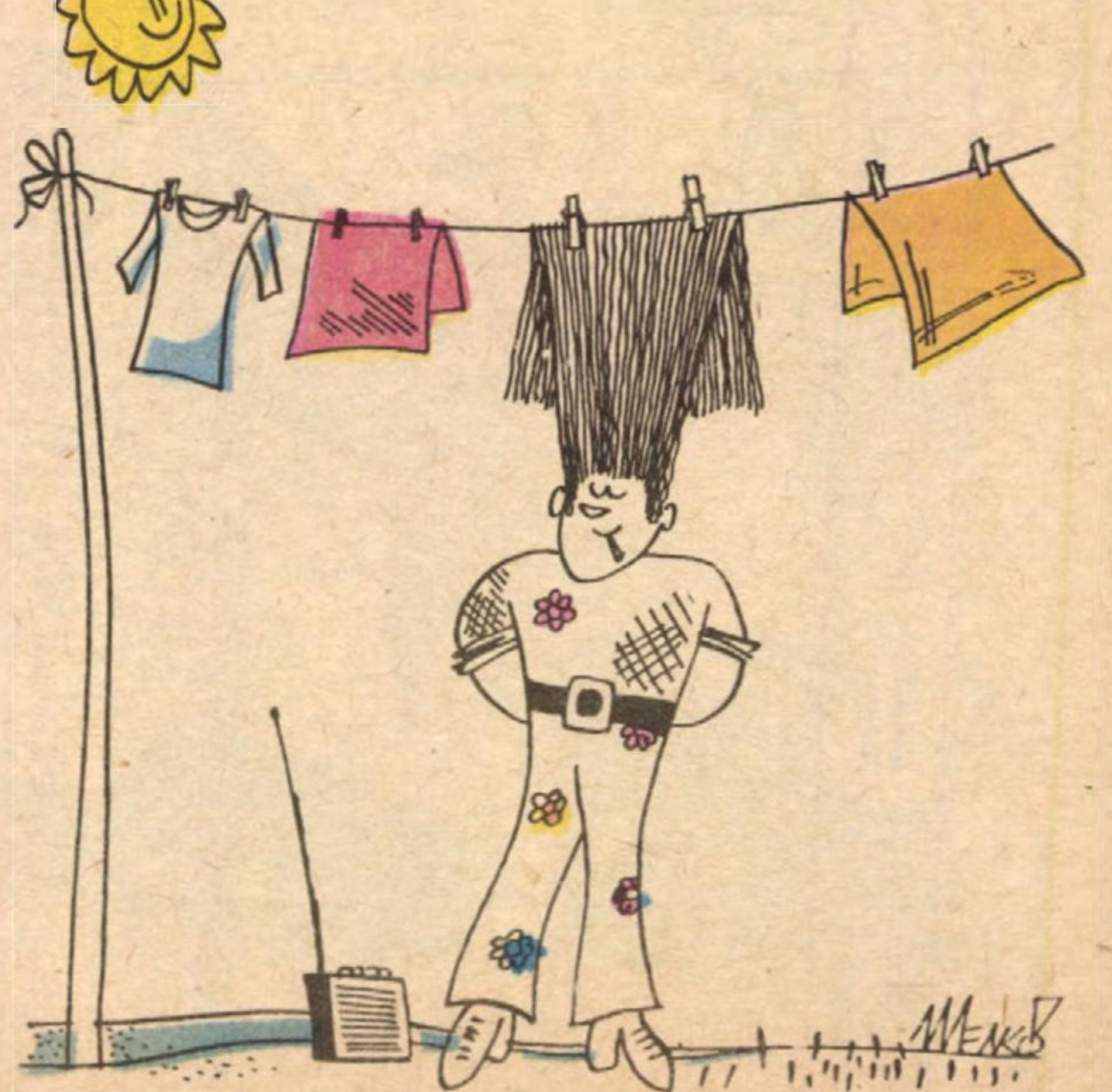

DIPLOMÁCIAI CSÚCSFORGALOM

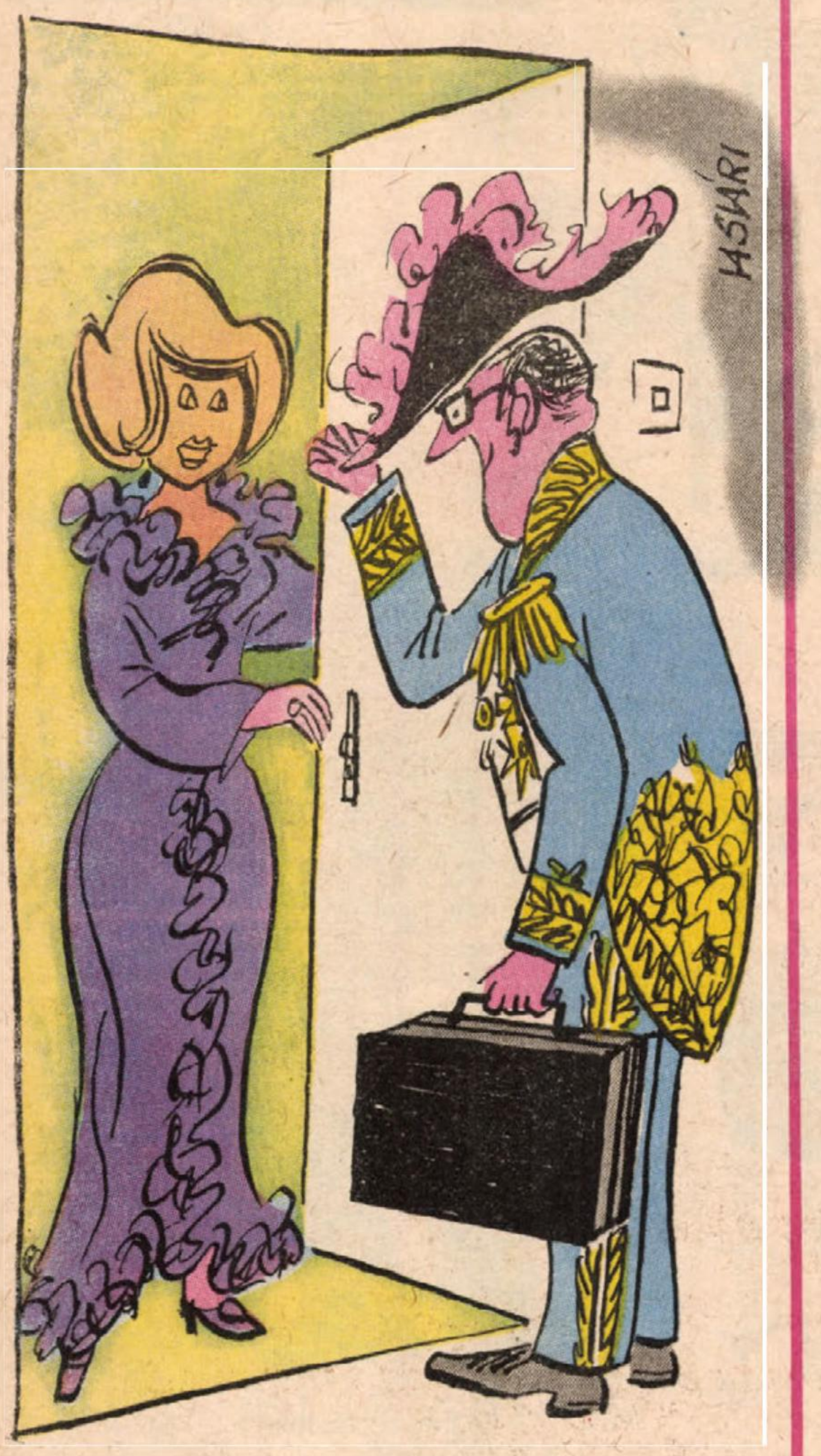

– Éppen most utazott el a férjem ...

MINI MOSOLY

ELLEN

Olvasom, hallom: „A csatár megsérült a Csepel ellen.", „Az Ú. Dózsa előnye a tabellán két pont a Bp. Honvéd ellen."; „Diadalmaskodott az MTK a Vasas ellen.", „Döntetlenre mérkőzött Portisch Gligorics ellen.", és így tovább, csupa-csupa „ellen"...

Nem csodálkoznék, ha rövidesen a szülők is ekként biztatnák kisgyereküket a téren: „Eredj, kisfiam, a homokozóba, játsszál Pistike ellen."

MÚZEUMBAN

Kisdiákok a múzeumban, tanári vezetéssel, XIX. századbeli magyar piktúra.

Megállnak egy szép csendélet előtt, hatalmas tálon alma, körte, dió, a tanár lelkesen magyaráz, aztán a gyerekek felé fordul:

— Kinek van kérdése?

Pufók nebuló nyújtózkodik:

— Tanár úr, hol van itt a büfé?

EGÉSZ EMBER

Üzemi riport meg sem íródhat, rádióban, tévében műsorra nem kerülhet, ha legalább egyszer elő nem fordul benne a mondat: „Ez a munka egész embert kíván."

Egyszer talán majd még apróhirdetésben is olvashatjuk:

„Félnapos munkára egész embert felveszünk."

TERMÉSZETVÉDELEM

Örülök, hogy végre nálunk is erőteljesebben foglalkoznak a természetvédelemmel, bizottságokat is alakítottak e célra. Én máris jelentkezem és kérem az illetékes bizottságot, nyújtson nekem védelmet osztályvezetőmmel szemben.

Átkozott rossz a természete.

SZINKRON

Színdarabot nézek, tévé-játékot nézek, magyar filmet nézek...

Nézem őket, és csak sejtem, csak üggyel-bajjal bogozom ki, hogy miről van szó bennük.

Mert minden magyar filmben, tévé-játékban, színdarabban felléptetnek egy fiatal színészt, színésznőt, aki dünnyög, nyafog, mormog, lenyeli a szóvégeket, vagy hadar, vagy angolul hangsúlyoz, csak minden harmadik szavát érteni.

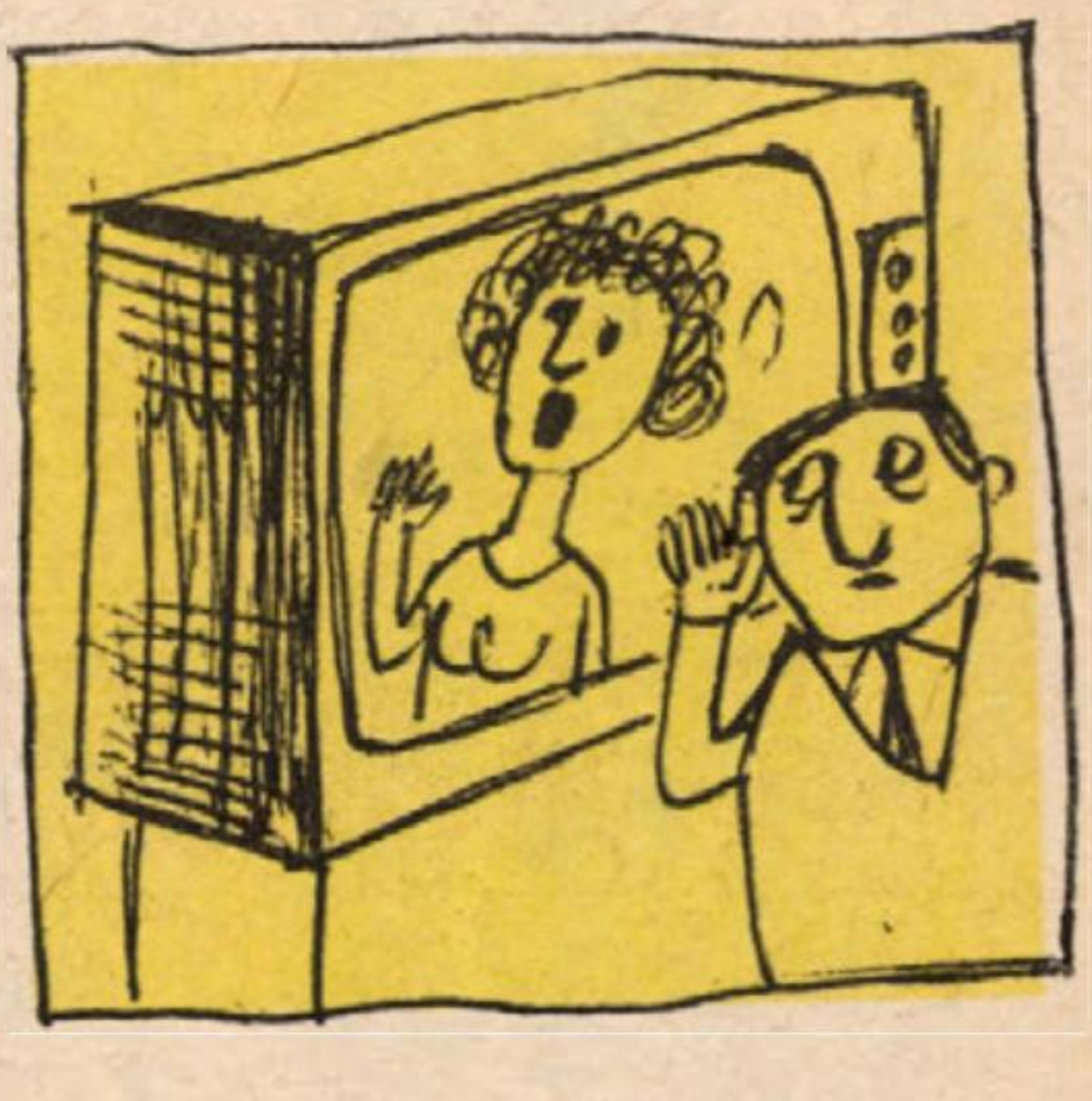

És hiába mondja szerepét szépen, tagoltan a többi, szórakozásunk — oda.

Nem lehetne ilyen esetekben magyarról magyarra történő szinkronizálással segíteni a szerencsétlen nézőn?

K. A.

LEHOCZKI ISTVÁN:

JAVASLATAIM

HEGEDÜ –
TÚLTERHELT GYEREKEKNEK

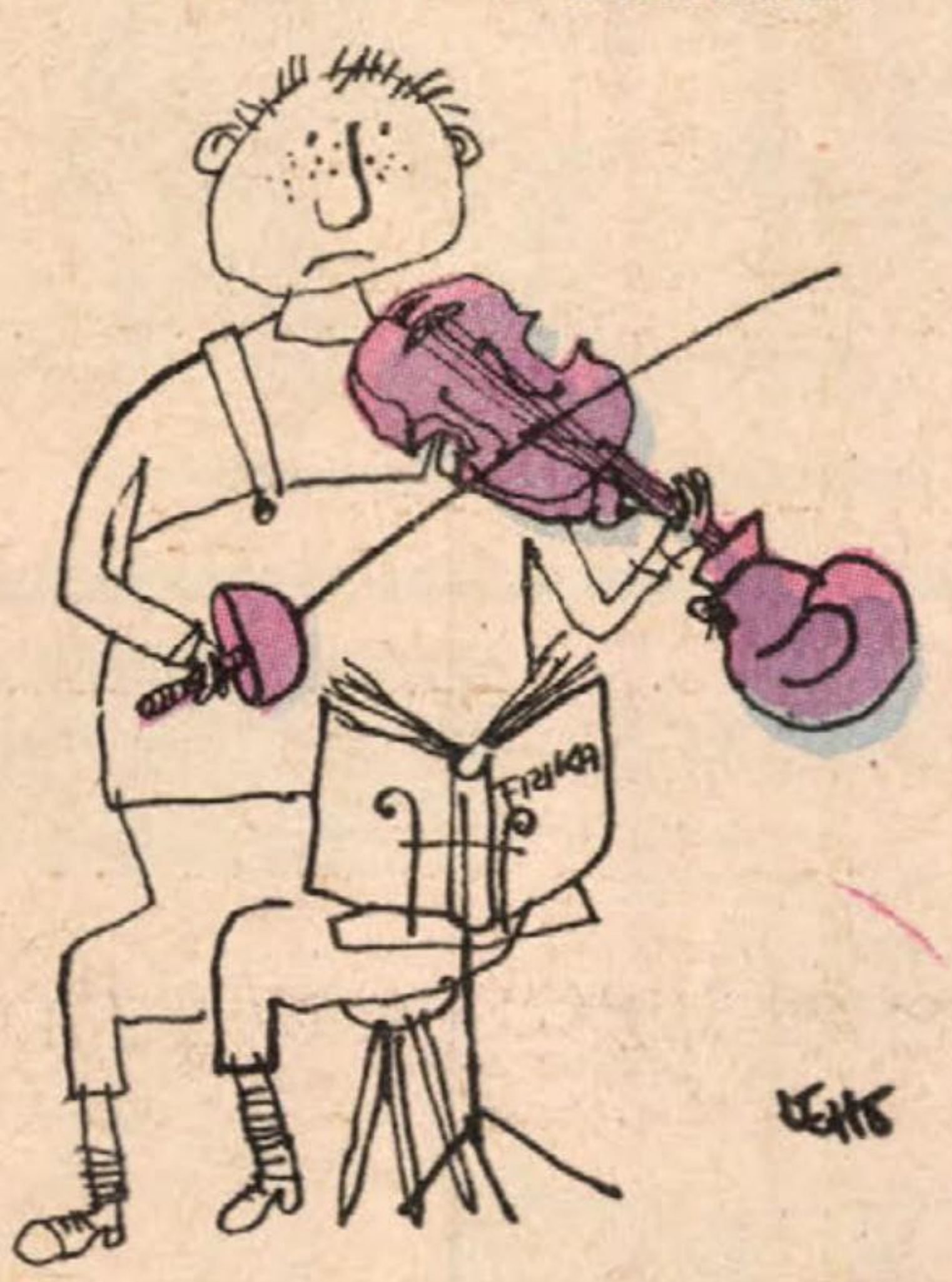

MIKROFON – KIÖREGEDETT
TÁNCDALÉNEKESEKNEK

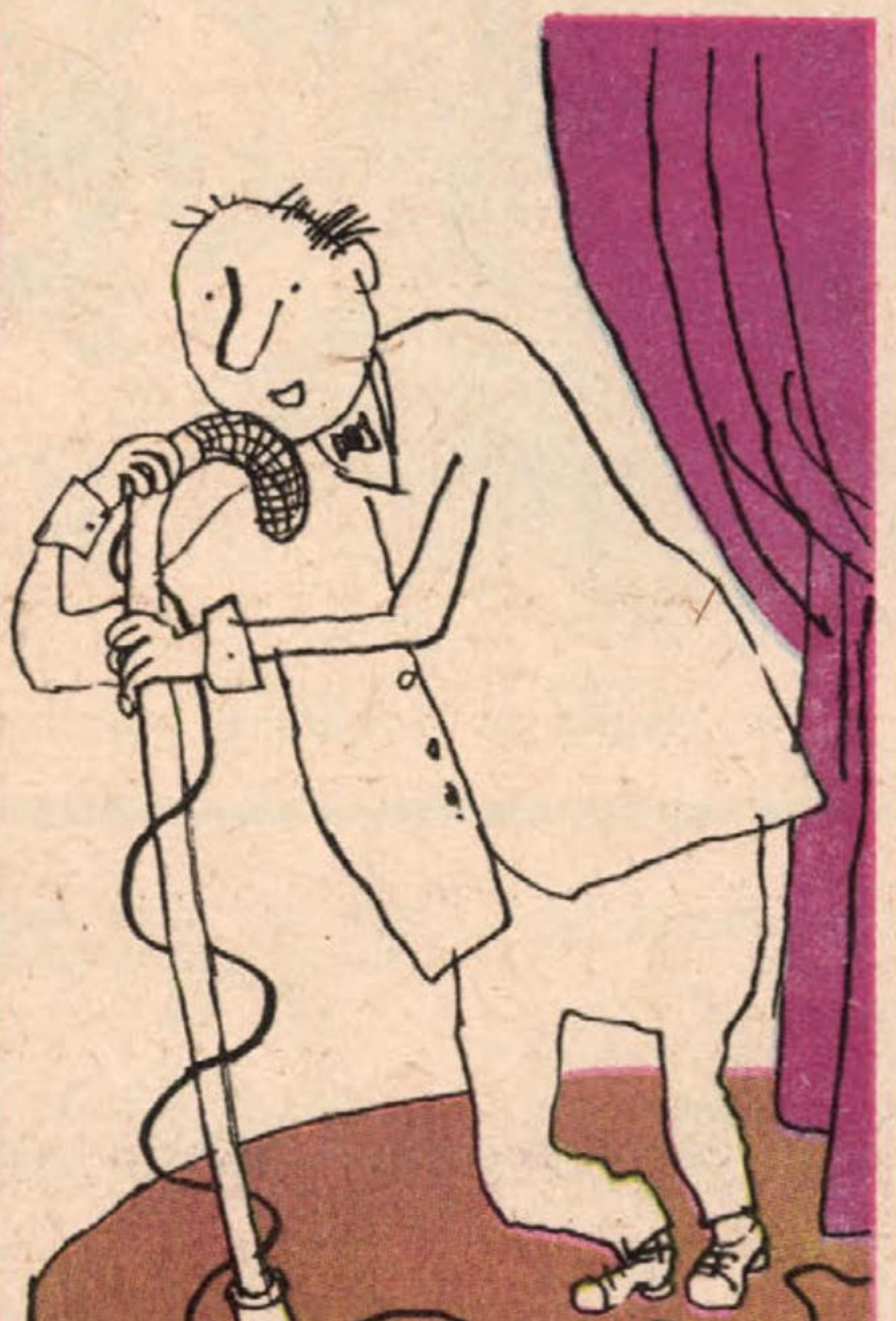

ZONGORA – MODERN LAKÁSOKBA

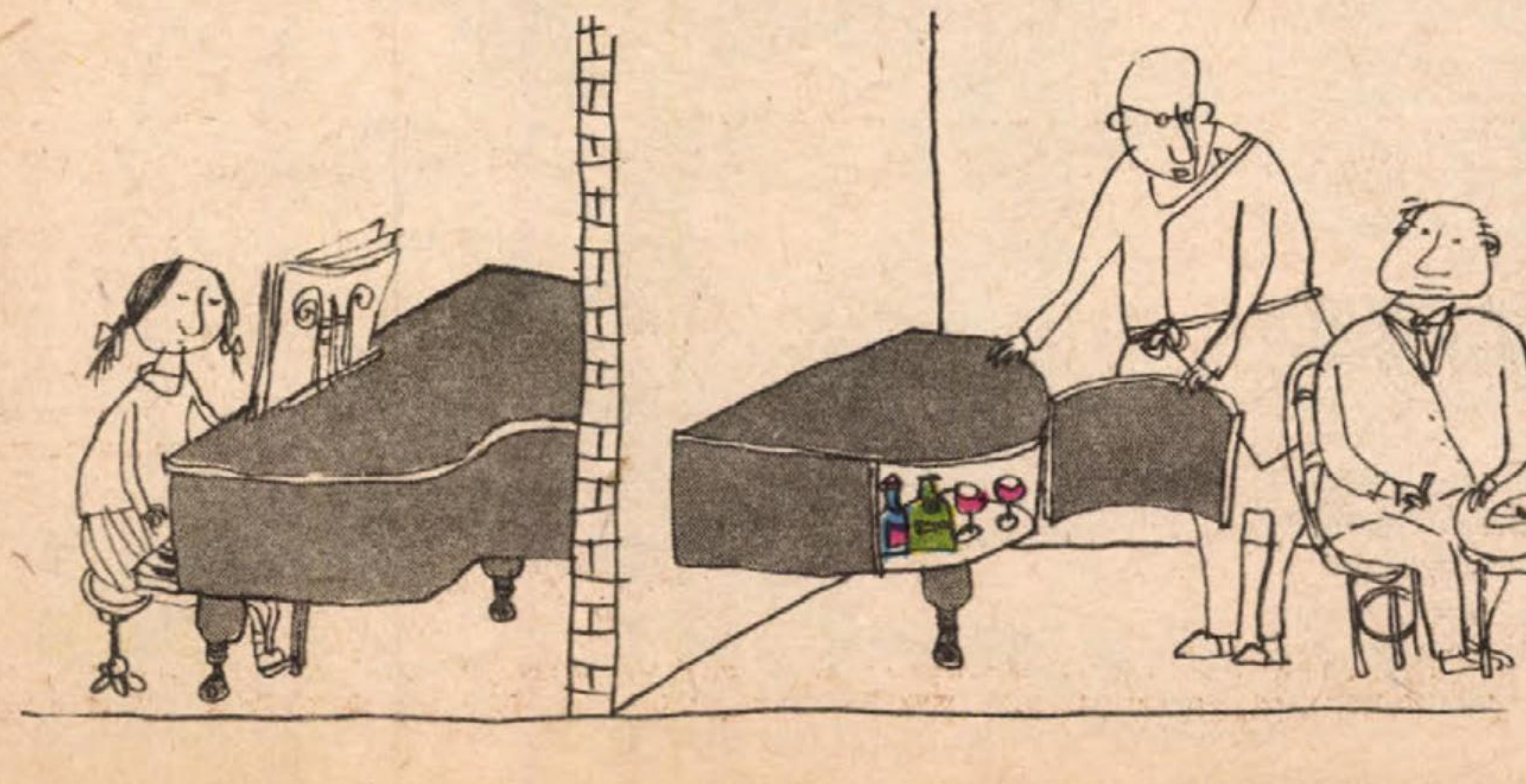

FRONT-
ÁTVONULÁS
IDEJÉN

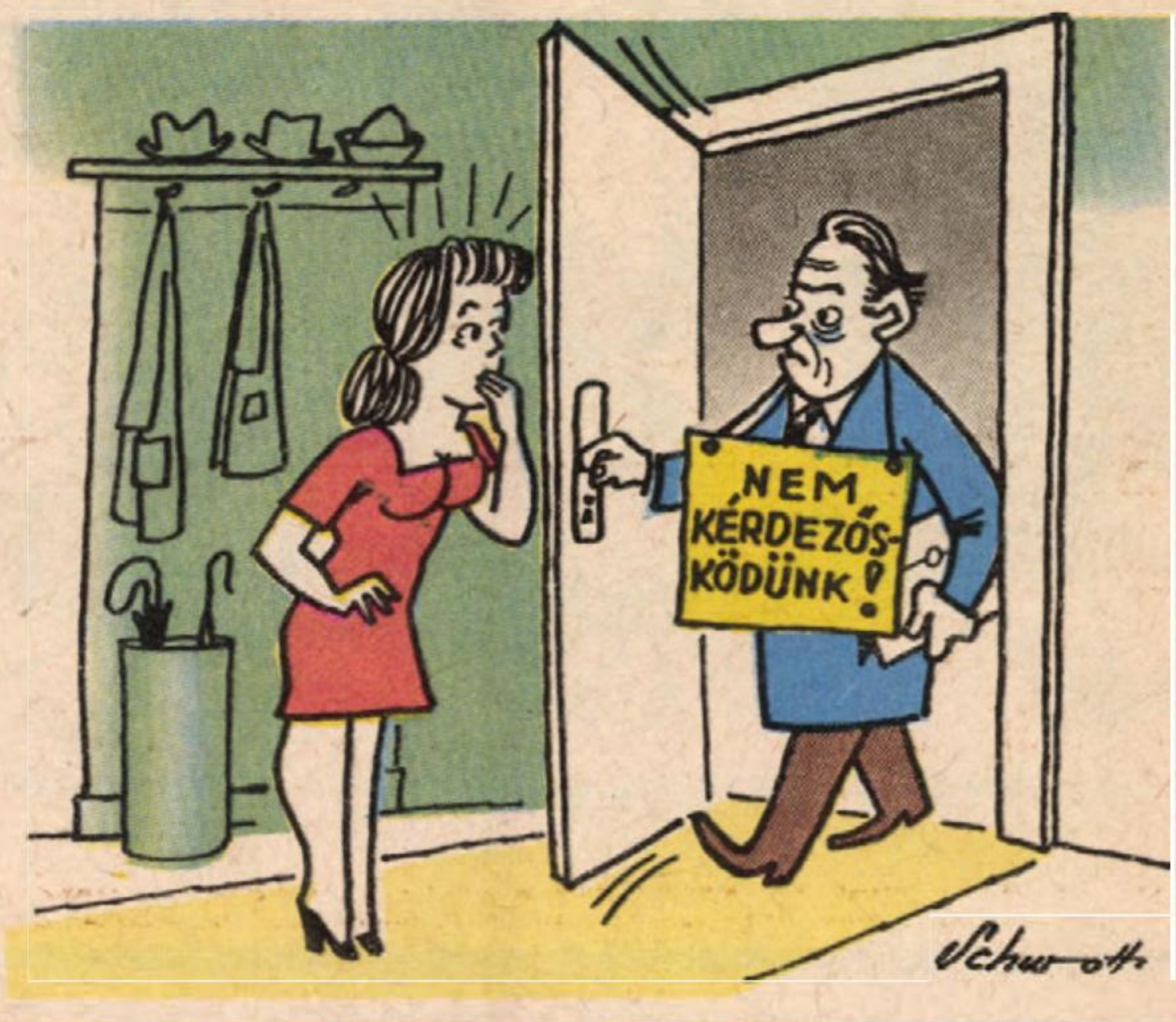
NEM KÉRDEZŐSKÖDÜNK!

A RÖHÖGŐ

Nem kell kutatnod őt. Találkozáskor felismerhető arról, hogy kézfogásra előrenyújtott karokkal közeledik:

— Szerbusz, hogy vagy? — és utána tüstént a füledhez hajol és belesúgja: — Én, öregem, röhögök az egészen!

Ő az, a röhögő. Semmi különös sincs rajta, csupán az, hogy mindezt olyan ábrázattal mondja, mintha citromot nyalna közben. Pár pillanatig szótlanul nézed, fogalmad sincs, mit mondj neki. Én általában így szoktam:

— Köszönöm, megvagyok. Sok a gondom.

— Röhögnöm kell, kikkel?

— Főnökökkel, munkatársakkal.

— Te még mindig itt tartasz? Én csak röhögöm őket.

— Nálatok mi van?

— Röhej, öregem, kész röhej.

Megpróbálok valami komolyabb témát keresni:

— Hogy van a gyomrod?

— Röhögnöm kell. Képzeld, megoperálnak.

— Ne mondd!

— Röhögnöd kell, fekélyem van.

Megpróbálok röhögni:

— Höhöhö-hehehe, hahaha..

— Mit csinálsz — mered rám megbotránkozva.

— Röhögök. Te mondtad.

— De ennyire ízléstelenül és brutálisan? Nem gondoltam, hogy ilyen tahó vagy.

Egészen elfanyarodik és kezet sem nyújtva megindul. Két lépésre megáll, visszanéz és csalódott arccal, síri hangon csak enynyit mond:

— Röhögnöm kell!

(szigony)

Fülöp
Hegedűs
Brenner
Dallos
Sajdik
Töt

KOMFORT

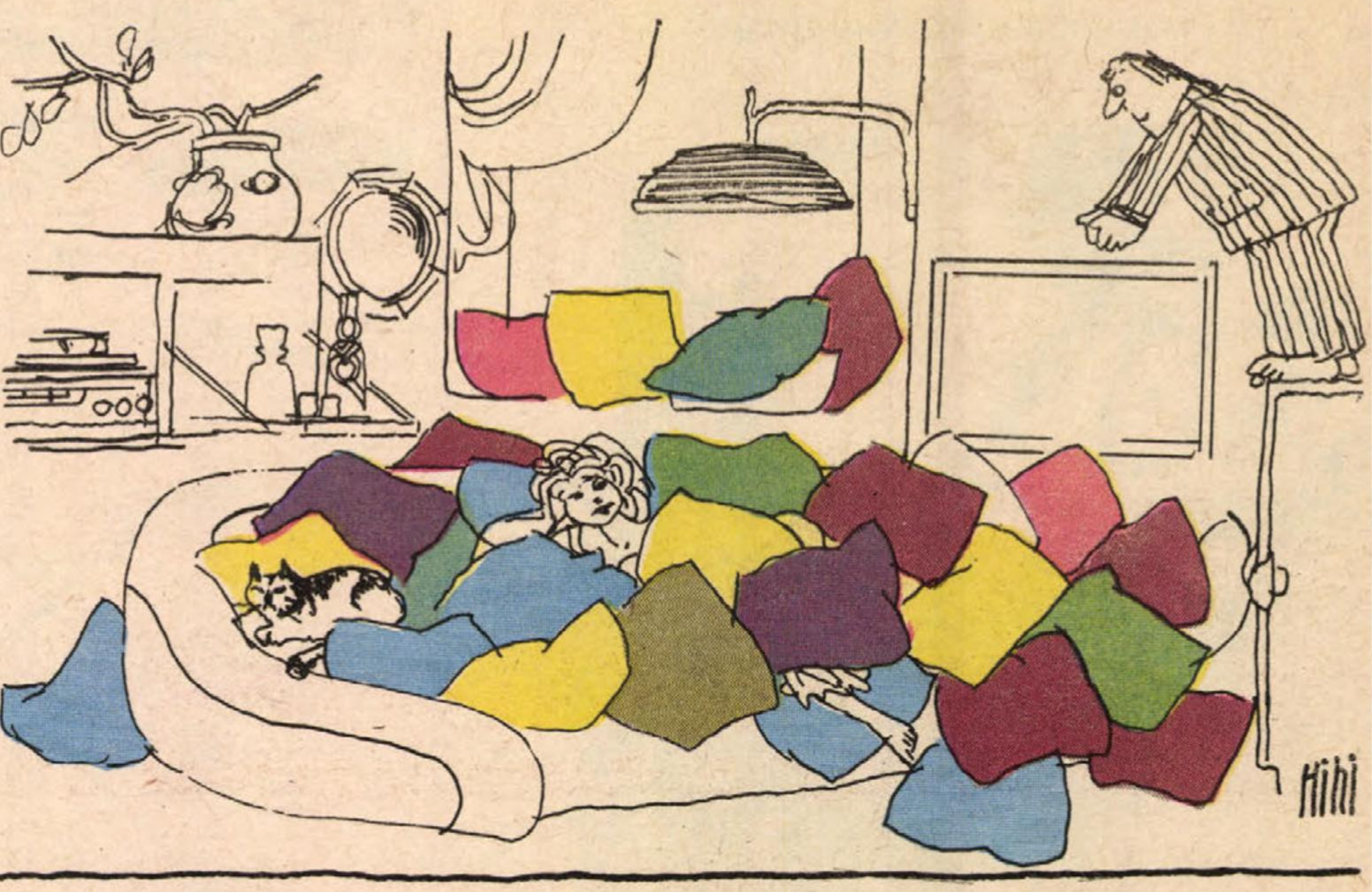

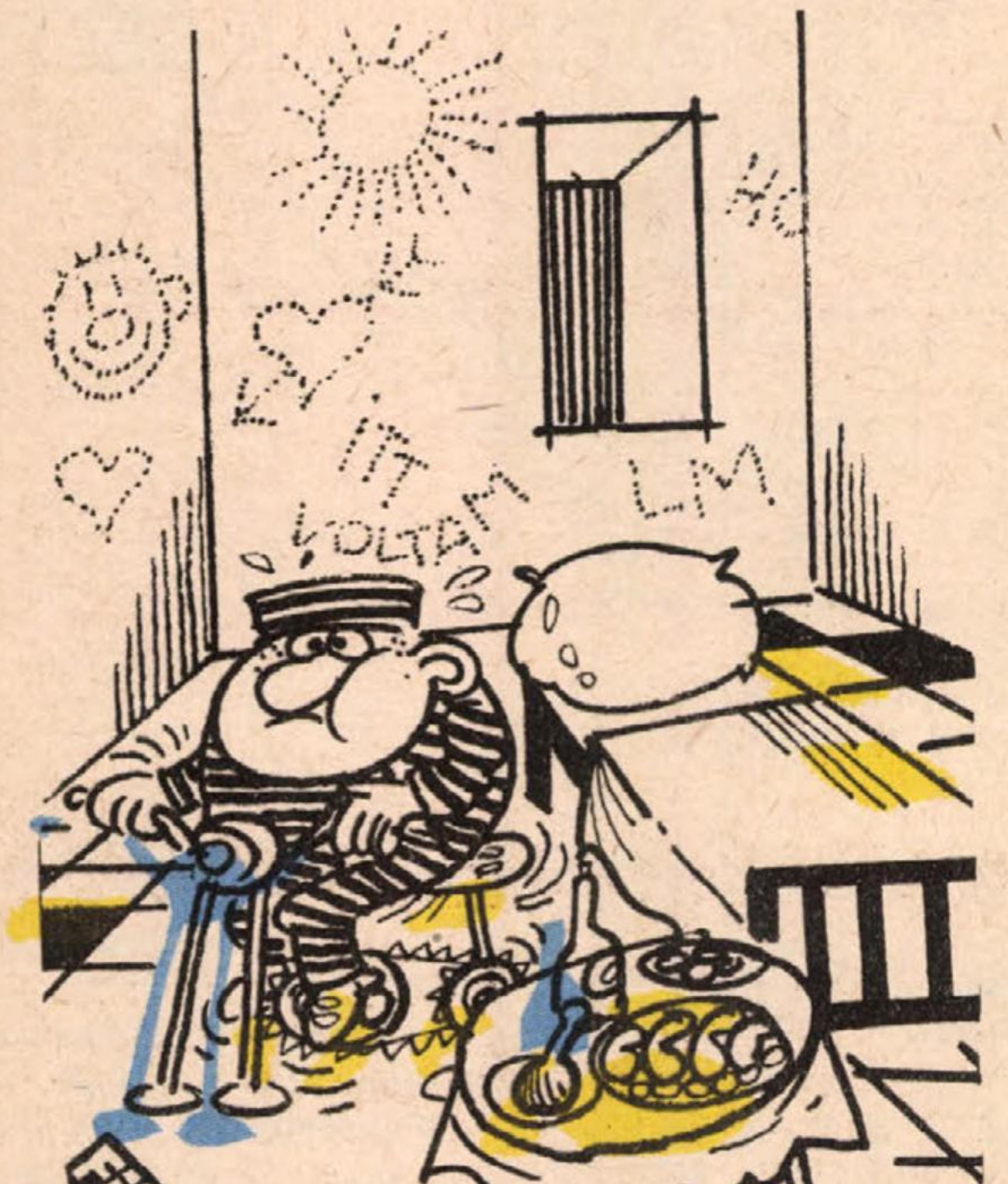
HO
ITT VOLTAM
LM

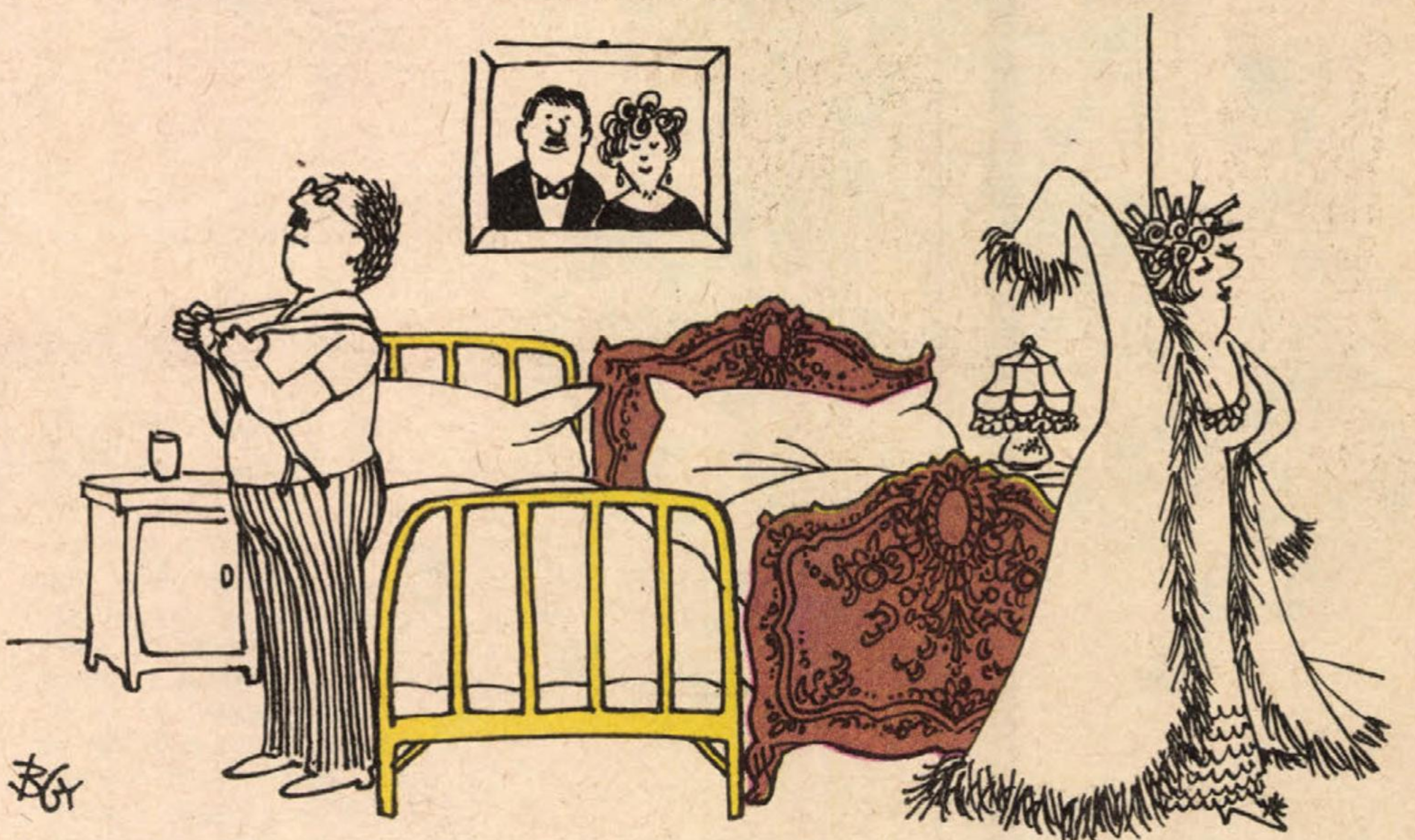

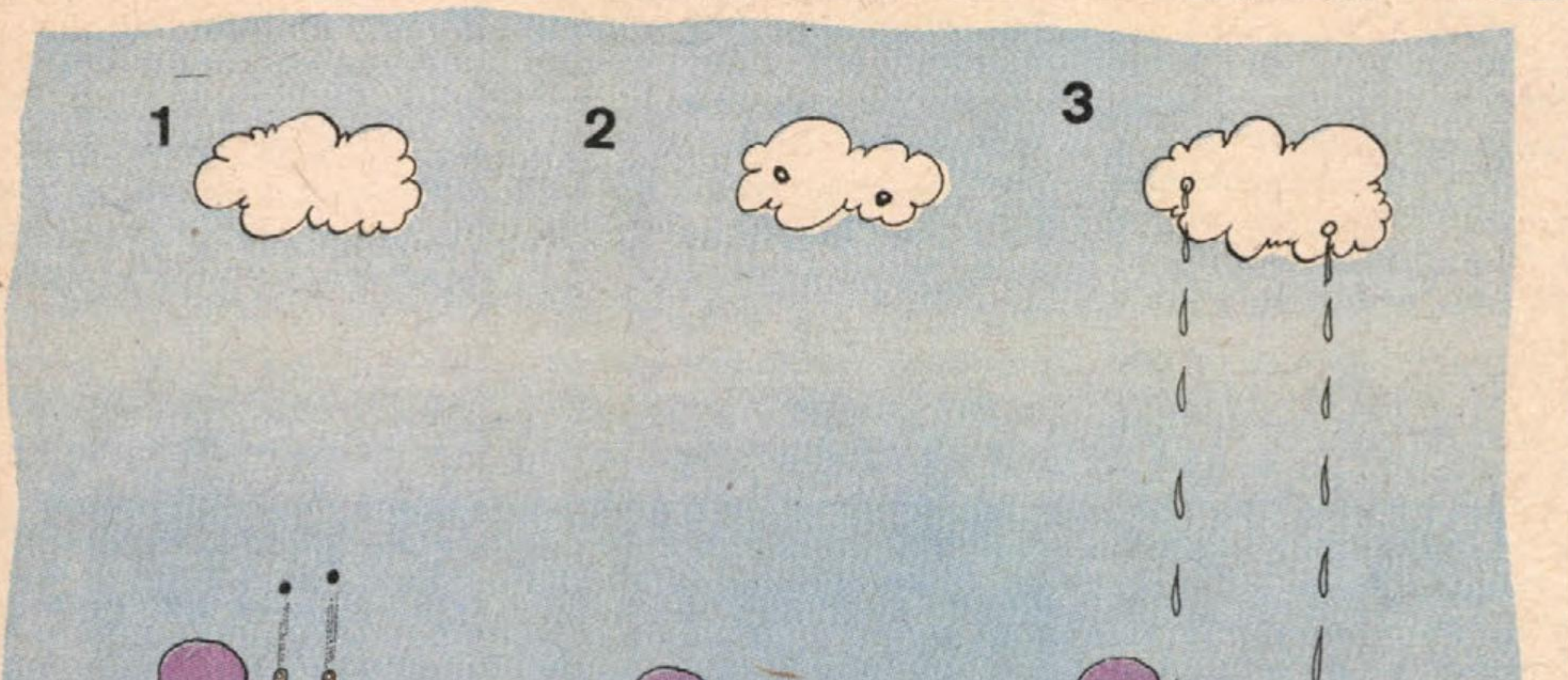

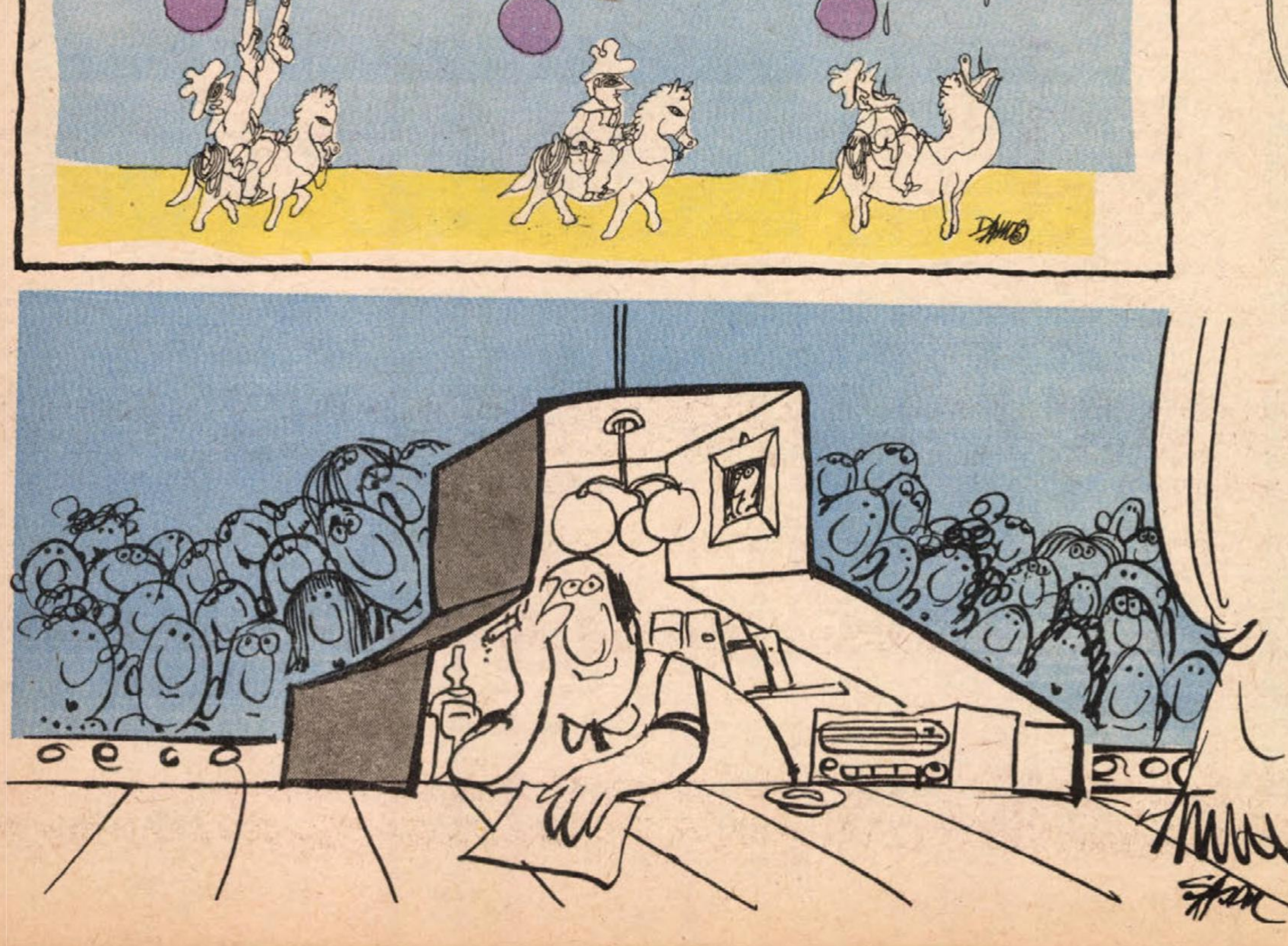

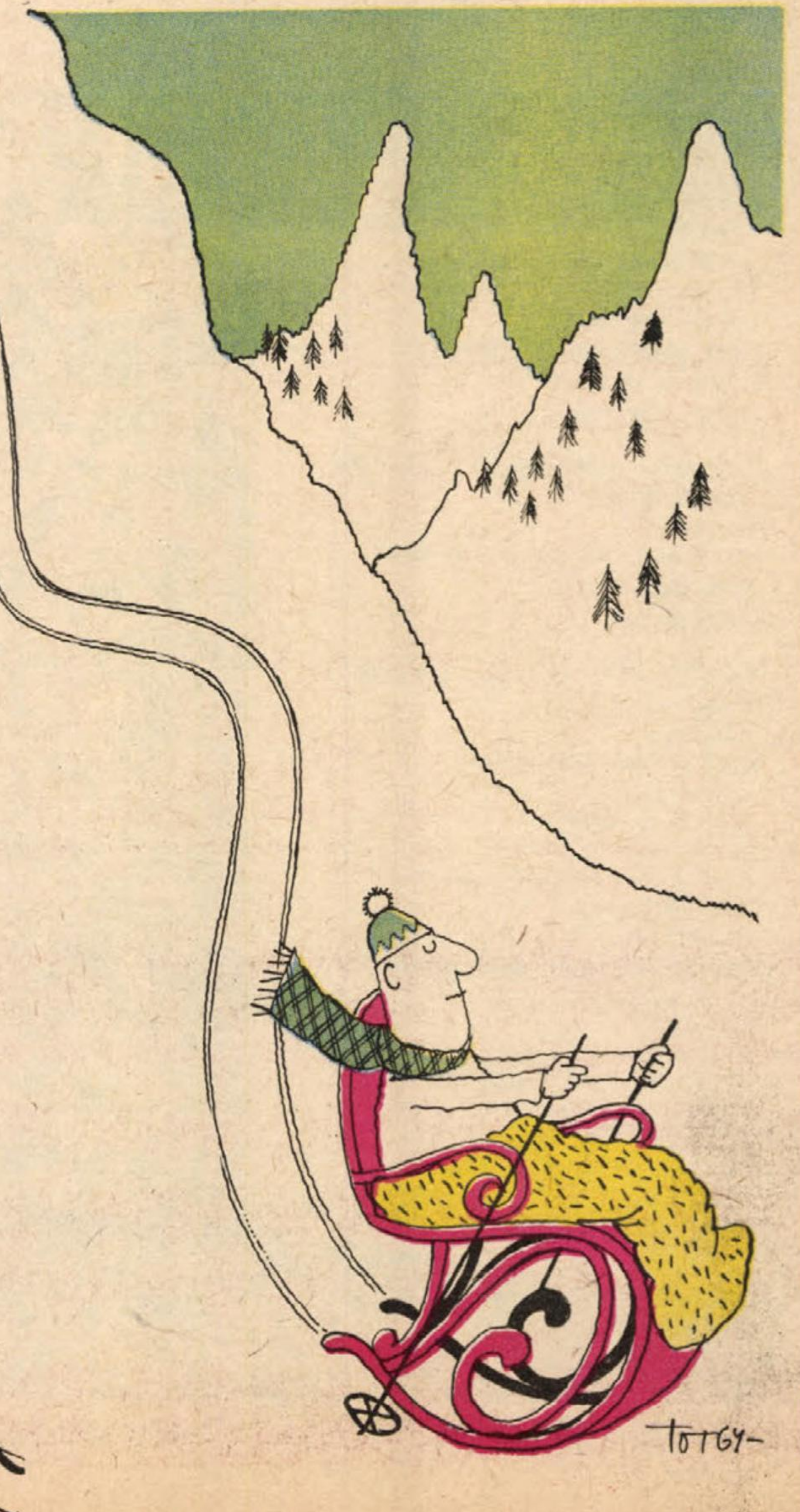

VÁLLALKOZÓ KEDVŰ IGAZGATÓ

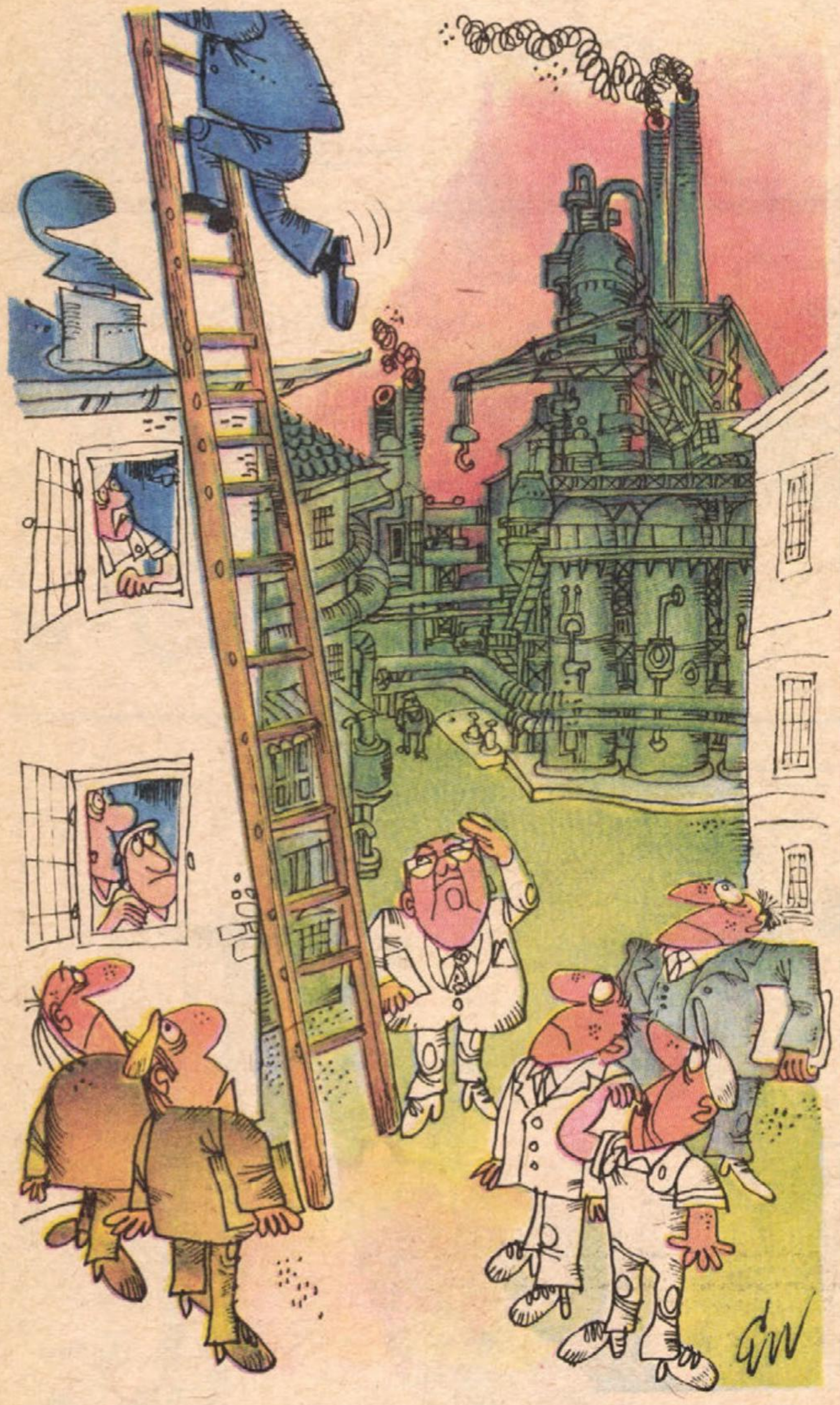

– Az igazgató elment megnézni, mennyire maradtunk le a világszínvonaltól!

NEHÉZ SZAKMA

Sekszpirnél királynak lenni
hálátlan és
nehéz szakma:
mert sokat kell veszekedni
s ennek viszont
kevés haszna.

Mondták például: – E királyfit
küldjük kicsit
idegenbe:
nem rossz fiú ez a Hamlet,
csak egy kicsit
ideggyenge.

Richárd sem volt jó természet,
akivel az ember
szót ért;
végülis lám, felkínálta
jó országát
egy rossz lóért.

S még ha előkelő volt is
Lear királynál
a családfa:
vén korára nem volt néki
se, nyugdíja,
se lakása . . .

Eszerint a király-szakma
egyre rosszabb
lett, mint sok más –,
érthető, hogy itt is kihal
a szakmai
utánpótlás.

Bedő István

GLOBE
SZOCIÁLIS OTTHON

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XI.)

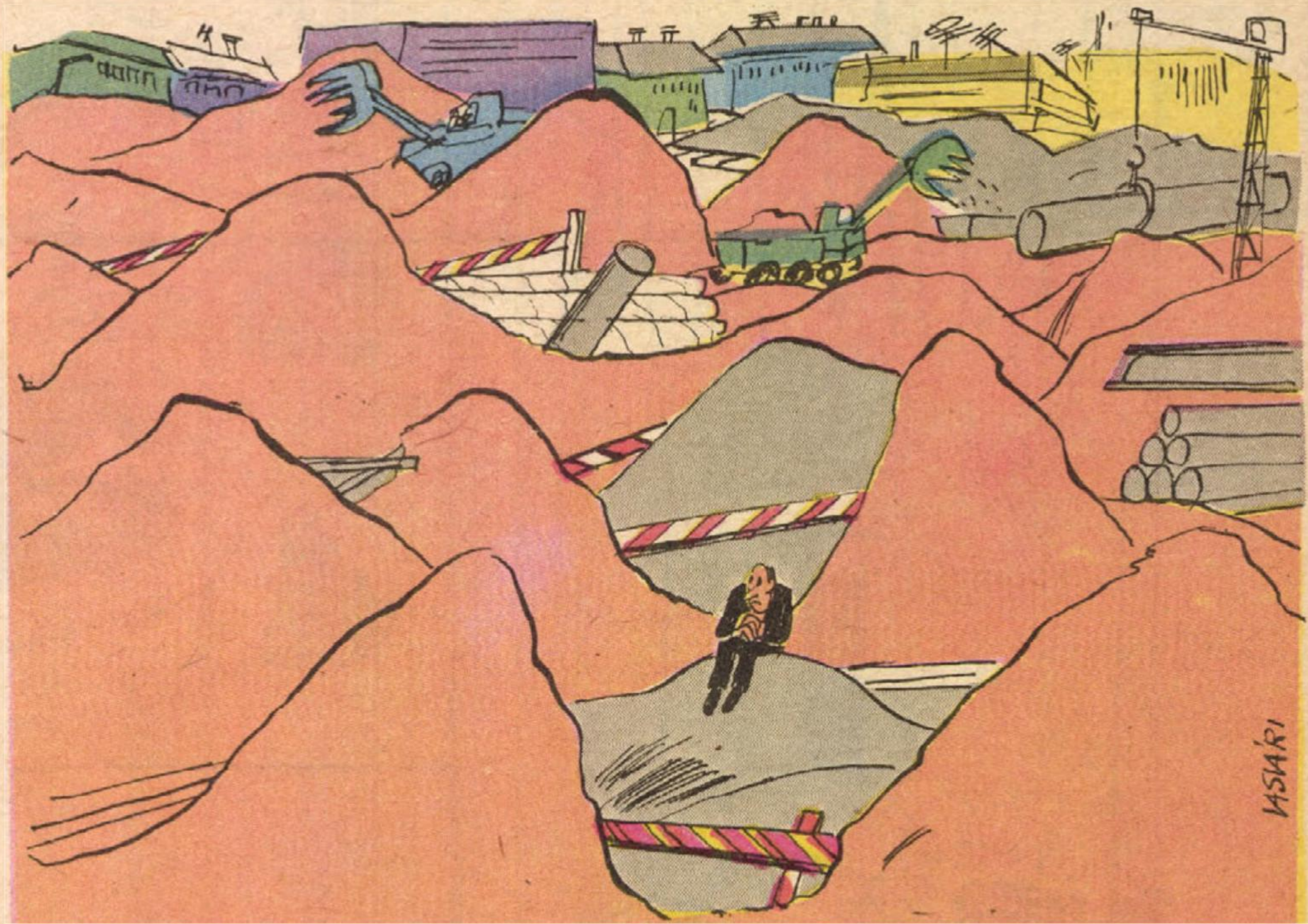

„A nagyvilág helyett,
E tér lesz otthonom."
(Madách)

A MEG NEM ÉRTETT KÖLTŐ

Észrevegyem? Ne vegyem észre? Úgy látszik, végre megszállta az ihlet. Szegény Előd barátom, milyen régen nem láttam tollat a kezében! Most pedig körmöl. A presszó füstje sem zavarja, észre sem veszi a mellette hangosan tereferélő öregasszonyokat.

— Ha ezzel a versikével sikerem lesz, csak a költészetnek fogok élni! — feleli arra a kérdésemre, hogy min dolgozik. Azzal egy újságból kivágott hirdetést tol az orrom alá.

„Pályázati felhívás! Egyetlen ötlettel 10 000 forintot nyerhet! Rövid, tömör reklámversre hirdetünk pályázatot. A pályázóknak először egy kellemes hangzású fantázianevet kell találniuk. Ezt a nevet egy új, dinamikus kereskedelmi hálózat fogja viselni, mely a szövetkezeti kosárfonó ipar termékeit hozza forgalomba. Egyúttal nemsokára piacra kerülő üdítő italunknak is ezt a nevet kívánjuk adni, hogy a legkorszerűbb reklámelméletek szerint a két cikk kölcsönösen népszerűsítse egymást. A fantázianév lehetőség szerint egyszerre utaljon szövetkezeteink termékeinek előnyös tulajdonságaira, legyen dallamos és könnyen megjegyezhető."

— Kell a pénz — lelkesedik Előd — nem számít milyen áron. Megpályázom! Fűzfapoéták, szemfüles nagymamák és unatkozó bérelszámolók közt négy jólhangzó sorral első lehetek. Először egy jóhangzású nevet kell találni, szigorúan fonetikai alapon. Azután négy sor hatodfeles jambusokban, borítékba vele, leragasztani, feladni! Végső soron minden olyan egyszerű, mint egy pofon! Olyan szót kell keresni, melyben sok a lágy, mondjuk azt, hogy szellő. Esetleg felleg. Vagy olló, szőlő, szóló, móló Faló.

— Gyere, hazaviszlek a feleségedhez.

— Ne zavarj, már közel vagyok a megfejtéshez. Egységben az erő, ettől korszerű a szövetkezeti eszme. De csak hidegen fogyasztható. Ezt hirdetik a legkorszerűbb reklámelméletek is. Nibelungizált alexandrinusokat fogok írni. Elárasztom a világot szövetkezeti üdítő itallal és kertiszékekkel!

Előd már hevesen gesztikulált. Odaintem a pincérnőt, aki a vendégekkel együtt már percek óta le nem vette a szemét róla. Fizetek és a pénzzel együtt egy cédulát nyomok a markába.

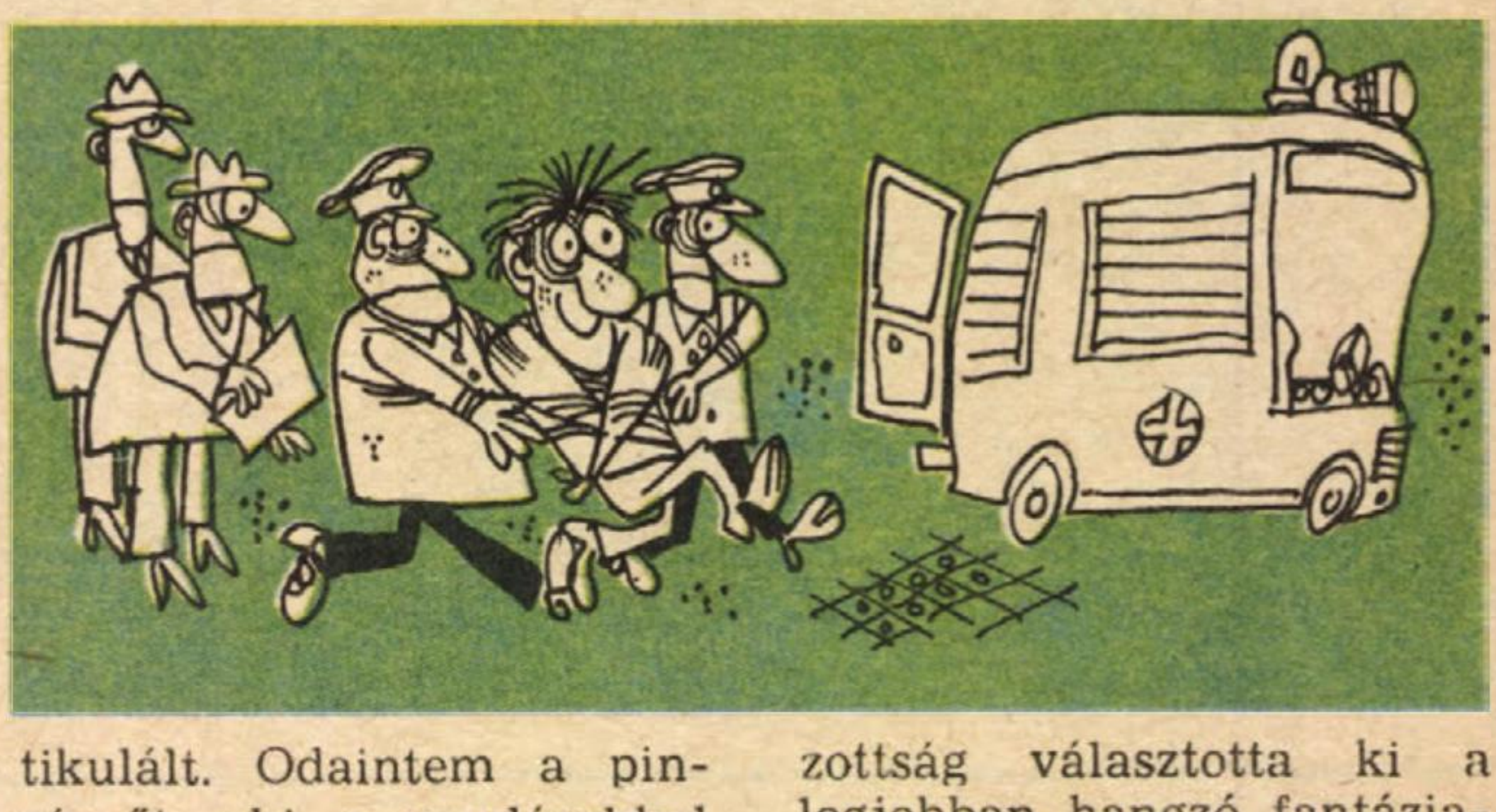

A mentők még jókor érkeztek.

*

Mint szegény barátom feleségétől megtudtam, Előd már hónapokkal ezelőtt fejébe vette, hogy részt vesz egy ilyen reklám-pályázaton. Az elborulás jelei rövidesen jelentkeztek, s az orvosok csak azzal a feltétellel engedték szabadlábra, ha minden sajtóterméket szigorúan elzárnak előle. Sajnos, az elővigyázatosság nem segített, nem marad más hátra, állandó ápolót kell fogadni mellé.

Ifjúkori barátom sorsa mélységesen lehangolt. Igyekeztem nem gondolni többet arra a délelőttre, mikor rohamának véletlen tanúja voltam.

A gyászos eset csak akkor idéződött föl bennem, mikor egyik napilapunkban véletlenül a pályázat eredményhirdetésére bukkantam. 26 987 pályázat érkezett be a megadott határidőig, s egy neves reklámszakemberekből és közéleti személyiségekből álló bizottság választotta ki a legjobban hangzó fantázianevet és versikét, mely a fődíjra érdemes.

Az első helyre egy hetedikes általános iskolai tanuló került, aki a PRIMA elnevezéssel pályázott. PRIMASZÉK és PRIMALÉ — így keresztelték el a szövetkezeti ipar remekeit.

A fantázianevekre írt versike ma már naphosszat olvasható és hallható; mi a költő iránti kegyeletből nem ismételjük meg őket.

Pelle János

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

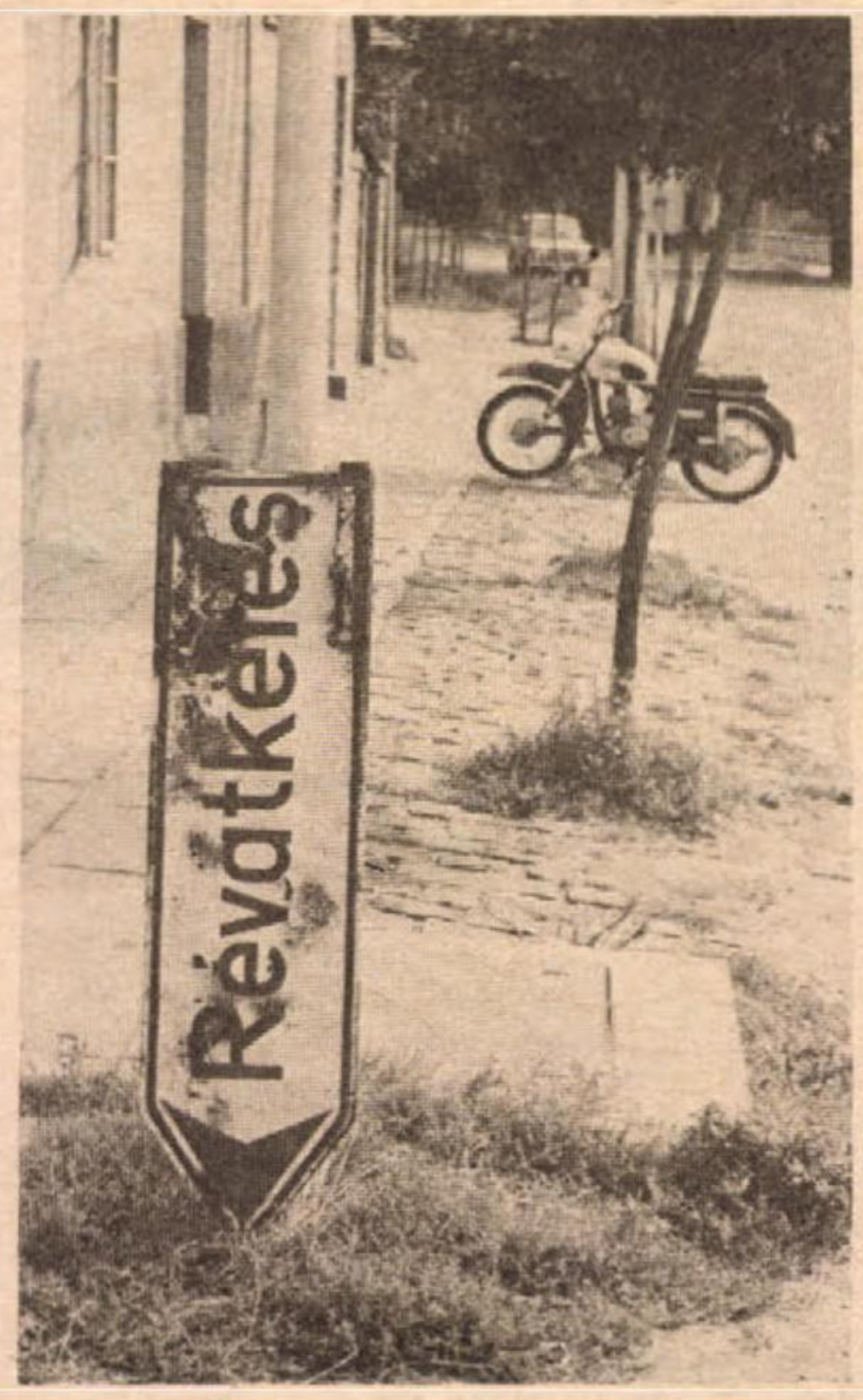

Legalább nem kell messze menni!
(Szobon fotózta Simay István)

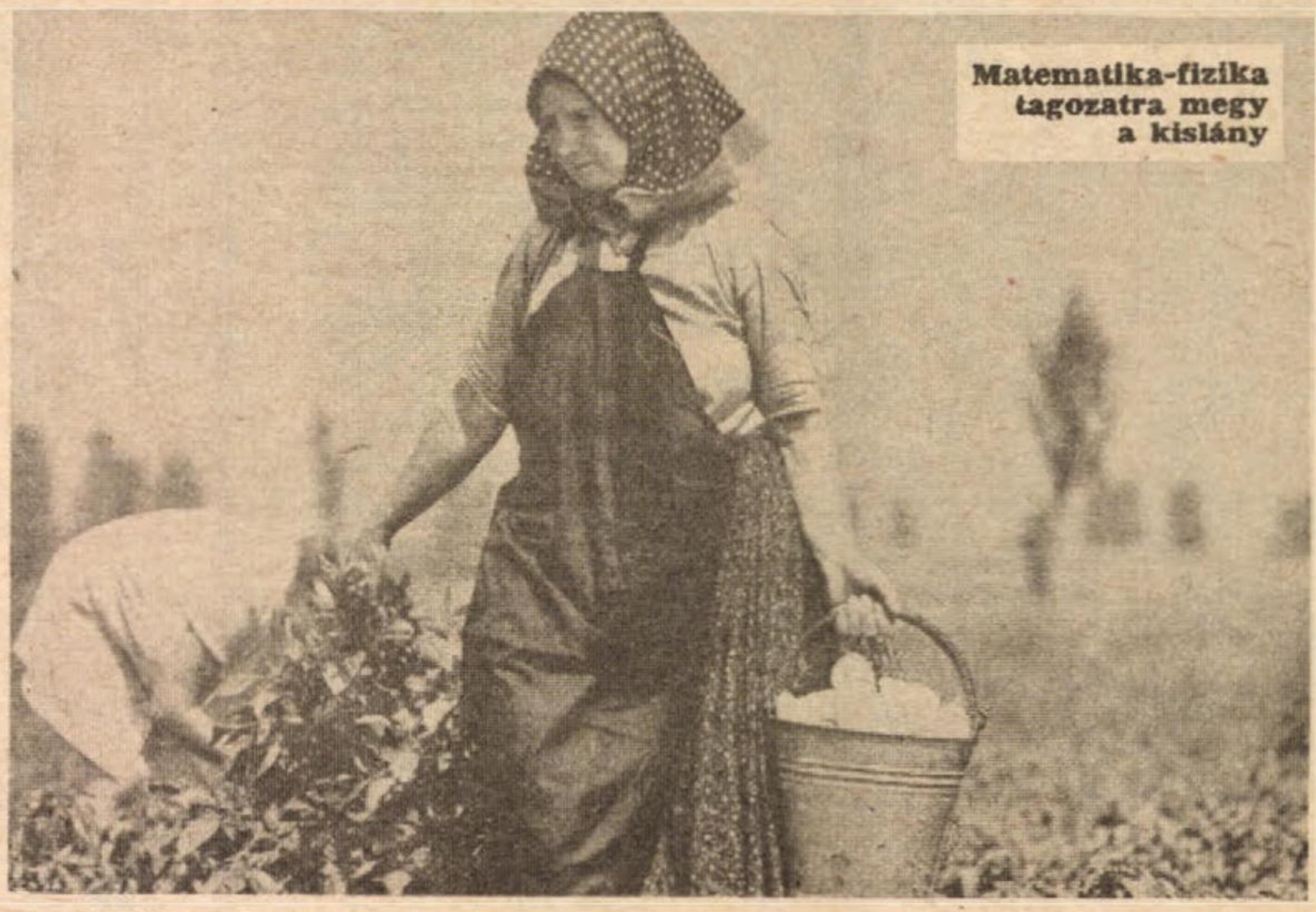

Matematika-fizika tagozatra megy a kislány

Ez biztos?
(A Nők Lapjából ollózta Tábori Gusztavné, kazincbarcikai olvasónk)

SAJTOLT ALUMÍNIUMCSŐ
Meghatározás:

A sajtolt alumíniumcső körszimmetrikus üreges termék, az üreg, amelyet szintén körszelvényű egyenes szálakban gyárt a gyártómű, a hossztengelyre merőleges keresztmetszete a hosszúságnak bármely pontján állandó. A szelvényméretet meghatározza a külső átmérő és a falvastagság nagysága. A falvastagság a tűrés értékének változásától eltekintve gyakorlatilag állandó.*

Tiszta öröm, hogy most már üreget is gyártunk. Ez a makarónitermelést is fellendítheti!
(Az Alumíniumipari Tröszt ismertetőjében fedezte fel a Borsodi Vegyi Kombinát „Bánki Donát" szocialista brigádja)

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

EGY FÉRFI, AKI TETSZIK NEKEM!
fabulon after shave
fabulon
after shave
ARCSZESZT HASZNÁL!

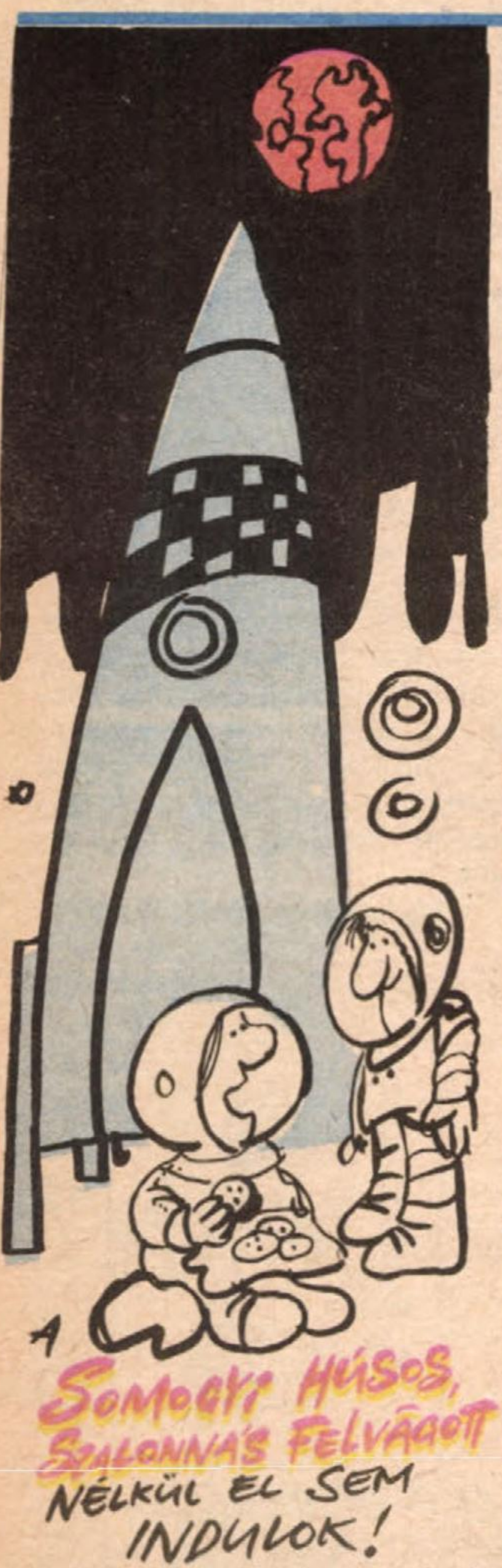

AZ IDŐGÉP ROSSZUL KAPCSOL,
ÉS RETTEGETT IVÁN VESZI FEL A KAGYLÓT

Halló, itt Iván cár!

SZÍNES, SZINKRONIZÁLT
SZOVJET FILM
BULGAKOV KOMÉDIÁJA NYOMÁN

A feleség filmsztár akar lenni,
és Bunsa twisztelni tanítja a cárnét

FERGETEGES FILMBOHÓZAT

BEMUTATÓ: NOVEMBER 7-ÉN,
A SZOVJET FILMEK FESZTIVÁLJÁN

HIRDETÉSEINK

JÁMBOR VESÉZÉS

A „MODERN" EPIGON

Versben idézed tanúid:
izotóp, röntgen, atom ...
Hidd el, nem ezen múlik,
Meddő a buzgalom,
semmit sem ér az.
Ne akarj modern lenni –
légy az!

ÍGY VAGY ÚGY?

Köntörfalazás nélkül írtál hajdanán.
Ma – minden fátyolos talány.
Mi értelme az egésznek?
Értsd meg:
a felemás hév torz
Úgyis tudjuk, mi cél vonz –
amit leírsz, csak paraván,
s az abszurdummal úgy kacérkodsz,
mint palival az utcalány.

EGY BARÁTOMNAK

Írói elfogultság,
nagyot ha hiszel s vakmerőt:
hogy szellemednek sarjai
közérthetők.
A kritikusok mindig jobban tudják,
hogy mit akartál mondani.

Viszont, ha ebbe beleháborodtál,
s amit írsz, mind érthetetlenebb,
ne félj, korántse vagy te kontár:
ne törd a fejed,
nem neked kell megértened.
Akármi furcsák
szellemed torz porontyai,
a kritikusok mindig jobban tudják,
s megmagyarázzák, mit akartál mondani.

De ha egyszer örökre lezárul a szemed,
az életrajzíróktól óvjanak az istenek.

Bácski György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Kártyában mindig nyersz, lóversenyen viszont mindig veszítesz. Vajon miért?
– Egyszerű a magyarázat. A lovakat nem én keverem játék előtt.

DALLOS JENŐ:

UPU 100 ÉVES A POSTA VILÁGSZERVEZETE

UNION POSTALE UNIVERSELLE
1874-1974

MAGYAR POSTA

BŐSÉGSZARU ÜNNEPEK ELŐTT

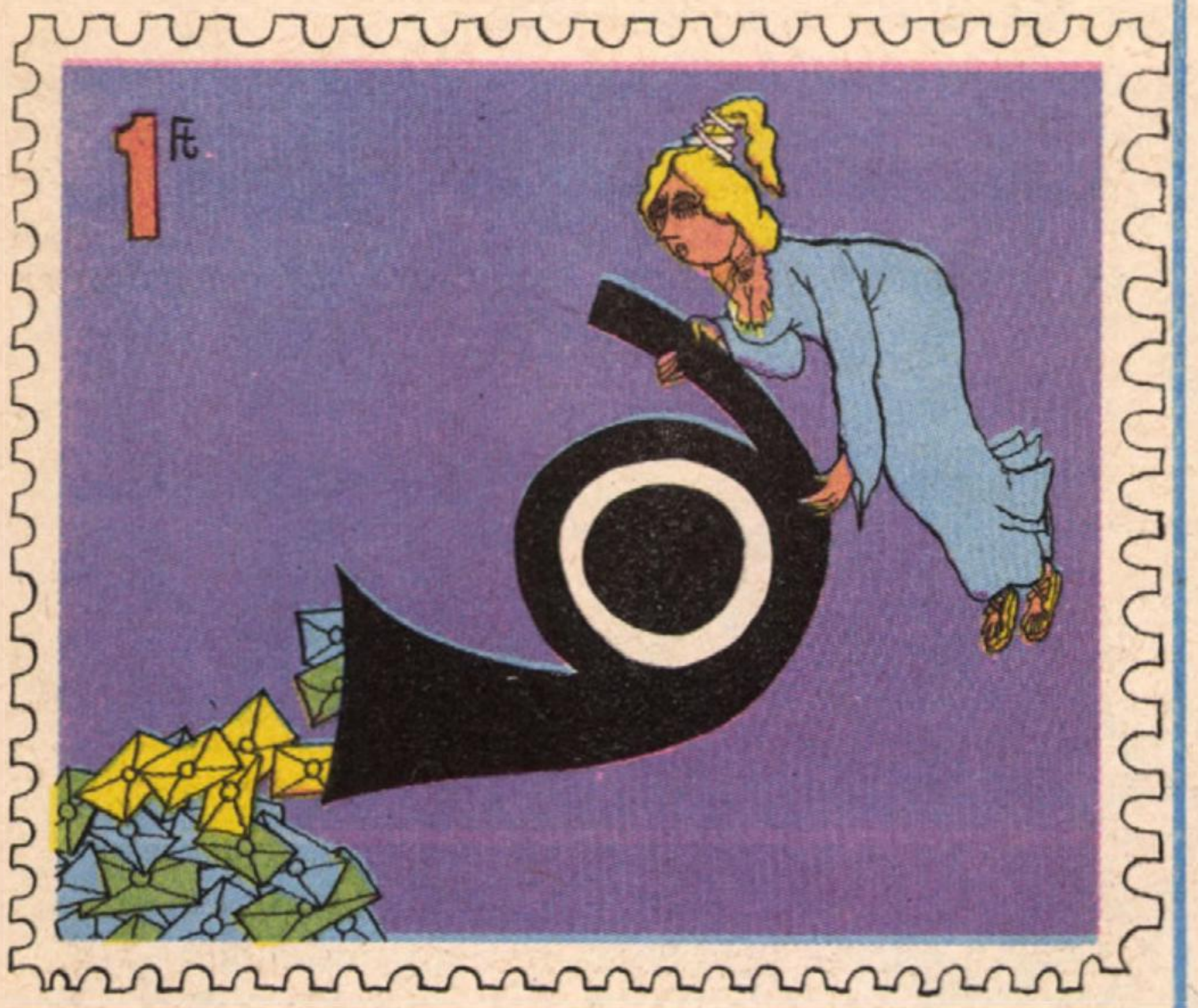

POSTAKOCSI

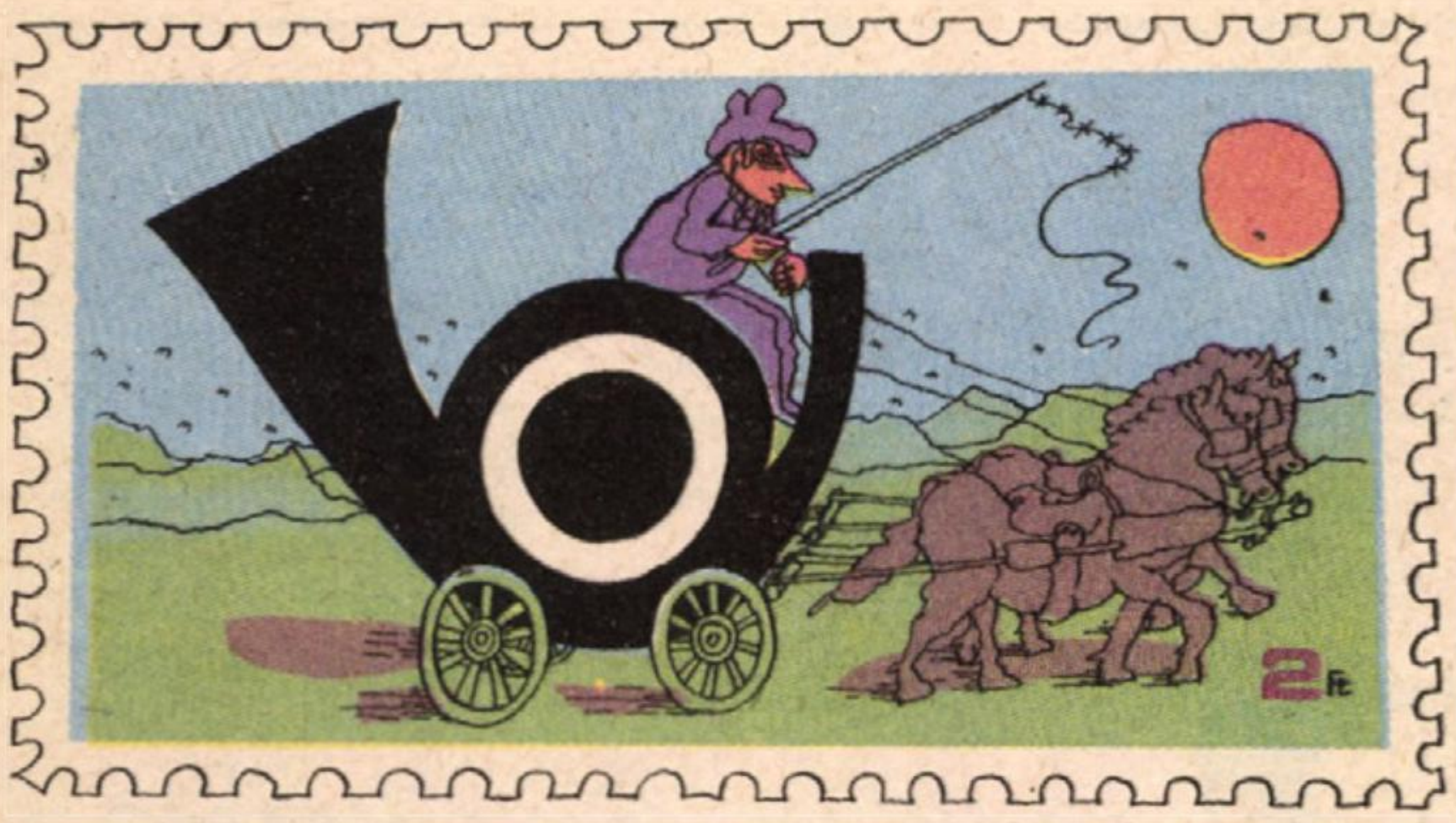

POSTAGALAMB

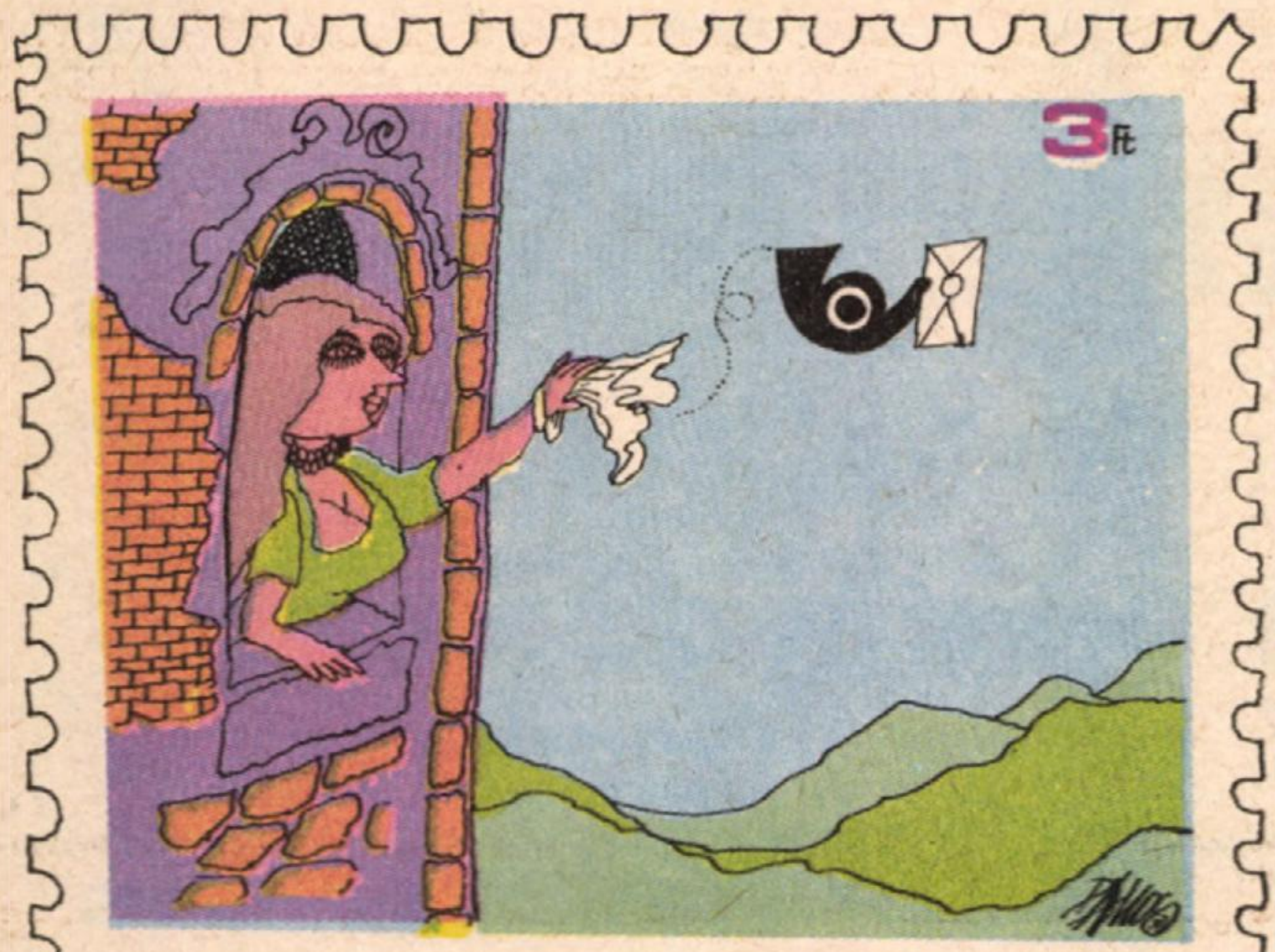

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Gratulálok, barátom! Ma van életed legboldogabb napja!

— Azt hiszem tévedsz. Holnap lesz az esküvőm!

— Éppen azért.

Két anya beszélget:

— Karcsi még udvarol a lányodnak?

— Nem. Annak már régen vége.

— Összevesztek?

— Ellenkezőleg. Elvette a lányomat feleségül.

PRAKTIKUS

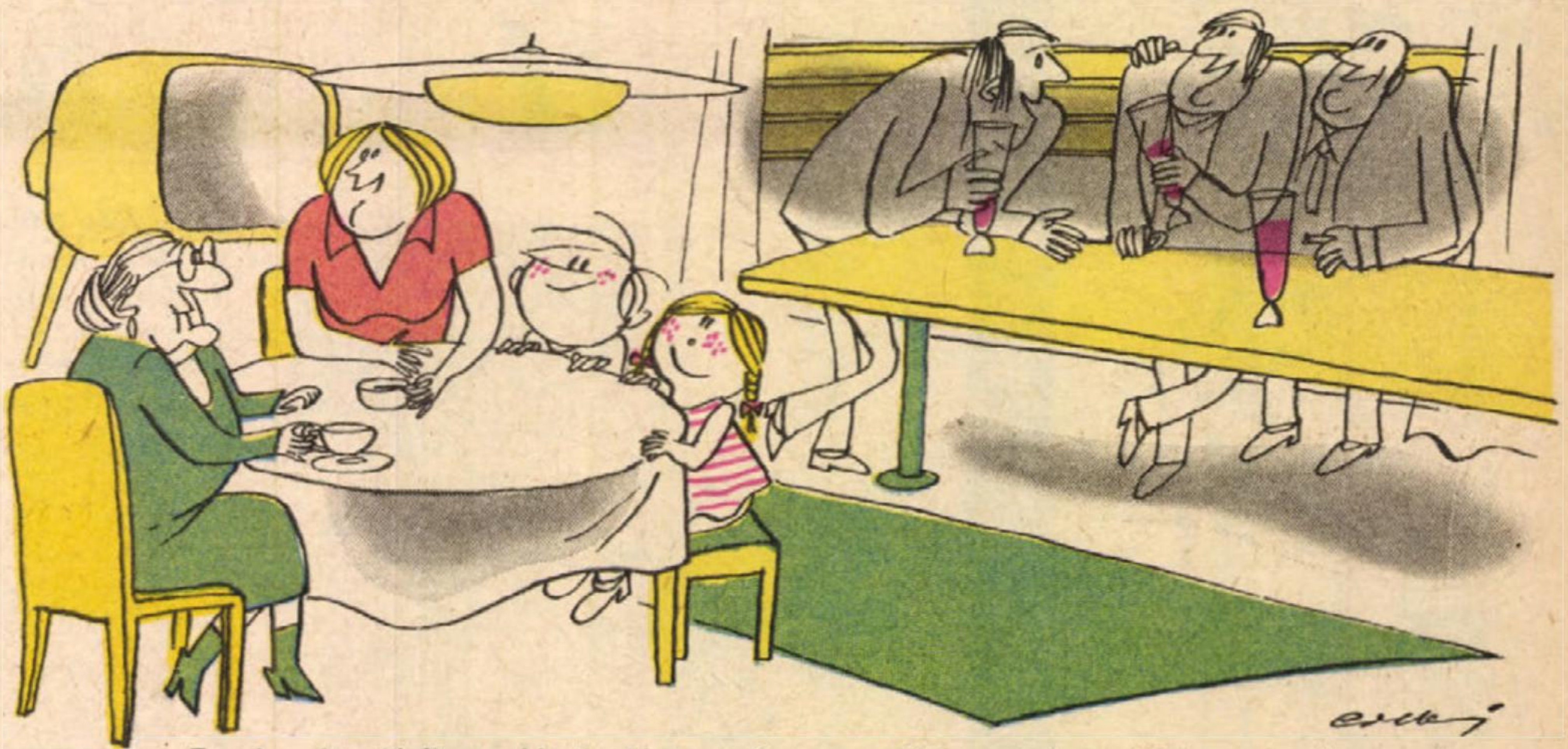

– Ezzel a kis férfi-sarokkal elértem, hogy a férjem itthon tölti az estéit.

JÓ NAPOM VAN

Arra ébredek, hogy egy kis veréb kopogtat csőrével az ablakomon. No, várj csak, kapsz tőlem valami reggelit. Kenyérmorzsát szórok az ablakpárkányra, amit a madár jóízűen felcsipked. Kinyitom a rádiót. Vidám zene szól a munkába induló dolgozóknak. Időjárásjelentés. Sűrű csapadék. Budapesten esik az eső. Sebaj! Kit érdekel egy kis eső, amikor ma jó napom van. Miért? Jó ég tudja. Mindenkivel megtörtént már, hogy arra ébredt: ma jó napja van. Felöltözöm, jókedvűen, fütyürészve elindulok. Az ajtóm előtt Steholáné mossa a folyosót. Egy könnyed mozdulat és a zavaros, piszkos lé ráfröccsen a nadrágomra. Nem érdekel! Ma jó napom van!

— A család? Gyerekek? — érdeklődöm barátságosan.

— Megvannak — feleli szűkszavúan Steholáné. Lesétálok az autóbusz-megállóhoz. Várok. Alig 22 perc múlva megjelenik az elegáns, égszínkék kocsi. Kényelmesen elhelyezkedem a 200 főnyi utas között. Egy fordulóban molett, cirka egy mázsás asszonyság ugrik a lábamra. Ne siránkozz, pajtás! Katonadolog az ilyesmi! Szegény, nehézsúlyú nőnek bizonyára nincs társasága, és ismerkedni akar velem. Sajnálom, foglalt vagyok. Udvariasan megemelem a kalapom és leszállok. Betérek a sarki zöldségeshez: Ebből a szép, mosolygós jonatánból kérek egy kilót!" Átveszem a 85 deka gyümölcsöt és kifizetem a kiló alma árát. Becsületére váljék a kereskedőnek; nem a zacskó aljára, hanem a tetejére rakta a rohadt almákat. Egyenes, nyíltszívű ember az ilyen. Délután, az egyik mellékutcában, három nem éppen bizalomgerjesztő külsejű ifjú jön felém. Amikor mellém érnek, az egyik vállas, kötélizmú alak megragadja a galléromat és a levegőbe emel, a másik unott arccal, monoton mozdulatokkal fricskázza az orromat, a harmadik apró, de kemény pofonokat ad.

— Ezt azért kapod, mert szidni akartad az anyánkat! — mormolja a kötélizmú, s rosszkedvűen a földre ejt. Egy divatos slágert dúdolva átlépnek rajtam és elsétálnak. Lassan feltápászkodom, leporolom a zakómat. Elérzékenyülten nézek utánuk. Fiatal gyerekek. Kevés a park, a játszótér. Valahogy le kell vezetni a mozgásigényüket.

Derűs, élményekben gazdag nap volt a mai. Leszáll az est. Sietős léptekkel indulok haza, ki ne hűljön a vacsorám. A drága feleségem ma csodálatos illatú, tűzpiros színű marhapörköltet alkotott vacsorára. Benyitok az ajtón. Az asszonykám kipirult arccal áll a tűzhely mellett és vizet melegít a hajmosáshoz.

— Tálalhatsz, szívem — mondom farkaséhesen. Gyengédem megsimogatja a homlokomat:

— Egy kicsit eltraccsoltam az időt a barátnőimmel. A marhapörkölt helyett, finom pörkölt amerikai mogyoró a vacsora!

Mély lélegzetet veszek. Öregem, nem szabad elfelejtened, hogy ma jó napod van! Megcsókolom az asszony áldott két kezét, aztán leülök a terített asztal mellé és önfeledten majszolni kezdem a mogyorót...

Galambos Szilveszter

BETEGLÁTOGATÓK

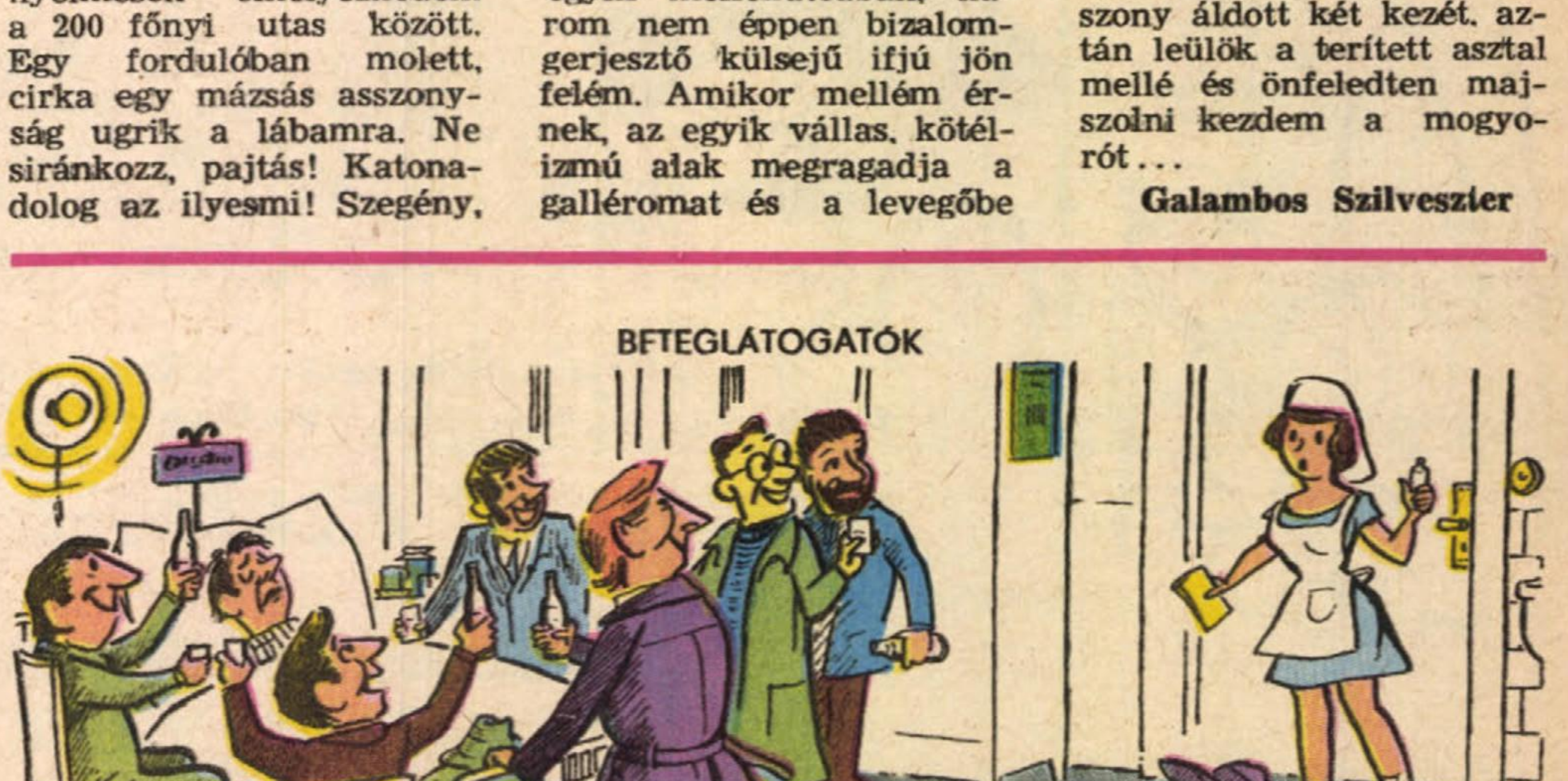

– Jöjjön, nővérke, éppen a kiskománk névnapját ünnepeljük!...

JÓL IDOMÍTOTT FÉRJ

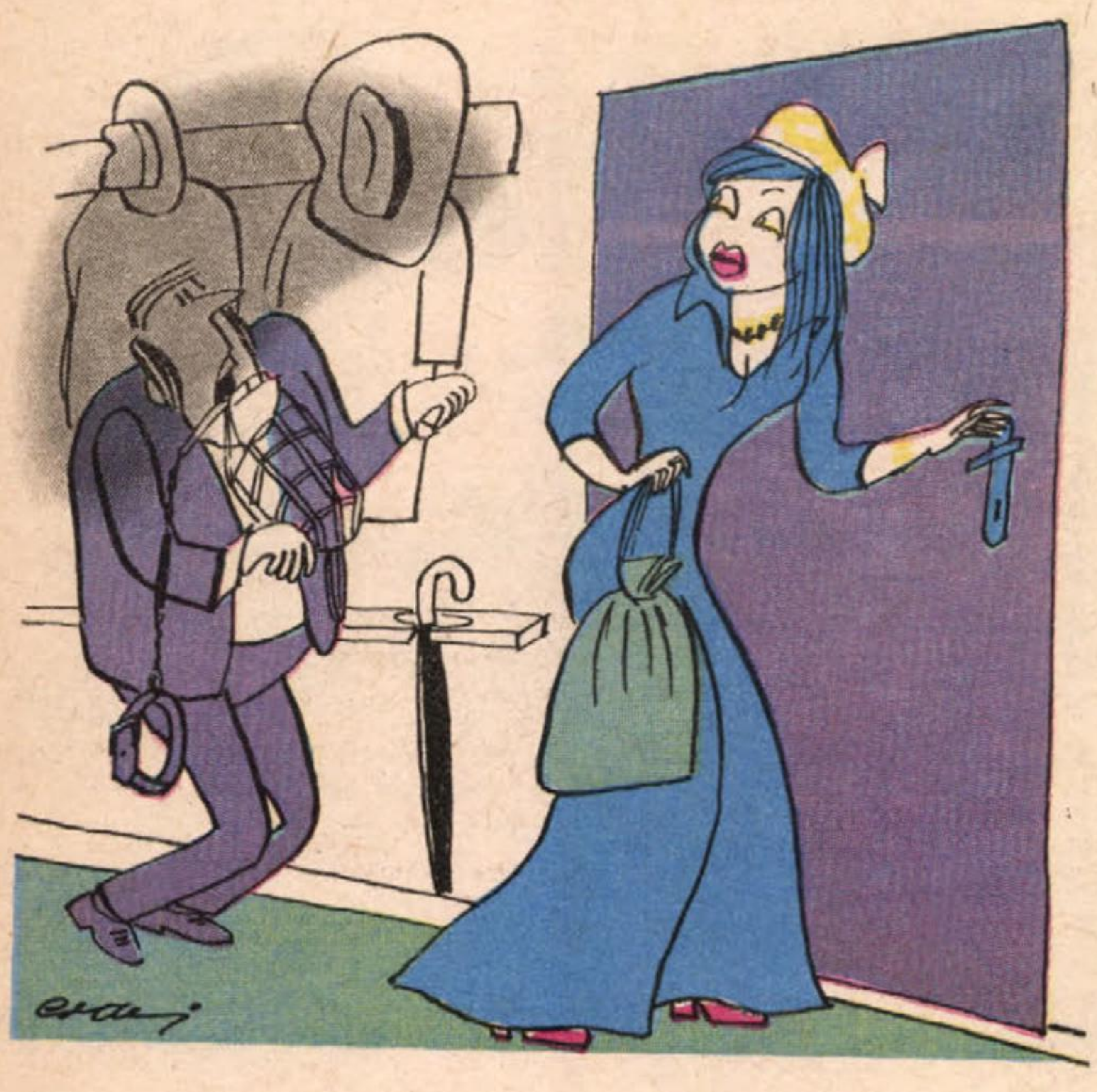

– Nem vinnél le egy kicsit sétálni?

ÚJ MUNKAERŐ

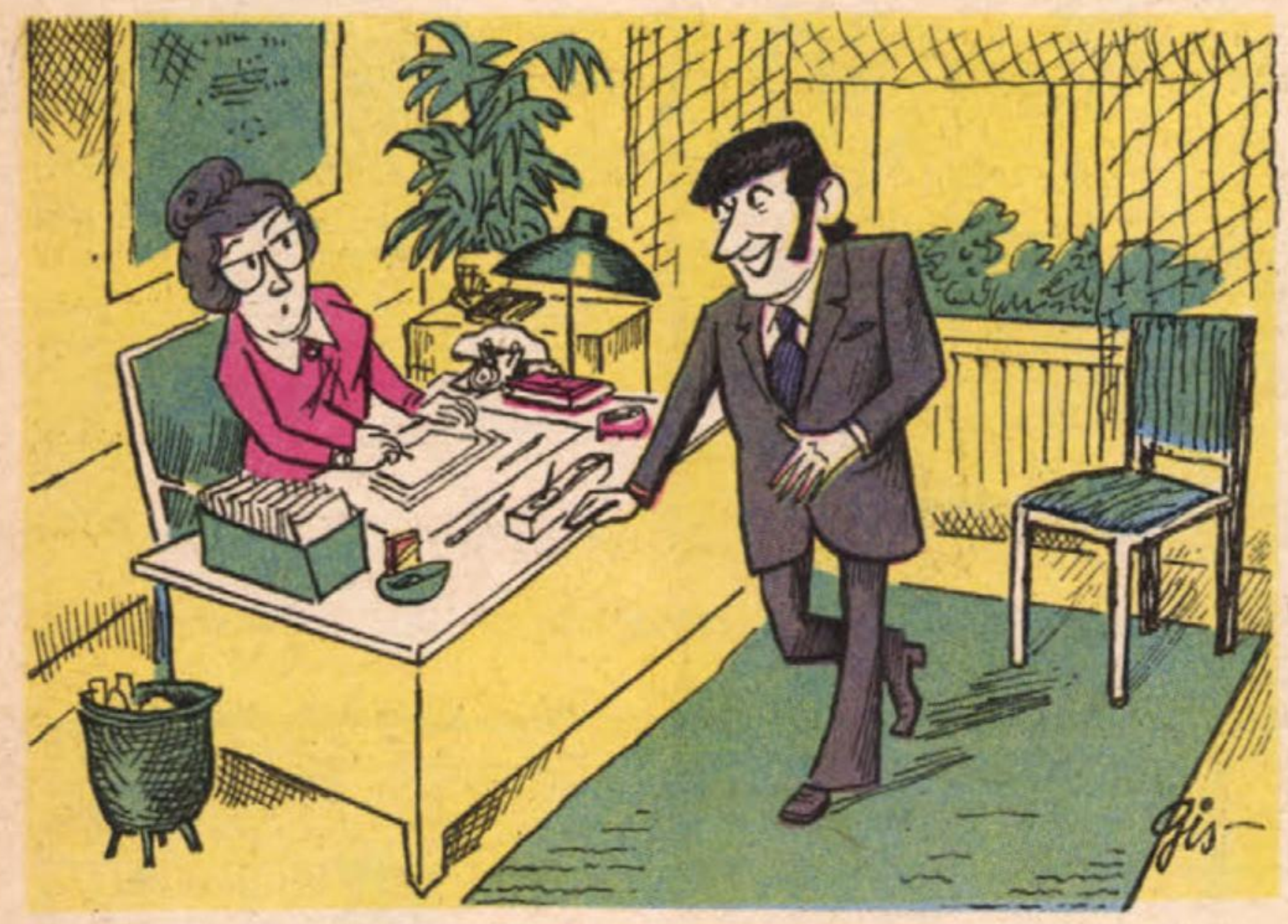

– Tehát mától nálunk dolgozik?

– Igen. De szeretném kivenni a két hét szabadságomat...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-45 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

JAPÁNOK PISÁBAN

Az olasz sajtó felháborodva vette tudomásul, hogy a híres pisai ferdetornyot a japánok fogják megmenteni. Mint köztudomású, a talaj süllyedése miatt a ferde torony egyre ferdébb és attól féltek, hogy egy-két évtized múlva „orrabukik". Pályázatot írtak ki a nyolcszáz éves műemlék megóvására, s a győztes, számos olasz, francia és nyugatnémet vállalat előtt, a japán Nissan Freeze Company lett. A torony alatt cementtel és különleges vegyianyagokkal akadályozzák majd meg a talaj süllyedését — kereken hatmillió dollárért.

Tekintettel arra, hogy Olaszországban szinte permanens kormányválság van, a Corriera della Sera így kommentálta az ügyet: „Hogy a saját kormányainkat nem tudjuk megóvni a bukástól, az még hagyján. De hogy a saját ferdetornyunkat is a japánoknak kell a bukástól megvédeniük — az már túlzás."

KONGRESSZUSI PETÁRDA

Washingtonnak új, zaftos botránya van. A Jefferson emlékmű közelében néhány nappal ezelőtt egy sötétkék Lincoln-kocsit állított neg a rendőrmotoros. Az autó világítás nélkül hajtott hajnali fél kettőkor. Két tökrészeg idősebb férfi és három ordítozó hölgy ült benne. Különösen egy pár volt megviselt állapotban: egy körülbelül 65 esztendős férfi és egy középkorú szőke nő. A férfinak az orra vérzett, a nő szeme alatt pedig két hatalmas kék folt éktelenkedett. Nyilvánvalóan verekedtek a kocsiban. Mint a vizsgálat megállapította, a verekedős hölgyet „Fanny, az argentin petárda" néven ismerték az „Ezüst papucs" nevű sztriptíz-lokálban. A vérző orrú urat pedig Wilbur Mills néven ismerik világszerte a politikusok. Ő az amerikai szenátus egyik legnagyobb hatalmassága. Annak a szenátusi albizottságnak az elnöke, amely az állami költségvetési kiadások megajánlása felett dönt. A nyomozás megállapította, hogy mielőtt a szenátor verekedni kezdett volna az argentin petárdával — 1500 dolláros italszámlája volt az „Ezüst papucsban".

A Fehér Ház szóvivője a New York Times tudósítójának elégtétellel nyilatkozta: „Reméljük Mills szenátor az állami kiadások megajánlásánál is hasonló nagyvonalúságot fog tanúsítani".

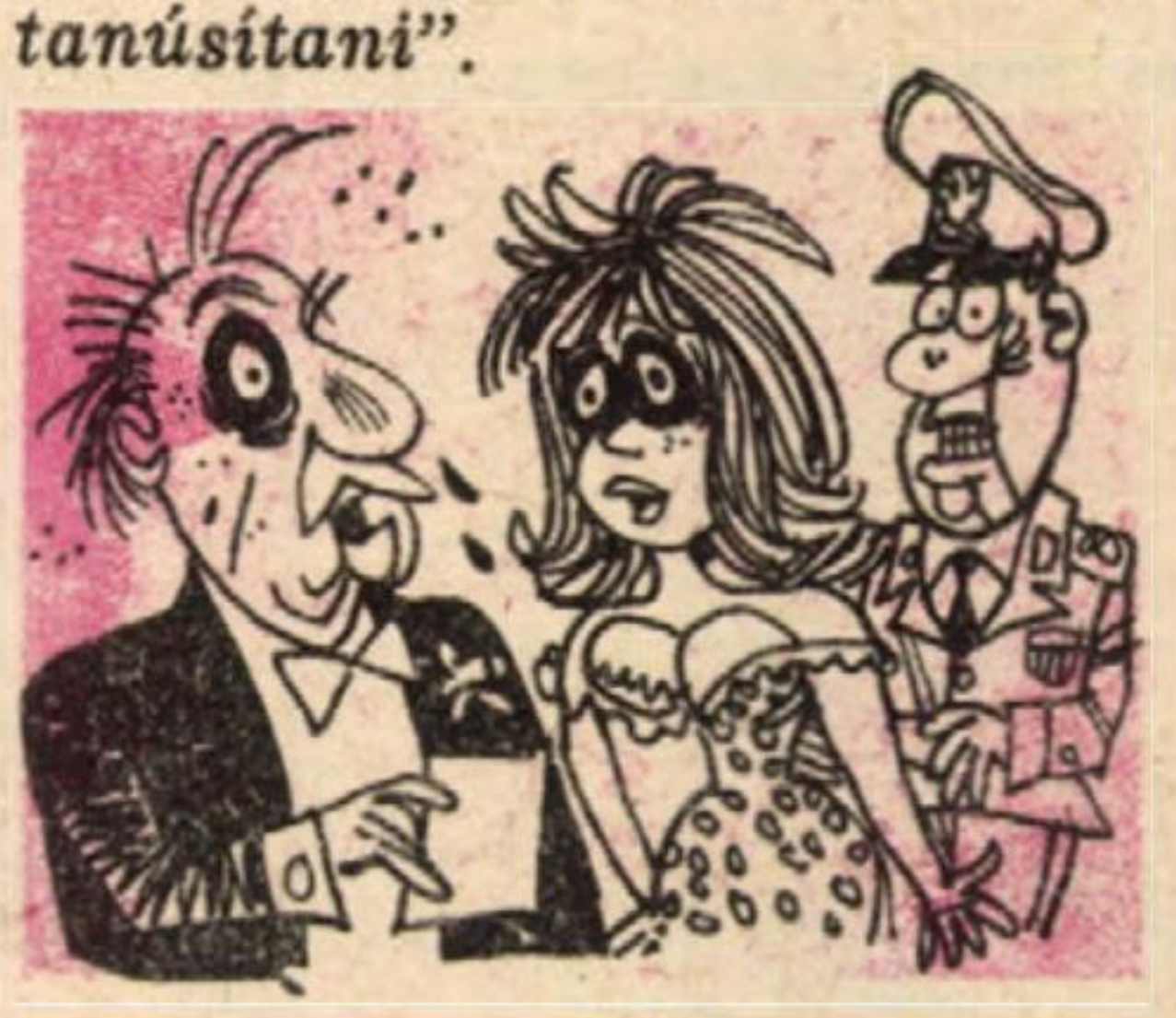

„ÉDES ÉLET"

A Közös Piac és a nemzetközi cukoregyezmény csapdái miatt Anglia még mindig cukorellátási zavarokkal küzd. A londoni repülőtér vámhivatalnokai az utóbbi hetekben némi derűvel tapasztalták, hogy a külföldi útról hazaérkező britek cukrot csempésznek Angliába. A vámosok a minap a motozóhelyiségbe vezettek egy sántító férfit, mert arra gondoltak, hogy cipőjében esetleg brilliánsokat rejtett el. Kitűnt, hogy az illető térdzokniját egy előkelő párizsi szálloda papírjába csomagolt kockacukrokkal tömte tele, amelyeket nyilván a reggeliknél spórolt el. Egy hölgy cipődobozt rakott tele cukorral, majd az egészet drága, aranyozott papírba csomagolta és selyemszalaggal kötötte át. Egy izgatottan viselkedő idősebb hölgy neszeszerjében óriási hintőporos dobozt nyitottak fel, amely porcukrot tartalmazott.

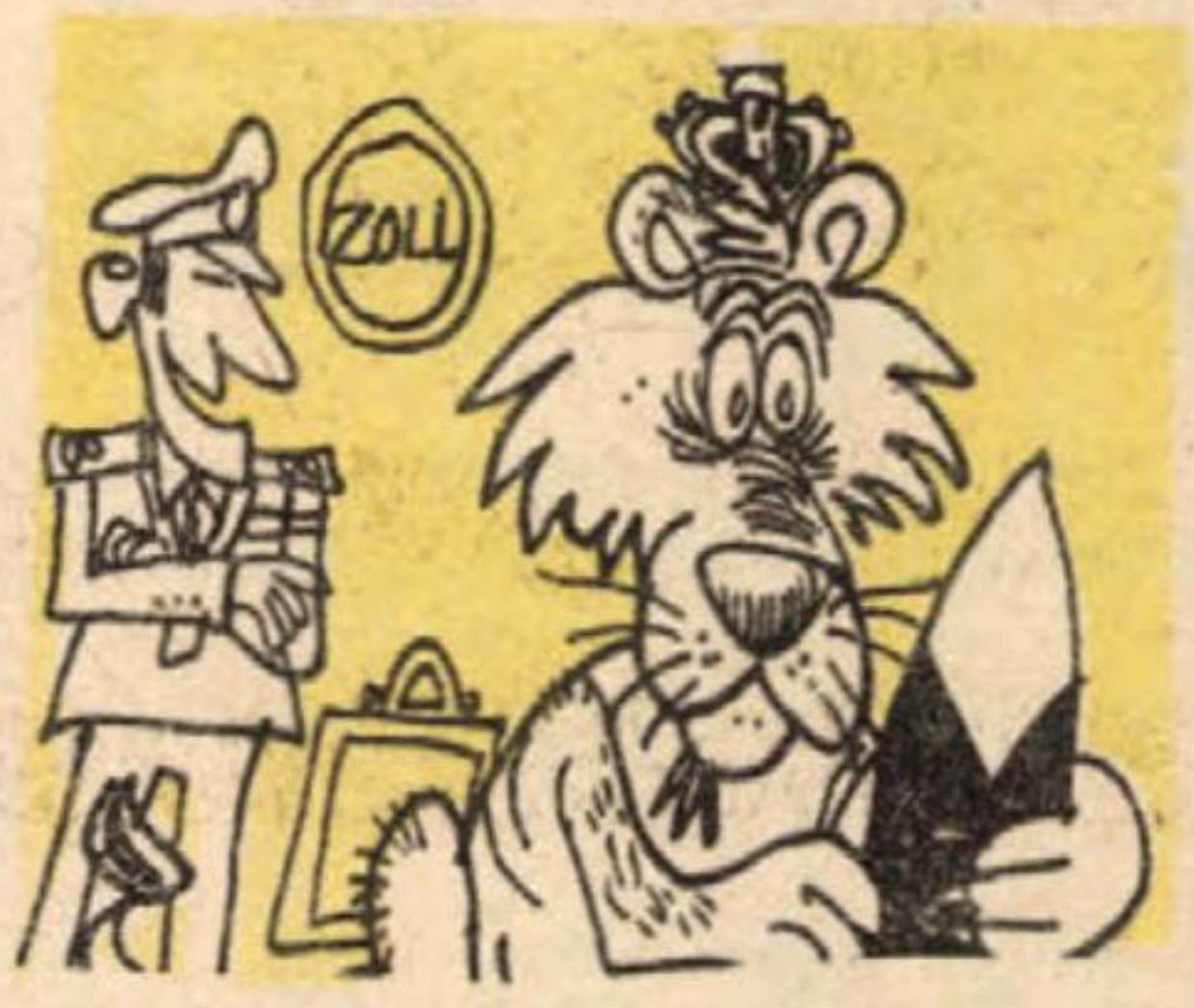

A vámosok azért derülnek, mert Angliában semmi sem tiltja a cukor behozatalát. Amikor ezt közölték a cipődobozos hölggyel, az örömében sírva fakadt, majd felajánlotta a vámtisztviselőnek, hogy hajlandó vele elfelezni a cukrot.

VILÁGPIACI HELYZETKÉP

Az amerikai Northwestern University biokémiai laboratóriuma hivatalos jelentésben közölte, hogy az emberi test világpiaci értéke jelentősen emelkedett. Az United Press hírügynökség tudósítójának dr. Donald T. Forman, a biokémiai laboratórium igazgatója elmondotta, hogy utoljára 1969-ben számították ki az emberi test nyersanyagértékét. Akkor abban állapodtak meg, hogy egy 75 kilós férfi a „nemzetközi nyersanyagpiacon" három és fél dollárt érne. Forman professzor most közölte, hogy a különböző ásványi sók, a zsírfélék és a protein áremelkedése miatt 5 dollár 60 cent az emberi test értéke. Vigasztalásul még hozzátette, hogy az értékemelkedés állandó, mert 1936-ban az akkori árakon az emberi test értéke még csak 96 cent volt.

Ez aztán az infláció!

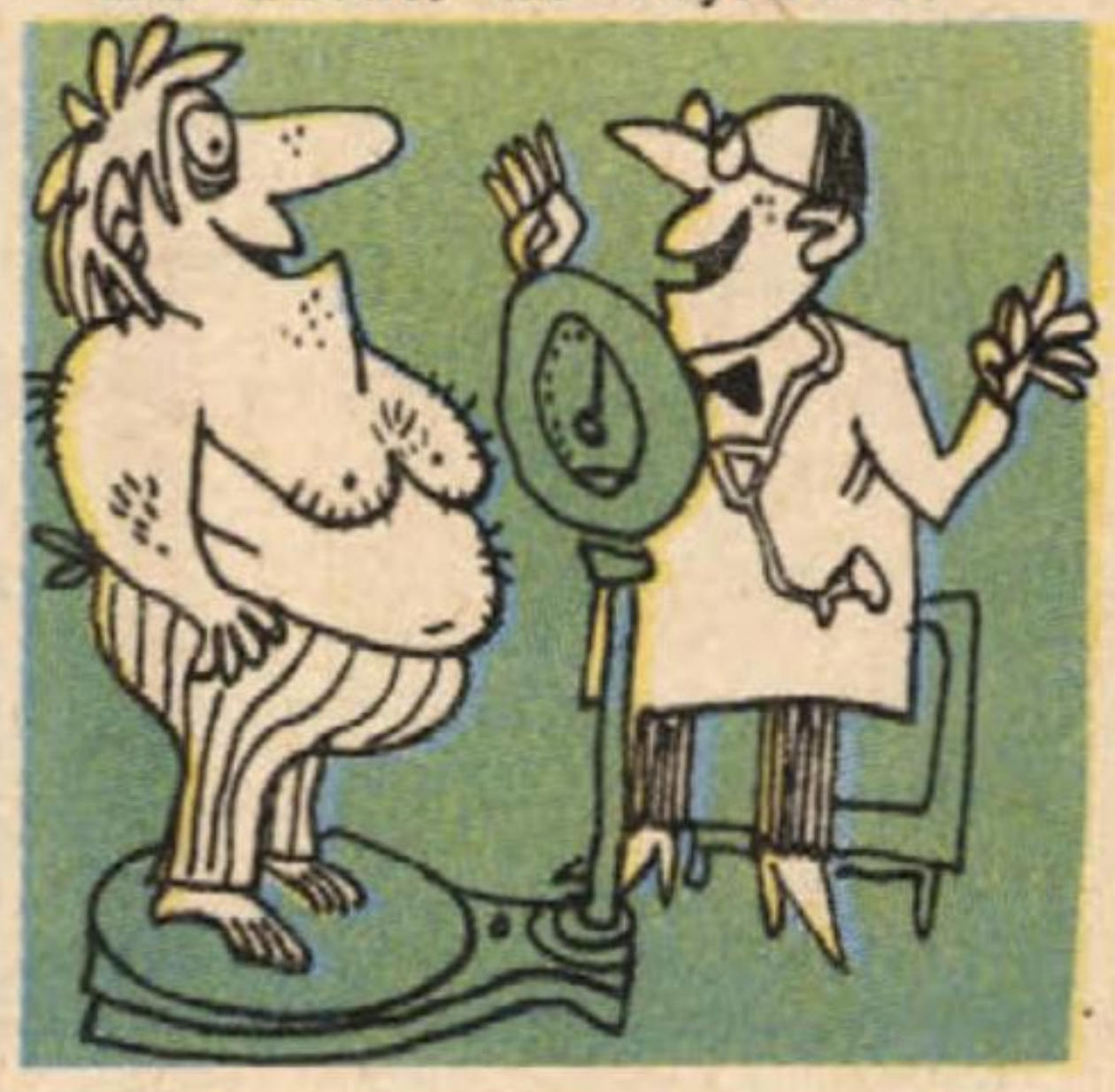

AZ INDIVIDUALISTA

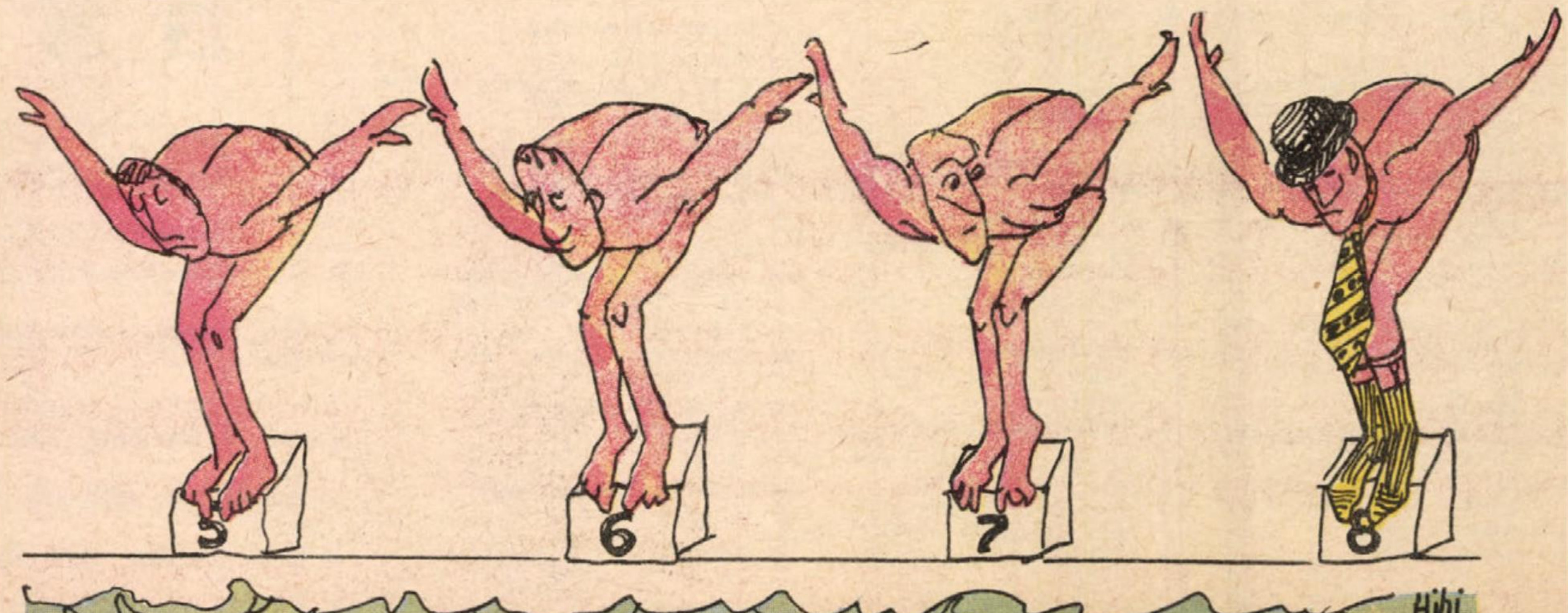

IRIGYSÉG

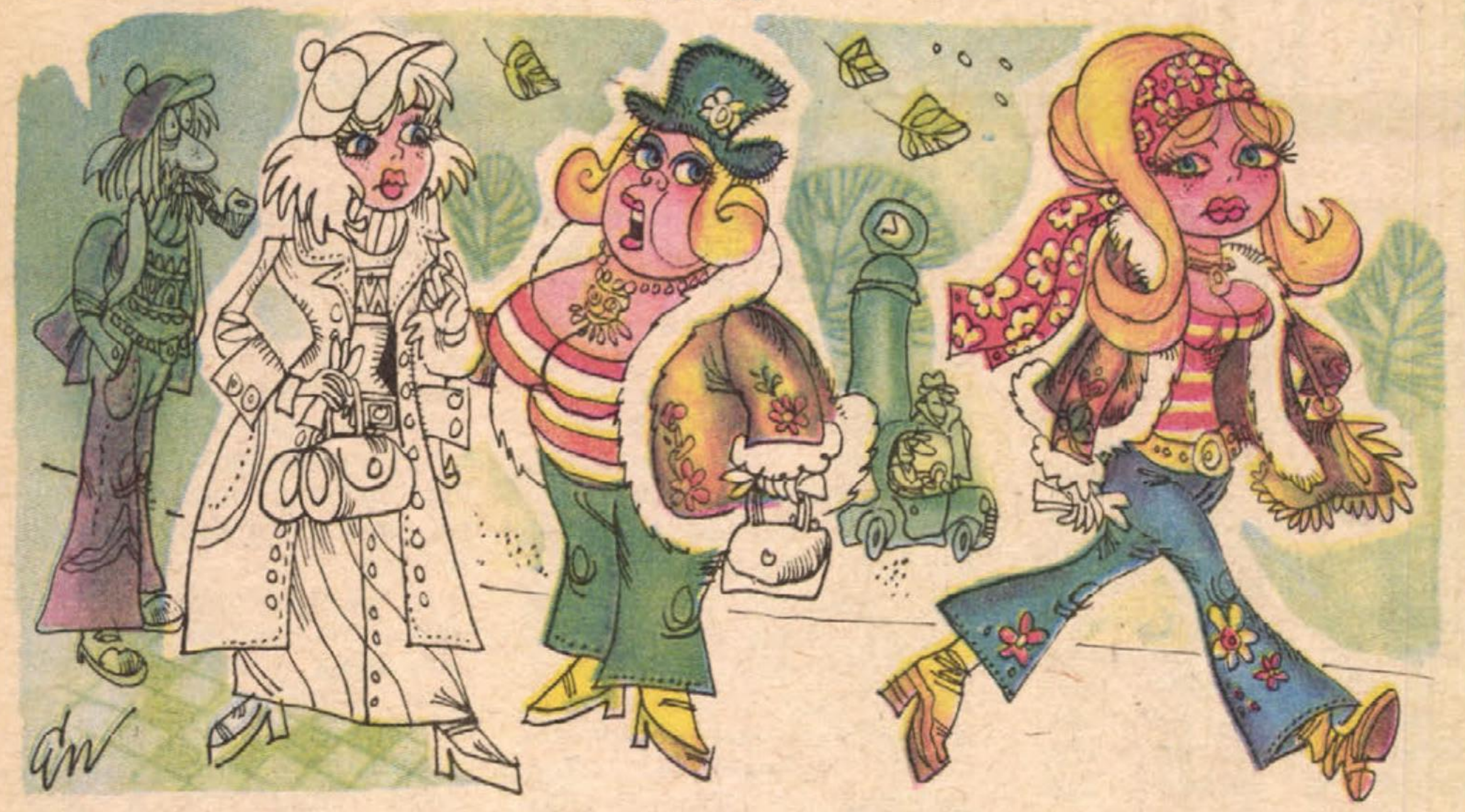

– Ezt a mázlistát, a válópere alatt öt kilót fogyott.

MINDENNAPI GOND

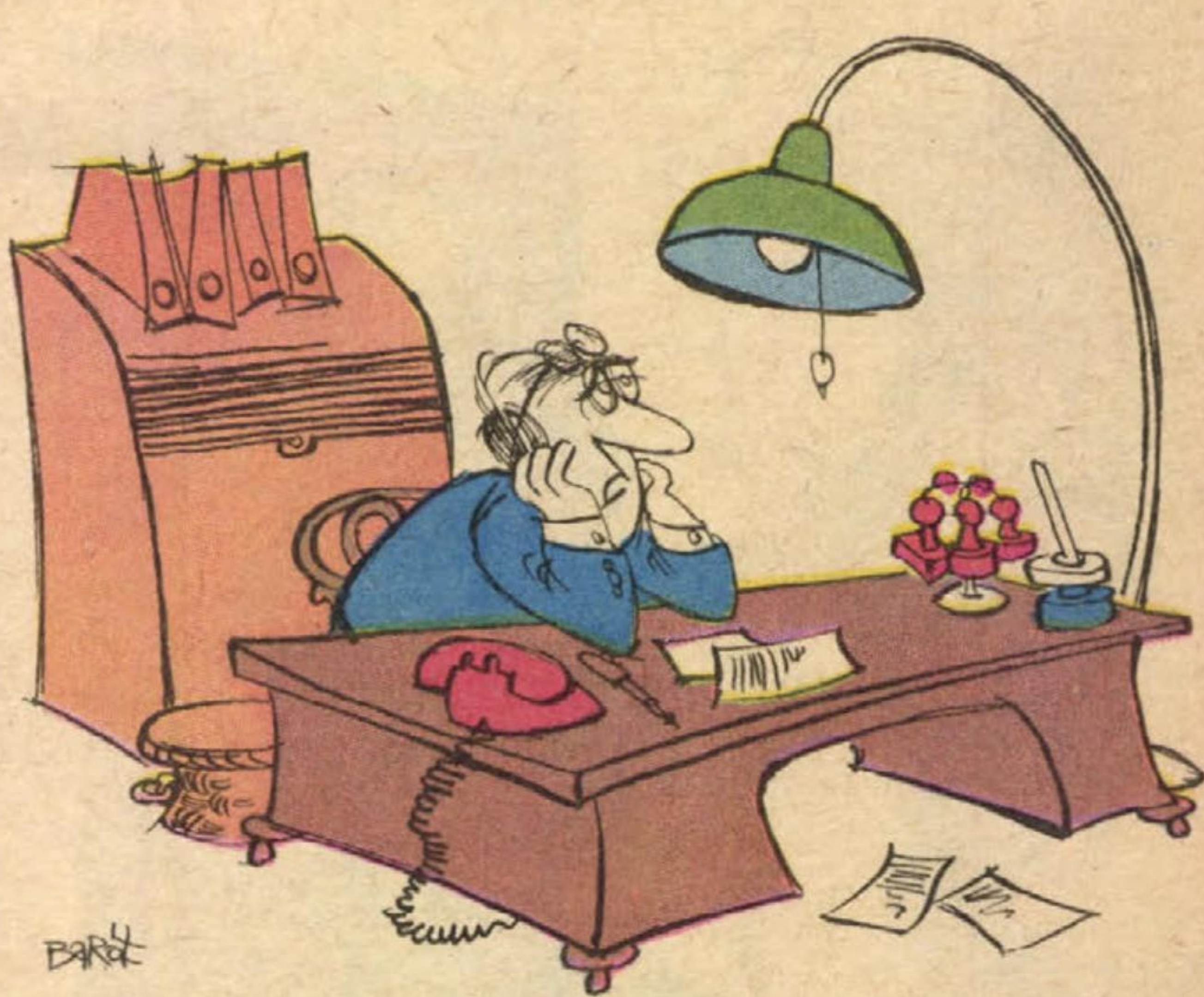

– Vajon mivel tudnám magam holnap is nélkülözhetetlenné tenni?

MINTAFÉRJ

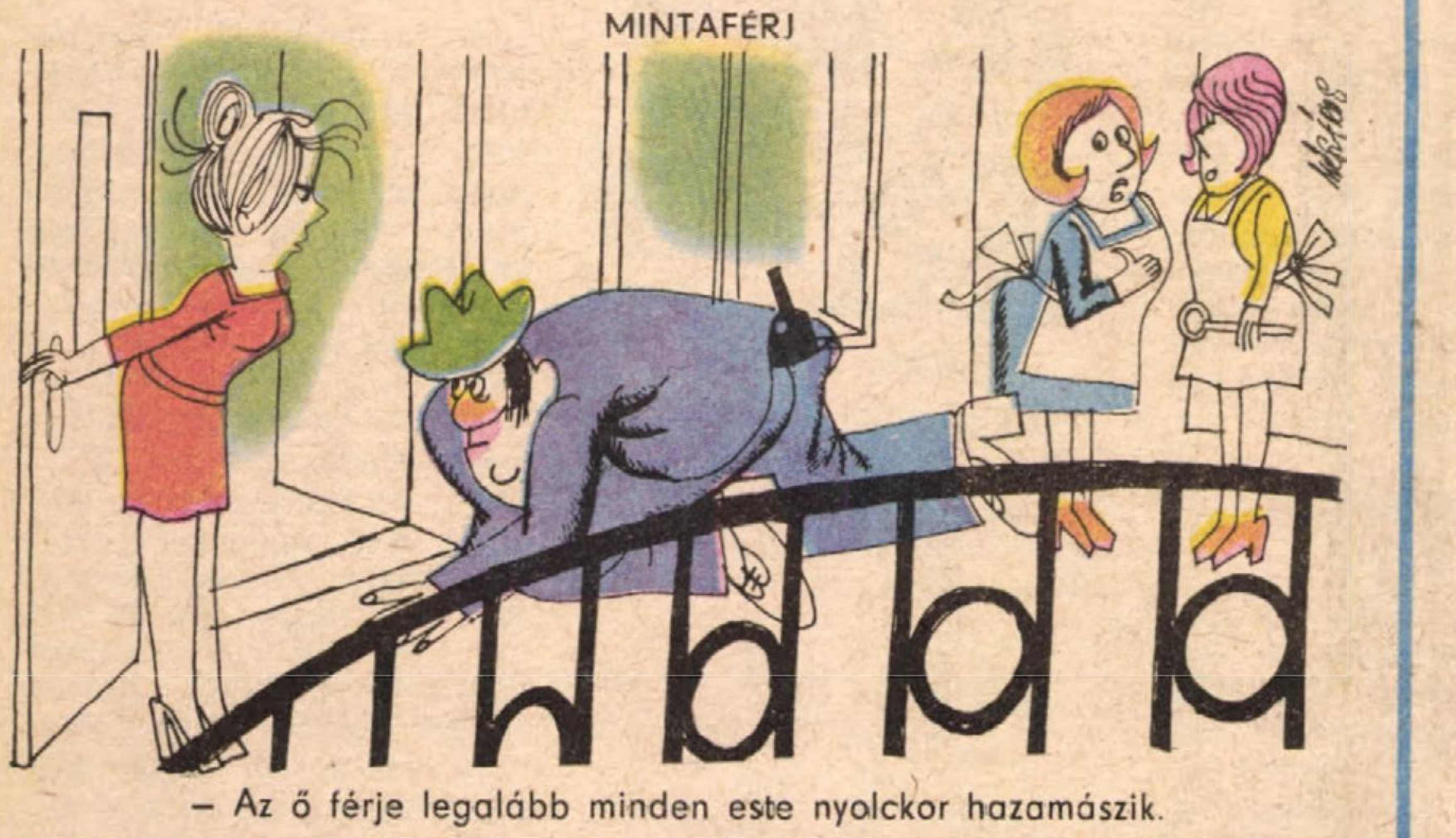

– Az ő férje legalább minden este nyolckor hazamászik.

KÖZÉPISKOLA

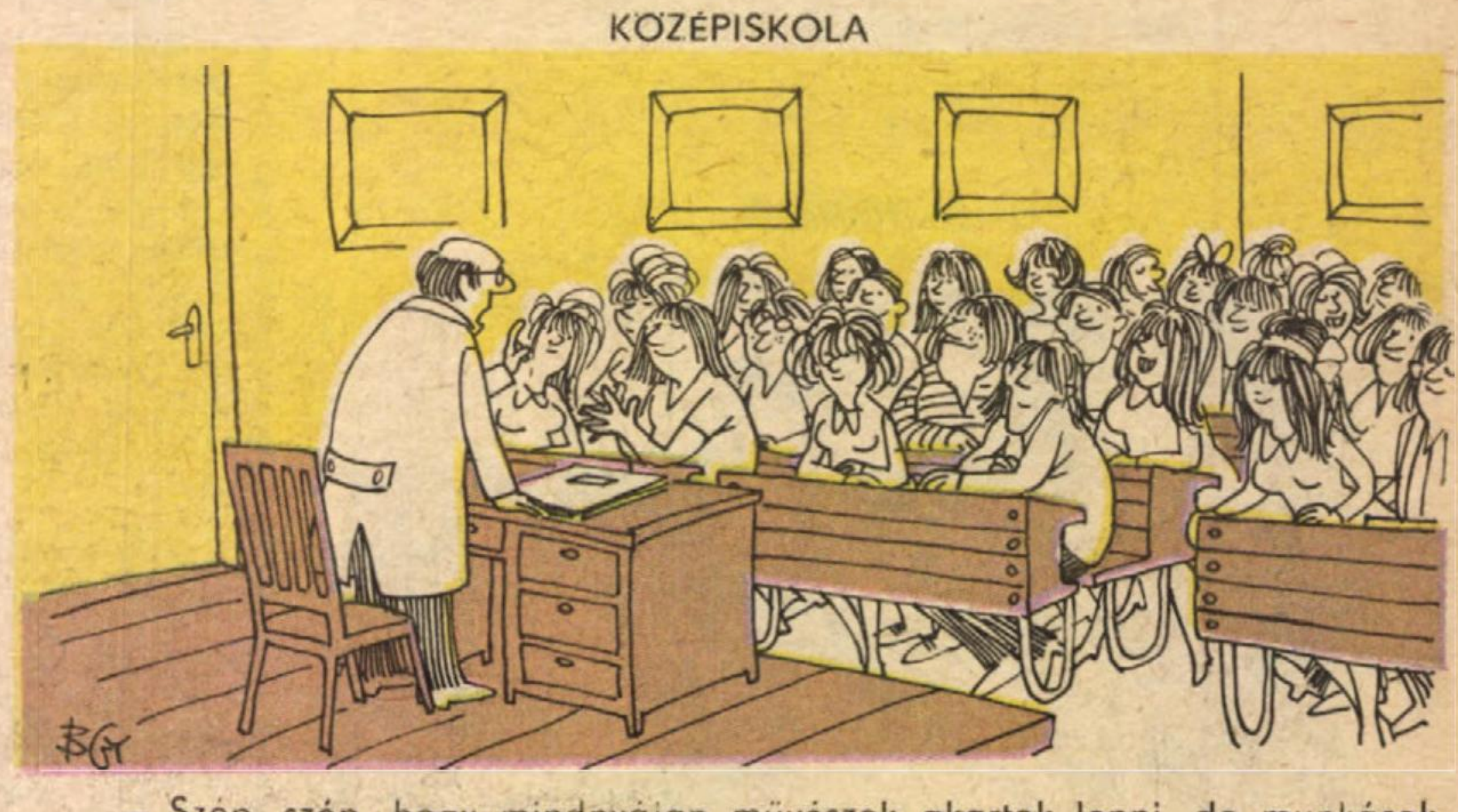

– Szép, szép, hogy mindnyájan művészek akartok lenni, de munkások is kellenek. Legalább nézőnek . . .

FRIEDRICH SCHILLER

szól hozzánk a vízszintes 1. és függőleges 5. sorokban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

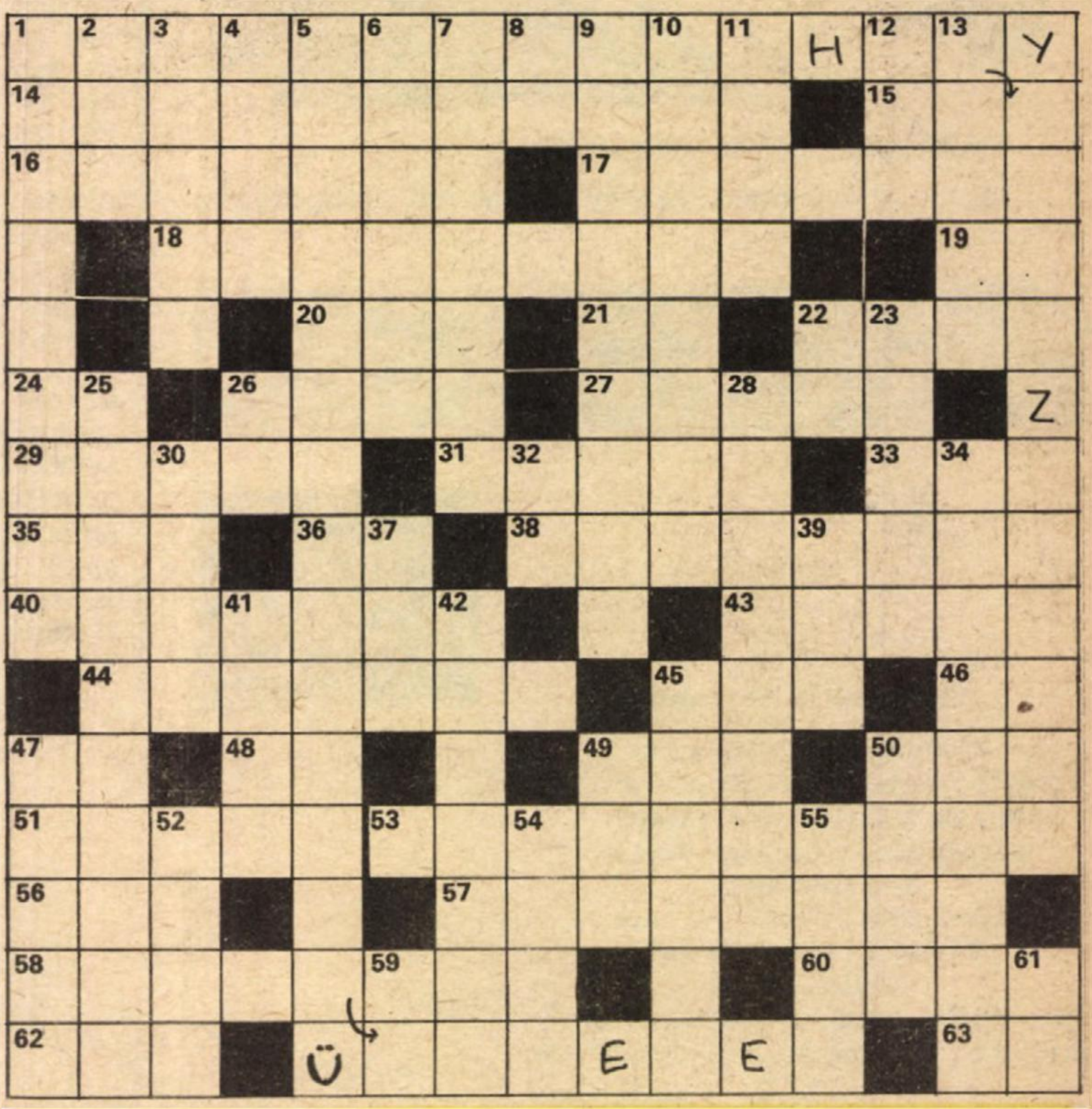

VÍZSZINTES

14. A főváros egyik fontos útvonala
15. A villamos ellenállás egysége
16. Ószövetségi próféta
17. Egy európai fővárosból való
18. Franciaország egyik tartománya
19. A nátrium vegyjele
20. . . . enállás
21. Rokon magánhangzók
22. Holland fizikus, Einsteinnel dolgozott együtt
24. K. T.
26. A fohász vége
27. Az I. világháborúban Anglia miniszterelnöke (George)
29. Egy ütésfajta a teniszben (fonet.)
31. Kikötőváros Törökországban (nemzetközi vásárváros)
33. A. H. Ł
35. Csiga-fajta
36. N. L.
38. Sok címerben szereplő szárnyas
40. Kiváló magyar színésznő volt (Vera)
43. Helyhatározó
44. A csodaszarvas történetének színhelye
45. A büntető törvénykönyv rövidítése
46. Állati lakhely
47. Zenei hang
48. Tiltószó
49. . . . efon
50. Svéd váltópénz
51. Elront, elhibáz — más szóval
53. Attila vereségének színhelye 451-ben
56. K. L. U.
57. Álmodozás, ábrándozás
58. Rejtélyes, nehezen kiszámítható
60. Verdi operája
62. Időhatározó
63. Lekvár

FÜGGŐLEGES

1. A vízszintes 57. ellentéte
2. A szakács teszi
3. Az ókori amfiteátrum küzdőtere
4. Egy kábítószer „beceneve”
6. Péksütemény
7. „Asztalra tenni az ételt”
8. Férfi megszólítása
9. Fényes győzelmet aratott — egy szóval
10. A szabad természet ölén rendezett vidám összejövetel
11. Apró, pókszabású állat
12. O. O. R.
13. Afrikai állam
22. A hisztéria orvosi rövidítése
23. Bródy Sándor egyik drámája
25. Elmaradott (főleg ausztráliai) néptörzsek tiszteletének tárgya
26. Rangmegkülönböztető
28. Nagy és idomtalan
30. Vonal — angolul
32. Kettős mássalhangzó
34. Fiúgyerekek játéka
37. Szomszéd állam pénze
39. A. D. K.
41. Szelíd figyelmeztetés
42. Nedvességtől síkos, csúszós
45. „Sorokat ró az emlékkönyvbe”
47. Valamely mértékegység (pl. a liter) százszorosa
49. Kopasz
50. „Magáéi” — kissé udvariasabban
52. Város, Moszkvától délre
54. Csinál
55. A kutya tevékenysége
59. Y. L.
61. Névelő

JOGOS TILTAKOZÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mért néztem volna bele, amikor én osztottam?”

100—100 forintot nyertek:

Dezsényi Gyuláné, 3300 Eger, Lenin út 142/b.

Nagy Etelka, 1222 Bp., József Attila u. 28/c.

Grúber László, 1024 Bp., Buday L. u. 7.

A díjakat postán küldjük el.

csala tilt kefe
semeddig eléget
irigy testetölt
nek no e h me
ogonyok pearse
mértnéztemvolna
plé ibarruri tb
ayna átad e nöe
l os rob a nyil
k szekszárd ote
oszt á o á imé
talján bazalt
nyolcas vizitel
sztk ocsa béta
u tam kibicek f